

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

الرحمن
علیه صاب

www.

www.

www.

www.

Ghaemiyeh

.com

.org

.net

.ir

موسسه تخصصی زبان، تهران - خیابان ولیعصر، پلاک ۱۰۰، طبقه اول، روبروی دانشگاه تهران

علوم زده

زمین شناسی، زیست شناسی، روان شناسی

پهلو شناسی و آرایه جویان (۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پرسش ها و پاسخ های قرآنی

نویسنده:

محمد علی رضایی اصفهانی

ناشر چاپی:

انتشارات پژوهش های تفسیر و علوم قرآن

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	پرسش‌ها و پاسخ‌های قرآنی (علوم مهر) جلد ۶
۷	مشخصات کتاب
۷	اشاره
۱۵	درآمد:
۱۷	فصل اول: قرآن و روانشناسی
۱۷	اشاره
۱۹	آیات روانشناسی در قرآن و منابع مطالعاتی آن:
۲۹	قرآن در مورد افسردگی و مبتلا نشدن به آن چه راهکارهایی دارد؟
۴۱	آیا توکل مستلزم تنبلی و سستی نیست؟
۴۷	فصل دوم: قرآن و فرا روان شناسی
۴۷	اشاره
۴۹	مقصود از فرا روانشناسی در قرآن چیست؟
۵۱	آیا چشم زخم از نظر قرآن واقعیت دارد یا خرافه است؟
۵۷	آیا سحر از نظر قرآن واقعیت دارد یا خرافه است؟
۶۵	فصل سوم: قرآن و زیست شناسی
۶۵	اشاره
۶۷	قرآن و نظریه تکامل (داروینیسیم):
۷۵	آخرین نظرات دانشمندان در مورد نظریه تکامل چیست؟
۷۷	آفرینش حوا چگونه بوده است؟
۸۱	آیا اشاره به «آمیزش و لقاح» ابرها و گیاهان، اعجاز علمی قرآن است؟
۸۵	آیا از نظر قرآن در آسمانها موجود زنده وجود دارد؟
۹۱	در قرآن به چند حیوان اشاره شده است؟
۱۰۳	چرا در قرآن از میوه و گیاه یاد شده است؟

- ۱۰۵ نام چه میوه و گیاهانی در قرآن آمده است؟
- ۱۱۱ فصل چهارم: قرآن و فیزیک
- ۱۱۱ اشاره
- ۱۱۳ مقصود از «سجیل» در سوره ی فیل چیست و آیا با انرژی هسته ای ارتباطی دارد؟
- ۱۱۹ رستاخیز انرژی ها در قرآن مطرح شده است؟ رابطه ایجاد آتش از درخت سبز با بحث معاد چگونه است؟
- ۱۲۵ فصل پنجم: قرآن و کیهان شناسی
- ۱۲۵ اشاره
- ۱۲۷ نظر قرآن در مورد فرضیه مهیانگ BIG-BANG چیست؟
- ۱۴۵ حرکت های خورشید از منظر قرآن و هیئت بطلمیوسی و کپرنیکی.
- ۱۶۷ فصل ششم: قرآن و زمین شناسی
- ۱۶۷ اشاره
- ۱۶۹ مقصود از اینکه کوه ها همچون میخ هستند، چیست؟
- ۱۸۳ حرکت زمین از منظر قرآن و علم.
- ۱۹۳ فصل هفتم: قرآن و ریاضیات
- ۱۹۳ اشاره
- ۱۹۵ اعجاز عددی قرآن چیست؟ تاریخچه و منابع آن را بیان کنید.
- ۲۰۱ رابطه حروف مقطعه قرآن با ریاضیات چیست؟
- ۲۱۳ چرا در قرآن کریم زن و مرد هر کدام ۲۴ بار آمده است؟ دلیل علمی یا معنوی دارد؟ توضیح دهید؟
- ۲۲۱ موافقان و مخالفان اعجاز عددی چه استدلالی دارند؟
- ۲۲۷ منابع:
- ۲۳۹ درباره مرکز

مشخصات کتاب

عنوان و نام پدیدآور: علوم مهر/ جمعی از پژوهشگران قرآنی؛ زیر نظر محمدعلی رضایی اصفهانی.

مشخصات نشر: قم: پژوهش های تفسیر و علوم قرآن، ۱۳۸۶.

مشخصات ظاهری: ۲۳۰ص.: جدول.

فروست: پرسش های قرآنی جوانان؛ [ج.۶].

شابک: ۱۸۰۰۰ ریال

وضعیت فهرست نویسی: برون سپاری.

یادداشت: چاپ دوم.

یادداشت: کتابنامه.

موضوع: قرآن -- پرسش ها و پاسخ ها

موضوع: اسلام -- پرسش ها و پاسخ ها

شناسه افزوده: رضایی اصفهانی، محمدعلی، ۱۳۴۱ -

رده بندی کنگره: BP۶۵/۲/پ۴ ج.۶ ۱۳۸۶

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۰۷۶

شماره کتابشناسی ملی: ۱۱۵۶۶۷۲

ص: ۱

اشاره

قرآن کریم نوری همواره تابان است که بر اندیشه ی بشر تابید و راه انسان ها را روشن ساخت. این کتاب، منبع عظیم معرفتی و سفره ای الهی است (۱) که می تواند نسل های بشر را از زلال معرفت خویش سیراب سازد و به مقام دانش و دانشمندان ارج می نهد و عالمان و جاهلان را مساوی نمی داند (۲) و با اشارات متعدد به مباحث کیهان شناسی، زیست شناسی، رویان شناسی، فراروانشناسی، روح و روان انسان و... حس کنجکاوی و پرسشگری انسان را تحریک می کند و زمینه رشد علوم را فراهم می سازد. (۳)

پرسش کلید دانش است (۴) و ذهن پرسشگر ارجمند است و وظیفه دانشمندان دریافت پاسخ از منابع قرآن، حدیث، عقل و علوم تجربی و ارائه آن به تشنگان حقیقت است.

از این رو جمعی از پژوهشگران حوزه و دانشگاه گردهم آمده و با تأسیس «واحد پاسخ به پرسش های تخصصی قرآن و علم»، و ارسال پرسش نامه به

ص: ۹

۱- (۱) . عن النبي (صلى الله عليه و آله): القرآن مأدبة الله فتعلموا مأدته ما استعظتم. (بحار، ج ۹۲، ص ۱۹)

۲- (۲) . هل يستوى الذين يعلمون و الذين لا يعلمون. (زمر / ۹)

۳- (۳) . نک: پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، از نگارنده

۴- (۴) . عن علي (عليه السلام): العلم خزائن و مفاتيحها السئوال (میزان الحکمة، ج ۴، ص ۳۳۰)

دانشگاه های مختلف، به گردآوری پرسش ها و ارائه پاسخ پرداخته اند و اینک بخشی از این پرسش و پاسخ ها را در این مجموعه گردآوری و ارائه می کنند.

بنده که از آغاز با این عزیزان همراهی داشته ام، شاهد تلاش علمی همراه با تعهد آنها بوده ام، که در حد توان کوشیده اند پاسخ های مناسب و متین ارائه کنند. البته برخی پرسش ها نیز از طریق شنوندگان محترم رادیو معارف دریافت شده و در برنامه پرسش و پاسخ قرآنی پاسخ داده ایم که به این مجموعه افزوده شد. امیدوارم خدای متعال این خدمت علمی و قرآنی را از همه ی ما بپذیرد و در پرتو قرآن و اهل بیت (علیه السلام) پاداش نیک عطا فرماید!

از آنجا که واحد تخصصی پاسخ به پرسش های قرآن و علم مشمول حمایت ویژه «ستاد پاسخگوئی به مسائل مستحدثه دینی دفتر تبلیغات» بوده، بر خود لازم می دانیم از مسئولین محترم آن ستاد تشکر کنیم.

در ضمن از خوانندگان محترم درخواست داریم که ما را از راهنمایی و نقد منصفانه خویش محروم نفرمایند و از جوانان عزیز می خواهیم که اگر پرسش هایی در زمینه قرآن و علم دارند، به آدرس ما ارسال فرمایند. (۱)

با سپاس

محمدعلی رضائی اصفهانی

قم - ۸۵/۳/۱

ص: ۱۰

۱- (۱). آدرس: قم، خیابان معلم، معلم ۹، جنب هتل یثرب، کوچه شهید محمدحسن احمدی، کوی نور، پلاک ۹۱. تلفن، پیام گیر، نمابر: ۷۷۳۹۰۰۲ - ۰۲۵۱ ص . پ: ۴۱۶ - ۳۷۱۸۵ - قم info@quran.com quran.com
WWW.quransc.com quransc.com

آیات روانشناسی در قرآن و منابع مطالعاتی آن:

۱. چند آیه در مورد موضوعات روان شناسی در قرآن وجود دارد؟

۲. منابعی برای روان شناسی در قرآن معرفی کنید؟

پاسخ:

قرآن کریم کتابی است که برای هدایت انسان از جانب خداوند متعال نازل شده است.

این مجموعه ی انسان ساز حاوی بیاناتی با موضوع «انسان و تربیت» است که می توان آن آیات را در بردارنده ی موضوعی از موضوعات روان شناسی دانست.

در مورد آیات روان شناسی باید گفت: به علت گستردگی موضوع روان شناسی، شمارش آیات در این مورد سخت و دشوار است. ولی برخی با طرح موضوعات مختلف روان شناسی، تعداد آیات مربوط به آن را حدود هفتصد آیه (۱) بر شمرده اند. البته این رقم و موضوعات ذیل آیات آن، جای تأمل دارد برای آشنایی با آیات روان شناسی در قرآن لازم است به تعدادی از مهمترین آیات با ذکر موضوع اشاره نمائیم:

ص: ۱۳

۱- (۱). این عدد با توجه به شمارش آیات ارائه شده در کتاب «قرآن و روان شناسی» نوشته دکتر «محمد عثمان نجاتی» می باشد.

۱. ارزیابی شخصیت براساس روان شناسی:

در داستان حضرت سلیمان (علیه السلام) می خوانیم:

«وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاطِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالٍ فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ» (۱)

« و در واقع من هدیه ای به سوی آنان می فرستم، پس بنگرم که فرستادگان با چه چیزی باز می گردند. و هنگامی که (فرستاده ملکه) نزد سلیمان آمد، (سلیمان) گفت: آیا [مرا] با مال امداد می رسانید؟! پس آنچه خدا [به من] داده، بهتر است از آنچه به شما داده است؛ بلکه شما فقط به هدیه خود شادمان می شوید.»

۲. شخصیت:

در سوره ی اسراء آیه ی ۸۴ می فرماید:

«قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا»

بگو: «همه بر طبق (روش و خلق و خوی) خویش عمل می کنند؛ و پروردگارتان داناتر است، به کسی که او ره یافته تر است.»
توضیح: «شاکله» از ماده «شکل» به معنای «مهار کردن حیوان» است. (۲) به خود مهار «شکال» گفته می شود و از آنجا که روحيات و سجایا و عادت های هر انسانی او را به رویه ای خاص مقید می کند به آن «شاکله» گویند. (۳)

ص: ۱۴

۱- (۱). نمل / ۳۵ و ۳۶

۲- (۲). مصباح المنیر، فیومی، ص ۳۲۱، نشر دارالهجره، ۱۴۰۵ هـ -

۳- (۳). تفسیر نمونه، ج ۱۲، ص ۲۴۷، نشر دارالکتب الاسلامیه، چاپ ۱۴، سال ۱۳۷۶.

۳. واکنش های روانی، افشاگر راز درون:

خداوند متعال در این باره می فرماید:

«وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةً نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ» (۱)

«و هنگامی که سوره ای فرو فرستاده شود، برخی آن (منافق)ان به برخی (دیگر) نگاه می کنند (در حالی که می گویند: آیا هیچ کس شما را می بیند؟ سپس منصرف می شوند (و بیرون می روند)؛ خدا دل هایشان را (از رحمت) منصرف ساخته؛ بخاطر آنکه آنان گروهی هستند که فهم عمیق نمی کنند.»

آیه بیانگر آن است که عکس العمل منافقان به هنگام نزول قرآن، حاکی از احساس خطر آن ها بوده است. به عبارت دیگر با نزول قرآن، واکنش های غیرارادی همراه با ترس که از نفاق آن ها نشأت گرفته بود از آنها بروز کرد. این واکنش ها بیانگر درون ملتهب و نگران منافقان بود. (۲)

۴. تقسیم شخصیت براساس عقیده:

از جمله مباحث روان شناسی، روان شناسی شخصیت است که می توان آن را براساس معیارها با موضوعات مختلف تقسیم کرد.

در قرآن کریم با توجه به اهمیت موضوع شخصیت؛ آن را به سه دسته «مؤمن»، «کافر» و «منافق» تقسیم و در موقعیت های گوناگون، ویژگی های هر

ص: ۱۵

۱- (۱). توبه / ۱۲۷

۲- (۲). تفسیر نمونه، ج ۸، ص ۲۰۴.

کدام را به خوبی بیان کرده است. این تقسیم در اول سوره ی بقره آیات اول تا بیستم آمده است.

۵. روان شناسی رنگ ها:

از جمله مباحث روان شناسی که در سال های اخیر به آن توجه بیشتری شده، روان شناسی رنگ ها است. این موضوع در آیاتی از قرآن مطرح شده، مانند آیه ی:

«قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النََّاظِرِينَ» (۱)

گفتند: «برای ما از پروردگارت بخواه تا برای ما روشن بیان کند که رنگ آن (گاو) چگونه است؟» (موسی) گفت که او می گوید: «در حقیقت آن گاو ی زرد است که رنگش یکدست است، که بینندگان را شاد سازد.»

در این آیه سخن از گاو زرد رنگی است که هر بیننده ای، با دیدن آن شادی درونی پیدا می کند.

کلمه «تسر» به معنای خوشحالی حقیقی و درونی می باشد. (۲) چرا که از ماده «سر» به معنای «پنهان» گرفته شده است. این شادی ممکن است آشکار نشود. از این رو از ماده «فرح» استفاده نکرده است. ذکر این نکته لازم است که نقیض «سر»، «حزن» است و نقیض «فرح»، «غم» و اندوه است.

ص: ۱۶

۱- (۱). بقره / ۶۹

۲- (۲). معجم الفروق اللغویه، ابی هلال عسکری و سید نور الدین جزایری، ص ۲۷۷، نشر موسسه نشر اسلامی، سال ۱۴۱۲.

از طرفی با بررسی های انجام گرفته «رنگ زرد» باعث آرامش و سرور باطنی انسان می شود و در خوابگاه های روان درمانی، از رنگ زرد برای لباس های بیماران استفاده می شود. (۱)

۶. روان شناسی رشد:

۱ - ۶. مراحل رشد کودک: (۲)

«وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ» (۳)

«خداوند شما را از رحم مادرانتان بیرون آورد در حالی که هیچ نمی دانستید، و به شما گوش و چشم ها و قلب عطا فرمود تا اینکه شکر به جا آورید.»

۲ - ۶. رشد زبان:

«خلق الانسان علمه البيان» (۴)

«انسان را خلق کرد، به او گفتار را تعلیم داد.»

مرحوم علامه طباطبایی (ره) در این مورد می نویسند:

«زبان [تنها] ، ایجاد آوا توسط سیستم آوایی بدن، و یا چند گونگی صوت در انسان نیست بلکه با الهامی که از سوی خدای بزرگ به انسان شده توانایی یافته

ص: ۱۷

۱- (۱). روان شناسی رنگ ها، ماکس لوشر، ص ۸۷، نشر حسام

۲- (۲). روان شناسی رشد (۲) با نگرش به منابع اسلامی، جمعی از نویسندگان، ج ۲، ص ۶۳۶، دفتر همکاری حوزه و دانشگاه

۳- (۳). نحل / ۷۸

۴- (۴). الرحمن / ۴ و ۳.

است که با کاربرد حروف و ترکیب آنها واژه ای بسازد که رساننده معنایی خاص باشد و بدان وسیله آن چه را حس و ادراک مخاطب به آن نمی رسد مجسم سازد...» (۱)

۳- ۶. عوامل موثر در رشد زبان:

در رشد زبان یک سلسله عوامل مادی که قابل اثبات در آزمایشگاه ها می باشد دخالت دارد. که برخی از این عوامل عبارتند از: تلویزیون، رشد بدنی، سلامت بدن، هوش، محیط خانواده و... (۲)

ولی قرآن علاوه بر علت مادی، علت «غیرمادی» را نیز برای رشد زبان برخی افراد دارای تأثیر می داند و می فرماید:

«وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ» (۳) و در گهواره و میان سالی با مردم سخن خواهد گفت. و «كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا» (۴) چگونه با کودکی که در گهواره است سخن گوئیم...»

این «علت غیرمادی»، «اراده ی خداوند» است که به صورت اعجاز در حضرت عیسی (علیه السلام) تجلی کرده است.

۴- ۶. خانواده:

یکی از عوامل مؤثر در رشد انسان خانواده است. قرآن کریم با تأکید بر ایجاد خانواده ی سالم و آرام، می فرماید: (۵)

ص: ۱۸

۱- (۱). المیزان، علامه طباطبایی، ج ۱۹، ص ۹۵ و ۹۶

۲- (۲). روان شناسی رشد (۲) با نگرش به منابع اسلامی، جمعی از نویسندگان، ج ۲، ص ۷۱۷، دفتر همکاری حوزه و دانشگاه

۳- (۳). آل عمران / ۴۶

۴- (۴). مریم / ۲۹

۵- (۵) موارد دیگر: لقمان / ۱۲ تا ۱۷ و نساء / ۳۴ و ۳۵.

«وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ» (۱)

«و از نشانه های او این است که همسرانی از (جنس) خودتان برای شما آفرید، تا بدان ها آرامش یابید، و در بین شما دوستی و رحمت قرارداد؛ قطعاً در آن [ها] نشانه هایی است برای گروهی که تفکر می کنند.»

۵ - ۶. رشد شخصیت:

قرآن بر این نکته که محرومیت جنسی لزوماً موجب آسیب نیست؛ تاکید دارد. و این نظریه بر خلاف نظریه ی «فروید» است ولی با نظر «مزلو» قابل تفسیر است. (۲)

«وَلْيُسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ...» (۳)

«و کسانی که (وسایل) ازدواج نمی یابند، باید خویشترنداری کنند تا خدا از بخشش خود آنان را توانگر سازد. و از میان آنچه (از بردگان) مالک شده اید، کسانی که خواستار (قرارداد آزادی) مُکاتبه هستند، پس با آنان (قرارداد) مُکاتبه ببندید، اگر در (آزادی) ایشان نیکی می دانید؛ و از مال خدا که به شما داده، به آنان بدهید. و کنیزان جوانسال خود را اگر پاکدامنی را می خواهند، بر تجاوزکاری (زنا) به اکراه و امدارید، تا (کالای) ناپایدار زندگی پست (دنیا) را بجوید؛ و هر کس آنان را (بر این کار) به اکراه و امدار کند (و پشیمان شود)، پس بعد از اکراه آنان خدا بسیار آمرزنده [و] مهرورز است.»

ص: ۱۹

۱- (۱). روم / ۲۱

۲- (۲). روان شناسی رشد (۲) با نگرش به منابع اسلامی، جمعی از نویسندگان، ج ۲، ص ۹۷۸، دفتر همکاری حوزه و دانشگاه

۳- (۳). نور / ۳۳.

لازم به ذکر است که اسلام در مورد ازدواج و تنظیم مسایل جنسی در جامعه، اهمیت زیادی می دهد (۱) ولی همان طور که گفته شد لزوماً محرومیت جنسی را موجب آسیب نمی داند.

۶ - ۶. کفایت اجتماعی:

کفایت اجتماعی عبارت است از: «قابلیتی که کودک می تواند به وسیله ی آن از منابع محیطی بهره جوید و نتیجه ی رشدی خوبی به دست آورد.» (۲)

از قرآن کریم می توان استنباط کرد که انسان ها دارای ویژگی تلاش و نیاز به پیشرفت هستند:

«يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ» (۳)

«ای انسان! در حقیقت تو به سوی پروردگارت کاملاً تلاش می کنی (و رنج می کنی) و او را ملاقات می کنی.»

جمع بندی:

حاصل سخن اینکه، قرآن کتابی است که برای تربیت انسان نازل شد و در مواقع ضرورت پرده از اسرار علمی موجود در طبیعت برداشته است. مانند: روان شناسی، اعم از: ارزیابی شخصیت، واکنش های روانی، شخصیت براساس عقیده، روان شناسی رنگ ها، روان شناسی رشد، کودک و... هر چند از نظر موضوع و از لحاظ آیات منحصر به موارد مذکور نیست.

ص: ۲۰

۱- (۱). انفال / ۷۳

۲- (۲). روان شناسی رشد (۲) با نگرش به منابع اسلامی، جمعی از نویسندگان، ج ۲، ص ۹۶۵، دفتر همکاری حوزه و دانشگاه

۳- (۳). انشقاق / ۶.

منابع برای مطالعه و تحقیق در مورد موضوع روان شناسی و قرآن عبارتند از:

۱. قرآن و روان شناسی، محمد عثمان نجاتی، ترجمه عباس عرب، بنیاد پژوهش های اسلامی، ۱۳۶۹.

۲. روان شناسی اسلامی، علامه محمدتقی جعفری، انتشارات پیام آزادی، ۱۳۷۸.

۳. رؤیا از نظر دین و روان شناسی، محمدرضا رضوان طلب، انتشارات شفق، ۱۳۷۹.

۴. روان شناسی در قرآن کریم، امان الله خلجی موحد، مرکز نشر علوم و معارف قرآن کریم، ۱۳۸۳.

۵. روان شناسی رشد، جمعی از نویسندگان (حوزه و دانشگاه)، نشر حوزه و دانشگاه، ۱۳۷۵.

قرآن در مورد افسردگی و مبتلا نشدن به آن چه راهکارهایی دارد؟

پاسخ:

افسردگی از جمله بیماری های روانی است که در جوامع مختلف شیوع دارد. این اختلال روانی در قرن اخیر یکی از مشکلات مهم و نگران کننده ی جوامع و از جمله، عوامل تهدید کننده ی وضعیت اقتصادی کشورها به شمار می رود و از این رو مورد توجه بسیاری از صاحب نظران و سیاستگذاران امور بهداشتی کشورها و سازمان جهانی بهداشت قرار گرفته است. (۱)

قبل از پاسخ لازم است به بررسی علت های بروز این حالت روانی بپردازیم: (۲)

۱. عوامل زیست شناختی: شامل آمادگی های ژنتیکی، پیام رسانی های عصبی، نور و آندوکراین و ... البته این عوامل ارتباطی با اعتقادات مذهبی ندارد و یا ارتباط آن ضعیف است.

۲. عوامل روان شناختی: شامل دیدگاه های روان پویایی، شناختی، رفتاری و... که در سبب شناسی افسردگی نقش زیادی دارند. توضیح این که:

ص: ۲۳

-
- ۱- (۱). اسلام و بهداشت روان (مجموعه مقالات)، ج ۱، ص ۱۵، مقاله (شواهد پژوهشی در رابطه بین وابستگی مذهبی و افسردگی)، دکتر احمدعلی نوربالا
- ۲- (۲). همان.

۱ - ۲. دیدگاه های روان پویایی: از نظردانشمندان روان شناسی، از دست دادن فرد مورد علاقه و یا هر شی دوست داشتنی، باعث ایجاد اضطراب و تنش های درونی می گردد، که در صورت درون فکنی آن، باعث بروز افسردگی می شود.

۲ - ۲. دیدگاه های شناختی: آقای Beek مثلث شناختی منفی را در سبب شناسی افسردگی به صورت ذیل مطرح می نماید:

* نگرش منفی نسبت به خویشتن این نوع نگرش باعث «بروز احساس حقارت» در انسان می شود.

* نگرش منفی نسبت به تجربیات گذشته این نوع نگرش موجب بروز «احساس بدبینی» در انسان می گردد.

* نگرش منفی نسبت به حوادث آینده که باعث «احساس ناامیدی» در انسان می شود.

بروز این گونه احساسات باعث ایجاد افسردگی در فرد می شود.

۳ - ۲. دیدگاه های رفتاری (یادگیری): رفتارگرایان معتقدند که تجربه ی مستمر ناراحتی، ناکامی و درماندگی را به دنبال دارد که خود باعث ایجاد افسردگی می گردد.

۳. عوامل جامعه شناختی: جامعه شناسان عوامل زیر را موجب بروز افسردگی می دانند:

۱ - ۳. حوادث تنش زای زندگی.

۲ - ۳. تجرد و خانواده ی از هم گسسته: براساس بررسی های میدانی، افسردگی در افراد مجرد و به ویژه در افرادی که با طلاق از هم جدا شده اند و خانواده های گسسته، شیوع بیشتری دارد.

۳-۳. احساس تنهایی و انزوا از عوامل افسردگی به شمار می رود.

۳-۴. فقر اجتماعی.

آنچه گفته شد عواملی بود که صاحب نظران برای بروز افسردگی برشمرده اند، گرچه موارد دیگری نیز در بروز این بیماری وجود دارد که بیان تمامی موارد آن از حوصله این مقاله خارج است.

راه درمان:

قرآن کریم به عنوان تنها منبع و حیانی مورد اعتماد؛ با نگاهی جامع به انسان، و نیازهای او و ظرفیت وجودیش، دستورالعمل هایی را برای سالم ماندن از حمله های عصبی، افسردگی و هر بیماری دیگر بیان کرده است.

قرآن کریم می فرماید:

«مؤمنان کسانی هستند که هر گاه مصیبتی به آنان برسد متوجه خداوند شده و می گویند: انا لله و انا الیه راجعون. (۱) در حقیقت ما از خداییم و به سوی او باز می گردیم.»

قرآن کریم با بیان این دستورالعمل، انسان مصیبت زده را از افتادن به ورطه ی اضطراب و افسردگی نجات می دهد و در صورت بروز اضطراب با بیان «أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ» (۲)، او را به آرامش و دور شدن از اضطراب دعوت می کند. شخصی که معتقد به نیروی فراتر از ماده باشد هیچ گاه از دست دادن چیزی از امور دنیوی او را افسرده و غمگین نمی کند.

ص: ۲۵

۱- (۱). بقره / ۱۵۶

۲- (۲). رعد / ۲۸. «آگاه باشید! یاد خدا دل ها را آرامش می دهد.»

همان طور که گذشت، طبق بیان دیدگاه های شناختی نیز، سه نگرش منفی وجود دارد که باعث بروز افسردگی در انسان می گردد. ولی خداوند در مقابله با این عوامل می فرماید:

«وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ» (۱) از این رو شخصی که خود را عزیز بداند و به این نسخه ی شفا بخش توجه کند دچار احساس حقارت نمی گردد.

خداوند در جای دیگر از احساس بدبینی نهی و آن را گناهی بزرگ شمرده و می فرماید:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ» (۲) «ای مردم! در واقع ما شما را از مرد و زنی آفریدیم و شما را نژادها و قبیله هایی قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید.»

آری کسی که به آیات الهی مومن است تلاش می کند نسبت به دیگران بدگمانی نداشته باشد یا بدگمانی خود را کنترل کند؛ در آن حال از افسردگی و افسرده شدن نجات یافته است.

قرآن کریم در رابطه با عامل دیگر ایجاد افسردگی یعنی احساس نومیدی، می فرماید:

«وَلَا تَيَأْسُوا مِن رُّوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأْسُ مِن رُّوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ» (۳) «و از [گشایش و] رحمت خدا ناامید نشوید؛ [چرا] که جز گروه کافران، (کسی) از رحمت خدا ناامید نمی شود.»

ص: ۲۶

۱- (۱) . منافقون / ۸. «در حالی که عزت مخصوص خدا و رسول او و مومنان است.»

۲- (۲) . حجرات / ۱۳

۳- (۳) . یوسف / ۸۷.

و در جای دیگر می فرماید:

«قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» (۱) «بگو: ای بندگان من که در مورد خودتان زیاده روی کرده اید، از رحمت خدا ناامید نشوید، [چرا] که خدا تمام آثار (گناهان) را می آمرزد؛ که تنها او بسیار آمرزنده [و] مهرورز است.»

از جمله عوامل دیگر افسردگی، تجربه ی مستمر ناراحتی بود، قرآن کریم راه نفوذ برخی ناراحتی ها را که ممکن است عواملی مانند: نوع نگاه شخص به وقایع اطراف باشد را مسدود کرده است و می فرماید:

«عَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ» (۲) «و چه بسا از چیزی ناخشنودید، و آن برای شما خوب است؛ و چه بسا چیزی را دوست می دارید و آن برای شما بد است. و خدا می داند، و شما نمی دانید.»

در زندگی روزمره، حوادثی اتفاق می افتد که ممکن است باعث ناراحتی انسان شود. خداوند می فرماید: در رابطه با این امور، ناراحتی به خود راه ندهید. چه بسا همین امر که به ظاهر موجب ناراحتی شما شده است، مصلحت شما در آن باشد. از آن جا که این بیان عام می باشد، فرد مومن باید نسبت به هر امر به ظاهر ناراحت کننده با دیده ی مثبت نگریده و از گرفتار شدن در کمند غمگینی شدید رهایی می یابد.

ص: ۲۷

۱- (۱). زمر / ۵۳

۲- (۲). بقره / ۲۱۶.

عوامل جامعه شناختی مطرح شده نیز، از نگاه قرآن مخفی نمانده و با بیاناتی شیوا، انسان را از وارد شدن به آن محدوده باز داشته است و می فرماید:

«وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ» (۱) «و قطعاً [همه] شما را به چیزی از ترس و گرسنگی و کاهش در ثروت ها و جان ها و محصولات، آزمایش می کنیم؛ و به شکیبایان مژده ده.»

خداوند در این آیه عوامل امتحان بشر را باز می شمارد. عواملی که در صورت عدم ایمان شخص، باعث تنش در زندگی او می شود و فرد را به کام افسردگی فرو می برد، اما خداوند با تذکر به این نکته که این موارد برای امتحان و آشکار شدن افراد صابر است و جامعه ی اسلامی را از ورود به اضطراب و افسردگی نجات می دهد.

از عوامل دیگر جامعه شناختی در بروز افسردگی، تجرد و خانواده های از هم گسسته است. در اسلام به موضوع ازدواج و تشویق به تشکیل خانواده اهتمام زیادی شده است و آن را عامل ثبات روانی و دور شدن از اضطراب می داند و می فرماید:

«وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ» (۲)

«و از نشانه های او این است که همسرانی از (جنس) خودتان برای شما آفرید، تا بدان ها آرامش یابید، و در بین شما دوستی و رحمت قرارداد؛ قطعاً در آن [ها] نشانه هایی است برای گروهی که تفکر می کنند.»

ص: ۲۸

۱- (۱). بقره / ۱۵۵

۲- (۲). روم / ۲۱.

در آیه ی شریفه، آفرینش موجودی از جنس بشر که به عنوان همسر معرفی شده را مایه ی سکون و آرامش دانسته و با این فرایند، جامعه ی اسلامی را از ورود به وادی اضطراب و تشنج روانی دور نگه می دارد.

اسلام رهبانیت و انزواطلبی و فرار از ازدواج را نهی، و در مقابل، ازدواج را دریچه ای برای ورود به وادی آرامش و سلامت روانی معرفی کرده است. و از طرفی، طلاق تا زمانی که چاره ای جز آن نباشد - امری ناپسند معرفی شده است. گرچه آموزه های قرآنی، طلاق را در صورت ضرورت، وسیله ای برای رهایی و فرار از فشارهای روانی ناشی از اختلافات خانواده می داند. ولی برای آن شرایطی را قراردادده است که در آن صورت فشار روانی حاصل از این جدایی را به حداقل می رساند:

«وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِيَتْ كُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَيَّرَهُنَّ بِمَعْرُوفٍ» (۱) «و هنگامی که زنان را طلاق دادید، و به (روزهای پایانی) سرآمد (عده) شان رسیدند، پس بطور پسندیده نگاهشان دارید، یا بطور پسندیده آزادشان سازید؛ و بخاطر زیان رساندن نگاهشان ندارید.»

موضوع این آیه، طلاق و جدایی همسران است. ولی با ظرافتی که مخصوص قرآن است می فرماید: در این هنگام که عده ی زن در حال تمام شدن است، یا به بهترین وجه رجوع کرده، و زندگی را ادامه دهید، و یا با بهترین وجه که هیچ گونه آشفستگی روحی را به همراه نیاورد جدا شوید. پیشنهاد رجوع مجدد به زوج از طرف خداوند، نشان از اهمیت پیوند و استمرار زندگی در اجتماع دارد و تاکید به جدایی همراه با زیبایی و خوبی که هم شرع و هم عرف و عقل آن را تایید

ص: ۲۹

کند (۱) نشان از احتمال بروز حمله های روانی در این حالت دارد، که با این گونه برخورد زوج، این حمله ها به حداقل می رسد.

در آیه ی بعد، توصیه دارد که از ازدواج مجدد همسر جلوگیری نشود - در گذشته مرسوم بود - و ازدواج همراه با نیکی را مورد تاکید قرار می دهد؛ که خود دلیل دیگری بر اهمیت دادن قرآن به ازدواج و اکراه از تجرد است.

به طور خلاصه، نظر قرآن در این باره چنین است:

۱. سفارش به ازدواج.

۲. نکوهش طلاق، هر چند آنرا دریچه ی خروج از بن بست های تفاهم می داند.

۳. توصیه به تحکیم روابط عاطفی خانوادگی از دیگر آموزه های قرآن است.

چنانچه گذشت، اسلام نه تنها از رهبانیت و انزواطلبی نهی کرده بلکه رجوع به جمع و همکاری جمعی را سفارش می کند و می فرماید:

«وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا» (۲) «و همگی به ریسمان خدا، تمسک جوید، و پراکنده نشوید.»

و در آیه ی دیگر می فرماید:

«تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى» (۳) «و بر(ای) نیکوکاری و (خود نگهداری و) پارسایی با یکدیگر همکاری کنید.»

با این راهکار قرآنی و استفاده صحیح از آن ها، افسردگی در جامعه ی اسلامی به حداقل می رسد.

ص: ۳۰

۱- (۱) . محقق اردبیلی، زبده البیان فی براهین القرآن، ص ۷۴۰، انتشارات مومنین

۲- (۲) . آل عمران / ۱۰۳

۳- (۳) . مائده / ۲.

عواملی که در پیدایش و یا تشدید افسردگی نقش دارند فراوانند. در احادیث اهل بیت (علیه السلام) - که خود مفسر واقعی قرآنند - عوامل شناختی، عاطفی و رفتاری متعددی برای این موضوع بیان شده که به بخشی از این روایات اشاره می شود:

الف. وابستگی:

وابستگی از جمله عواملی است که در روایات متعدد از آن به عنوان عامل افسردگی نام برده شده است. از آن جا که انسان نمی تواند در زندگی به تمام تمایلات و خواست های خود برسد این ناکامی باعث غمگینی شدید و افسردگی فرد می شود. از رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) حکایت شده است:

«انا رعیم بثلاث لمن اکب علی الدنیا بفقر لاغناء له و بشغل لافراغ له و بهمّ حزنٍ لا انقطاع له»؛ (۱) «کسی که علاقه و وابستگی زیاد به دنیا داشته باشد به طور قطع سه چیز را در پی دارد: نیازمندی، که هیچ گاه به بی نیازی نمی انجامد؛ گرفتاری، که هرگز از آن خلاصی نیست؛ و افسردگی و غمگینی، که جزء وجودش می شود و از او جدا نمی گردد.»

ب. دوری از معنویت:

از جمله عوامل افسردگی که در روایات اسلامی به آن اشاره شده، عامل دوری از معنویت و پیروی از هواهای نفسانی، خشم و شهوت رانی و اموری از این قبیل می باشد. برای مثال از حضرت علی (علیه السلام) نقل شده که می فرمایند:

ص: ۳۱

«من غضب علی من لا یقدر ان یضربه طال حزنه و عذب نفسه»؛ (۱) «هر که به ناحق بر کسی خشم گیرد که توان آسیب رساندن به وی را ندارد، اندوهش دراز گردد و خود را عذاب دهد.»

ج. منفی نگری:

در روایات اسلامی موضوع منفی نگری در محورهای مانند: تردید نسبت به الطاف خداوند، نارضایتی از خداوند و ناخشنودی از زندگی، نپذیرفتن واقعیت و خیال پردازی، برآورده نشدن انتظارات و نگرش منفی نسبت به اطرافیان و اموری این چنین تجلی پیدا کرده، و عاملی برای پیدایش افسردگی معرفی شده است. امام صادق (علیه السلام) در این زمینه می فرماید:

«ان الله - بعدله و حکمته و علمه - جعل الرّوح و الفرح فی الیقین و الرضا عن الله و جهل الهمّ والحزن فی الشک والسخط»؛ (۲)
«خداوند براساس عدالت و حکمت و علم خود، آرامش و شادابی را در معرفت یقینی و رضایت (از آنچه به او و به دیگر بندگان عطا کرده) قرارداده است و اندوهگینی و افسردگی را در شک و تردید و عدم رضایت قرار داده است.»

ص: ۳۲

۱- (۱) ابن شیبیه، تحف العقول، ص ۹۹

۲- (۲) . محمد محمدی ری شهری، میزان الحکمه، ج ۳، ترجمه سیدرضا شیخی، ش ۳۷۸۳.

د. ضعف انگیزه و اراده:

در روایات اسلامی، ضعف انگیزه و اراده در موضوعاتی مانند: کوتاهی در انجام فعالیت و عدم دستیابی به موفقیت‌ها تجلی کرده و به عنوان عاملی برای افسردگی معرفی شده است.

از این روی از حضرت علی (علیه السلام) روایت شده که می‌فرماید:

«من قصر فی العمل ابتلی بالهم»؛ (۱) «هر کس در انجام تکالیف و فعالیت‌های خود کوتاهی کند به غم و اندوه و افسردگی مبتلا می‌شود.»

ه- . آرزوهای دور و دراز (طول امل):

در منابع اسلامی داشتن آرزوهای طولانی و در قبال آن‌ها خیال‌پردازی را مایه‌ی افسردگی می‌داند و از امیرالمومنین (علیه السلام) نقل شده است: «ایاک و الاغترار بالامل... فعظم الحزن و زاد الشغل و اشتدت التعب... و زدت به فی الهم و الحزن»؛ (۲) «از اینکه آرزوهای دور و دراز داشته باشی و فریب آن‌ها را بخوری برحذر باش! که تو را ناراحت و اندوهناک می‌سازد و به تدریج اندوهت بزرگ می‌شود و فکر تو را مشغول می‌سازد و ناراحتی‌ات را افزایش می‌دهد.»

بررسی‌های تجربی در «رابطه‌ی بین اعتقادات مذهبی و افسردگی»:

طبق آمار میان میزان افسردگی و عقاید مذهبی همبستگی منفی وجود دارد. (۳) نتایج یک مطالعه با نمونه برداری تصادفی در گروه‌های مشابه نشان داد که همبستگی مثبتی بین خواندن نماز و بهبود افسردگی و اضطراب و افزایش اعتماد به نفس وجود دارد. در این زمینه «ازالی»، «هاسانچ»، «آمینا» و «سابرامانیام» در مطالعه‌ی میان ۱۳۰ بیمار مبتلا به اضطراب، و ۱۰۰ بیمار مبتلا به افسردگی، در دو گروه متمایز با شرایط فرهنگی مذهبی قوی و ضعیف به این نتیجه رسیدند

ص: ۳۳

۱- (۱). نهج البلاغه، حکمت ۱۲۷

۲- (۲). بحارالانوار، ج ۷۳، ص ۱۱۲، ح ۱۰۹

۳- (۳). اسلام و بهداشت روان (۱)، ص ۲۷ و ۲۸.

که: «گروه دارای اعتقادات مذهبی، بعد از شش ماه روان درمانی، بهبود بیشتری یافتند.» (۱)

تحقیق میدانی در مورد این «ارتباط» به صورت مکرر صورت گرفته که بخشی از آن‌ها در کتاب «اسلام و بهداشت روان» آمده است.

نتیجه گیری:

قرآن کریم نسبت به انسان و حالات روحی او آگاهی کامل داشته و زمینه‌های منجر به افسردگی را بیان و راه درمان آن را تجویز کرده است. در این نوشتار، اول به بررسی علل مطرح شده در مکاتب مختلف روان‌شناسی در مورد افسردگی پرداخته شد و در مرحله‌ی بعد پاسخ‌های قرآنی آن داده شد؛ همچنین موضوع را در آینه‌ی روایات بررسی کردیم و در نهایت نمونه‌ای از بررسی‌های صورت گرفته در مورد «ارتباط دین و افسردگی» ارائه گردید.

منابع جهت مطالعه بیشتر:

۱. مجله معرفت، ش ۸۴، ص ۴۸، مقاله افسردگی، دکتر علی نقی فقیهی و جمشید مطهری.

۲. اسلام و بهداشت روان (۱)، مجموعه مقالات.

ص: ۳۴

۱- (۱). همان.

آیا توکل مستلزم تنبلی و سستی نیست؟

پاسخ:

برای پاسخ لازم است در ابتداء و به بیان معنای لغوی و اصطلاحی توکل پردازیم:

«توکل» در لغت به معنای واگذار کردن کار خویش به دیگری است. این کلمه مصدر از باب تفاعل و از ماده ی «وکل» می باشد. که به دو معنای ولایت پذیری «توکلت لفلان» به معنای «تولیت» و اعتماد کردن به دیگری «توکلت علیه» یعنی «اعتمدتُه» به کار رفته است. (۱)

صاحب نظران در معنای اصطلاحی آن می گویند: توکل به خداوند یعنی: واگذاری امور به حق و نیز وکیل، به معنای حفیظ و نگه دارنده و سرپرستی می باشد. (۲)

این مفهوم در منطق قرآن به معنای اعتماد کردن بر خدا و او را ولی و وکیل خود قرار دادن است و بر اثر آن، از حجم مشکلات و انبوه موانع نهراسیدن، که این یکی از نشانه های ایمان است و از عوامل پیروزی و موفقیت در مبارزه ها به شمار می آید. (۳)

ص: ۳۵

۱- (۱). لسان العرب، ابن منظور، ج ۱۱، ص ۷۳۶ و ۷۴۳

۲- (۲). تفسیر التبیان، شیخ طوسی، ج ۳، ص ۳۲ و ۵۲

۳- (۳). تفسیر نمونه، آیت الله مکارم شیرازی، ج ۱۵، ص ۵۴۱، دار الکتب الاسلامیه، تهران.

به عبارت دیگر، مفهوم «توکل» در آموزه های قرآن این نیست که انسان دست از تلاش و کوشش بردارد و به گوشه ی انزوا بخزد و بگوید: تکیه گاه من فقط خداست، بلکه مفهوم «توکل» این است که هر گاه انسان نهایت تلاش و کوشش خود را به کار بست و نتوانست مشکل را حل کند و موانع را از سر راه خود کنار بزند؛ وحشتی به خود راه ندهد و با اتکاء به لطف پروردگار و استمداد از ذات پاک و قدرت بی پایان او ایستادگی به خرج دهد و به جهاد و کوشش پیگیر خود ادامه دهد؛ حتی در جایی هم که توانایی دارد، خود را بی نیاز از لطف خدا نداند چرا که تمام قدرت ها از جانب اوست. (۱)

علاوه بر آن، «توکل» نوعی تقویت اراده و نیرو بخشی است. دین مقدس با پیش بینی آن، انسان را از ناامیدی و انزوا و کناره گیری از فعالیت، نجات داده و توکل را وسیله ای برای تقویت انگیزه و روشن شدن امید در درون انسان قرار داده است.

توکل در آینه ی آیات قرآن:

در آیات متعددی، از «توکل» سخن به میان آمده است که با بررسی برخی از آن موارد، نکات تازه ای به دست می آید.

الف. خداوند متعال در سوره ی آل عمران آیه ی ۱۵۹ می فرماید:

«... فَمَا إِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ»؛ «و هنگامی که تصمیم گرفتی، پس بر خدا توکل کن؛ چرا که خدا توکل کنندگان را دوست می دارد.»

ص: ۳۶

۱. همان طور که آیه تصریح دارد خداوند، پیامبر را بعد از مشورت با اصحاب و مصمم شدن بر انجام آن، مأمور به توکل بر خود می کند. به عبارت دیگر در انجام هر کار مخصوصاً کارهای مهم بعد از انجام مقدمات، مانند مشورت کردن و مصمم شدن بر رأی خاص و... برای پیشبرد کار لازم است بر خداوند توکل شود، تا در بین راه سستی و بی میلی دامن گیر انسان نشود؛ یعنی خداوند با تشریح توکل خواسته است در امور مهم راه ورود دو دلی و احتمال عدم موفقیت را که خود وسیله ای برای سستی در انجام عمل است ببندد، نه آنکه اصل فعالیت را از انسان بگیرد.

۲. نکته ی دیگری، خداوند با این بیان می خواهد روح توحید در افعال را نیز در مخاطب زنده کند. و به او بفهماند که هر چند مشورت کرده و تصمیم قاطع نیز گرفته، هیچ گاه خداوند را در انجام عمل فراموش نکند.

۳. از این آیه استفاده می شود، از جمله اموری که باعث جلب محبت خداوند می شود، توکل است. (ان الله يحب المتوكلين)

ب. در سوره ی نمل آیه ی ۷۹ آمده است:

«فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ»

«پس بر خدا توکل کن؛ [چرا] که تو برحق آشکاری هستی.»

این آیه و آیات قبل در بیان مسئله ی حق ستیزی کافران، و عدم توجه به بیانات پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) می باشد.

خداوند، پیامبر(صلی الله علیه و آله) را از این که به خاطر دشمنی کفار سست شود، باز می دارد و می فرماید: از آن جا که تو بر حق هستی و فعالیت تو حق است نباید از دشمنی کفار سستی به خود راه دهی، بلکه در همین مسیر تلاش کن و پیشرفت کارها را به خدا واگذار!

نکته ها:

۱. توکل بر خداوند تنها در مسیر حق، دارای معنا و ثمر بخش است. این معنا از تعلیل «انک علی الحق» استنباط می شود.

۲. توکل بر خداوند، رها کننده ی انسان از تنگنای توطئه های دشمنان است. (۱)

این برداشت با توجه به سیاق آیات، بیان کننده ی ارتباط این آیه و آیات قبل به ویژه آیه ی «و لاتکن فی ضیق مما یمکرون... فتوکل علی الله...» می باشد.

۳. این آیه بیانگر آن است که تمام انسان ها حتی پیامبر(صلی الله علیه و آله) در ایفای وظایف خود، مامور به توکل بر خداوند هستند.

در مورد توکل آیات دیگری نیز وجود دارد که برای آگاهی بیشتر می توانید به آنها مراجعه کنید. (۲)

تحقیقات علمی در رابطه با توکل:

در مورد «رابطه ی میان توکل و امیدواری» تحقیقاتی انجام داده اند که در اینجا به بعضی از آن ها اشاره می کنیم:

ص: ۳۸

۱- (۱). تفسیر راهنما، اکبر هاشمی رفسنجانی، ج ۱۳، ص ۳۹۸

۲- (۲). آیات: ۸۱/ نساء و ۶۱/ انفال و ۱۲۳/ هود و ۵۸/ فرقان و ۲۱۷/ شعراء ...

آقای بوالهری و همکاران او (۱۳۷۹) با به کارگیری آزمون خود ساخته توکل، ۴۰۸ نفر (۲۳۴ نفر مرد و ۱۷۴ زن) از دانشجویان رشته پزشکی دانشگاه های علوم پزشکی تهران را که در مقاطع مختلف تحصیلی مشغول به تحصیل بودند به صورت تصادفی انتخاب کردند و با استفاده از پرسشنامه نشانگان استرس - که در سه بُعد «نشانگان جسمانی»، «نشانگان روانی» و «نشانگان شناختی» ساخته شده بود - مورد بررسی قرار دادند. پژوهشگران دریافتند که بین نشانگان روانی (P

جمع بندی:

از آنچه گذشت به دست می آید که «توکل» بر خدا، موجب سستی در کار نمی شود، بلکه تنها پیامد آن استواری در حرکت و به دست آوردن نیروی مضاعف در مسیر حرکت است.

منابع جهت مطالعه بیشتر:

۱. توکل، روحانی نژاد.

۲. اسلام و بهداشت روان، مجموعه مقالات همایش نقش دین در بهداشت روان، نشر معارف.

۳. تفسیر نمونه، حضرت آیه الله مکارم شیرازی، ذیل آیات مربوطه.

ص: ۴۰

پرسش:

مقصود از فرا روانشناسی در قرآن چیست؟

پاسخ:

برای روشن شدن مطلب لازم است به پرسش های زیر پاسخ دهیم:

۱. منظور از فرا روان شناسی چیست؟

۲. آیا در قرآن به تمامی علوم اشاره شده است؟!

۳. قرآن به چه شکلی به مسئله ی فرا روان شناسی پرداخته است؟

پاسخ سوال اول:

دانش «فرا روان شناسی» عبارت است از: کسب اطلاع (و بدست آوردن معرفت و آگاهی) از چیز یا رویدادی بدون دخالت حواس عادی بشر. (۱)

مثل: سحر، چشم زخم، تله پاتی و هیپنوتیزم و...

پاسخ سوال دوم:

برخی بر این باورند که چون قرآن کتاب الهی و معجزه ی جاوید پیامبر(صلی الله علیه و آله) است باید به تمام موارد - علوم - اشاره نماید و حال آنکه چنین نیست. به عبارتی

ص: ۴۳

۱- (۱). جهان غیب و غیب جهان، بهاء الدین خرمشاهی.

قرآن کتاب هدایت انسان است و ضرورتی ندارد تمام مسائل علوم تجربی را با طول و تفصیل بیان کرده باشد. (۱) ولی در بیش از هزار آیه به مسائل علمی در راستای هدایت، اشاره کرده است.

پاسخ سوال سوم:

با توجه به تعریف فرا روان شناسی در آیات فراوانی - براساس برخی تفاسیر - بدان اشاره شده که فهرست برخی از آنها عبارتند از:

۱. سحر و جادو بقره / ۱۰۲.

۲. چشم زخم یوسف / ۶۷.

۳. روح اسراء / ۸۵.

۴. خواب صافات / ۱۰۲ - ۱۰۷ و یوسف / ۱۲.

۵. اخبار غیبی آل عمران / ۵ و بقره / ۲۵۵.

۶. امدادهای غیبی آل عمران / ۱۲۳.

۷. معجزات الهی مریم / ۲۹ و ۳۰.

جمع بندی و نتیجه:

دانش فرا روان شناسی از جمله دانش هایی است که بشر به صرف داشتن دانش تجربی، نمی تواند به ابعاد مختلف آن پی برد. از این رو لازم است با توجه به اشارات قرآن به علم فرا روان شناسی و تجربه علمی و عملی دانشمندان، این علم را توسعه داد و قرآن کریم را یکی از منابع تحقیق برای این علم دانست.

ص: ۴۴

پرسش:

آیا چشم زخم از نظر قرآن واقعیت دارد یا خرافه است؟

پاسخ:

مقدمه:

تأثیر چشم و نیروهای مرموز آن از دیر زمان مورد توجه بشر بوده است. شاید نتوان تاریخ دقیقی برای شروع این عقائد یافت اما آنچه مسلم است انسان‌ها در اثر تجربیات روزمره و برخی نقل‌های تاریخی و دینی به آن اعتقاد پیدا کرده بودند، هر چند که در این بین خرافاتی نیز راه یافته است که نیازمند اصلاح و پالایش است.

تعریف چشم زخم:

چشم زخم، نیروی مرموزی است که در چشم برخی افراد وجود دارد که ممکن است با یک نگاه مخصوص، طرف مقابل را بیمار یا هلاک کند. (۱)

چشم زخم از منظر قرآن کریم:

به نظر می‌رسد در قرآن، آیه‌ای که به صراحت از «چشم زخم» سخن گفته باشد وجود ندارد اما آیاتی وجود دارد که در مورد «چشم زخم» به آن استناد شده است، از جمله:

ص: ۴۵

۱- (۱). تفسیر نمونه، مکارم شیرازی، ج ۲۴، ص ۴۲۴.

۱. قرآن کریم در سوره ی قلم آیه ی ۵۱ می فرماید:

«وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ»؛ «و مسلماً نزدیک بود کسانی که کفر ورزیدند هنگامی که آگاه کننده (قرآن) را شنیدند با چشمانشان تو را بلغزانند و می گویند: «قطعاً او دیوانه است.»

شأن نزول:

مفسران برای آیه ی فوق دو شأن نزول ذکر کرده اند:

الف. برخی مفسران در شأن نزول این آیه نقل کرده اند که در مورد گفتار برخی مخالفان ولایت علی (علیه السلام) در روز غدیر خم بوده است که به پیامبر (صلی الله علیه و آله) - در هنگامی که دست علی (علیه السلام) را برای امامت بالا برد - نگاه کردند و گفتند: به چشمان او نگاه کنید مثل چشم دیوانگان می چرخد. در آن هنگام جبرئیل آیه ی فوق را نازل کرد.

ب. بعضی مفسران نقل کرده اند که در قبیله ی بنی اسد افرادی بودند که قدرت چشم زخم داشتند و برخی از آنها می خواستند پیامبر (صلی الله علیه و آله) را چشم زخم بزنند که آیه ی فوق به این مناسبت نازل شد. (۱)

بررسی:

با توجه به سیاق و لحن آیه که می فرماید: «نزدیک است که کافران با چشم، تو را بلغزانند» می توان از میان اقوال، این قول را پذیرفت که: «این آیه کنایه از نگاه های بسیار غضب آلود است مثل اینکه می گوئیم فلان کس آنچنان بد به من نگاه کرد که گویی می خواست مرا با نگاهش بخورد یا بکشد» (۲)

ص: ۴۶

۱- (۱). تفسیر صافی، فیض کاشانی، ج ۵، ص ۲۱۵ (روایت اول را از کافی و دومی را از مجمع البیان نقل می کند)

۲- (۲). ر.ک: تفسیر نمونه، ج ۲۴، ص ۴۲۹.

و آیه در مقام بیان نوعی نگاه خشم آلود، و چشم غرّه رفتن است به طوری که طرف مقابل را بترساند و از جای خود بلغزند و از میدان بدر کند.

۲. در سوره یوسف آیه ی ۶۷ آمده است:

«وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ...» (۱)

در آیه شریفه آمده که حضرت یعقوب (علیه السلام) از فرزندش می خواهد که از یک در وارد نشوند، بلکه از چند در وارد شوند، علت این امر چیست؟

گروهی از مفسران گفته اند: علت این بوده که برادران یوسف از جمال کافی بهره مند بودند (اگر چه یوسف نبودند ولی برادران او بودند) و هم قامت های رشید داشتند، و پدر نگران بود که جمعیت یازده نفری که قیافه های آنان نشان می داد از یک کشور به مصر آمده اند، توجه مردم را به خود جلب کنند، او نمی خواست از این راه چشم زخمی به آنها برسد.

بخشی از این چشم زخم، حق است و از نظر علمی نیز بوسیله سیاله مغناطیسی مخصوصی که از چشم بیرون می پرد، قابل توجیه می باشد، هر چند عوام الناس آنرا با مقدار زیادی از خرافات آمیخته اند. (۲)

چشم زخم از منظر عقل و علم:

اثر عمیق چشم در دیگران که موجب هلاکت یا بیماری شود از نظر عقلی محال نیست. چه اینکه بسیاری از دانشمندان معتقدند در بعضی از چشم ها،

ص: ۴۷

۱- (۱). و گفت: «ای پسران من، از یک در وارد نشوید، و از درهای مختلف وارد شوید؛ و هیچ چیزی را که از طرف خدا

(حتمی شده) است از شما دفع نمی کنم

۲- (۲). تفسیر نمونه، ج ۱۳، ص ۲۹.

نیروی مغناطیسی خاصی نهفته شده که کارایی زیادی دارد حتی با تمرین و ممارست، می توان آن را پرورش داد. خواب مغناطیسی از طریق همین نیروی مغناطیسی چشم هاست.

در دنیایی که «اشعه ی لیزر» که با شعاعی نامرئی، می تواند کاری کند که از برخی سلاح های مخرب ساخته نیست؛ پذیرش وجود نیرویی در بعضی از چشم ها، که از طریق امواج مخصوص در طرف مقابل اثر بگذارد چیز عجیبی نخواهد بود.

و بسیاری نقل کرده اند که افرادی دارای این نیروی مرموز چشم بوده اند (۱). بنابراین، چشم زخم از نظر عقل و علم ممکن است.

چشم زخم از دیدگاه روایات:

در نهج البلاغه می خوانیم: «العین حق و الرقی حق» (۲)

«چشم زخم حق است و توسل به دعا برای دفع آن نیز حق است»

در برخی روایات از امام صادق (علیه السلام) نقل شده که برای جلوگیری از چشم زخم (توسط خود انسان) یا چشم خوردن سه مرتبه بگویند: «ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم». (۳) و در برخی روایات دیگر نقل شده که ذکر خدا را بگوید کافی است. (۴)

ص: ۴۸

۱- (۱). تفسیر نمونه، ج ۲۴، ص ۴۲۶

۲- (۲). نهج البلاغه، حکمت ۵۴۶

۳- (۳). ر.ک: مکارم الاخلاق، طبرسی (ره)، ص ۴۴۵ و بحار الانوار، ج ۶۳، ص ۲۶

۴- (۴). بحار الانوار، ج ۶۳، ص ۲۵.

در قرآن کریم به صراحت از «چشم زخم» سخنی به میان نیامده است، ولی در روایات اشاراتی به این نیروی مرموز چشم شده است، و از نظر عقل و علم نیز مانعی جهت پذیرش «چشم زخم» نداریم اما باید توجه داشت که این مطالب به معنای پذیرفتن همه ی خرافاتی که در این زمینه رایج است، نمی باشد.

به عبارتی انسان نمی تواند کسی را متهم به داشتن «چشم زخم» (چشم شوری) کند؛ و از طرف دیگر برای نجات از «چشم زخم» نمی توان هر راه حل خرافی را پذیرفت و دنبال کرد.

معرفی منابع جهت مطالعه در زمینه ی فرا روان شناسی:

۱. تناقض نما یا غیب نمون، محمدامین احمدی، مرکز انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی قم، چاپ اول، ۱۳۷۸.
۲. عجایب حس ششم، غلامرضا اربابی، گروه فرهنگی اربابی، چاپ سنوبر تهران.
۳. روح و دانش جدید، آیزنک: براود، واتسن، مترجم محمدرضا غفاری، چاپ دفتر نشر و فرهنگ اسلامی.
۴. شگفتی های هیپنوتیزم، ب. جیبسون والتر، ترجمه رضا رحمانیان، چاپ سنوبر.
۵. تفسیر موضوعی قرآن کریم، جلد اول، جوادی آملی، مرکز نشر اسراء.
۶. جهان غیب و غیب جهان، بهاء الدین خرمشاهی، انتشارات کیهان.
۷. عوامل معنوی و فرهنگی دفاع مقدس (باورهای دینی و امدادهای غیبی)، علی تقی زاده اکبری، مرکز تحقیقات اسلامی.
۸. دریافت های حس ششم در فوق طبیعت، چلبی شاکر و بشار البیطار محمد، مترجمان، احمد بانپور و م. حیدریان.

۹. اصالت روح از نظر قرآن، آیت الله جعفر سبحانی، چاپخانه علمیه قم.
۱۰. پژوهشی در سحر و جادوگری از نظر اسلام، محمد سالاری، موسسه انتشارات مشهور.
۱۱. هیپنوتیزم علمی نوین، شروت ریچارد، ترجمه رضا جمالیان، موسسه اطلاعات.
۱۲. اعجاز (معجزه) از نظر عقل و قرآن، آیت الله سید محمدحسین طباطبایی، نشر فاخته.
۱۳. معجزه در قلمرو عقل و دین، محمدحسن قدردان قراملکی، بوستان کتاب قم.
۱۴. علوم غیبی و اسرار، موریس مترلینگ، ترجمه ذبیح الله منصوری، انتشارات صفار تهران.
۱۵. فوق طبیعت، لیال واتسن، ترجمه ی شهریار بحرانی و احمد ارژمند، چاپخانه سپهر تهران.

پرسش:

آیا سحر از نظر قرآن واقعیت دارد یا خرافه است؟

پاسخ:

لازم است نخست مفهوم سحر و آیات آن را بررسی کنیم:

الف. سحر در لغت:

۱. خدعه و نیرنگ مانند: شعبده بازی.

۲. هر چه که عوامل نامرئی و مرموز دارد.

۳. جلب شیطان ها از راه های خاص و کمک گرفتن از آنها.

۴. تغییر ماهیت اشیاء و شکل اشخاص به صورت خیالی.

تذکر: از نظر لغوی سحر شامل شعبده و تردستی نیز می شود. (۱)

ب. سحر در اصطلاح:

۱. نوعی اعمال خارق العاده که آثاری از خود در وجود انسان ها به جای می گذارد و گاهی یک نوع چشم بندی و تردستی

است و گاه تنها جنبه ی روانی و خیالی دارد. (۲)

ص: ۵۱

۱- (۱). ر.ک: قاموس اللغه و مفردات راغب، ماده ی «سحر»

۲- (۲). تفسیر نمونه، ج ۱، ص ۳۷۷.

۲. سحر بر حسب متعارف، امر خارق العاده ای را گویند که از راه تصرف در مشاعر ادراکی انسان، تحقق پیدا می کند؛ بنابراین با قطع نظر از ادراکات انسانی، تحقق نفسی و واقعی نخواهد داشت. مانند: انواع چشم بندی و تسخیر اشخاص، ایجاد حبّ و بغض و جدایی انداختن میان زن و شوهر و عقد الرجال که عموماً به تصرف در ادراک مربوط می باشند. (۱)

ج. اقسام سحر:

۱. علامه طباطبایی امور خارق العاده را چنین تقسیم بندی می کند:

الف. بسیاری از این امور، طبیعی و بوسیله ی تمرین حاصل می شود. مانند: خوردن سم، بلند کردن اشیاء سنگین و... و گاهی این امور طبیعی، مخفی است. مانند: کسانی که بدن خود را به مایعی آغشته می کنند و داخل آتش می شوند و نمی سوزند.

ب. برخی از این امور خارق العاده، مستند به امور طبیعی نبوده بلکه به خاطر قوت اراده ی صاحب آنها حاصل می شود. اراده تابع علم است و هنگامی که علم جازم و ایمان به تاثیر داشته باشد اثر آن ظاهر می شود. مانند: کسانی که احضار ارواح می کنند در واقع آنها روح را در مشاعر شخص حاضر می کنند؛ یعنی در خیال و حواس آنها حاضر می شود نه در خارج، و گرنه همه آن را می دیدند.

ج. کار صاحبان اراده ی قوی و افرادی که ریاضت می کشند بنابراین اگر از جن و روح خیر گیرند و کمک جویند؛ «کهنات» نامیده می شود. و اگر بوسیله ی ورد، نوشتجات و... باشد؛ «سحر» نامیده می شود. (۲)

ص: ۵۲

۱- (۱). اعجاز قرآن، علامه طباطبایی، ص ۱۷ - ۱۱۶

۲- (۲). ر. ک: المیزان، ج ۱، ص ۲۴۲.

۲. تقسیم سحر در روایت:

در روایات اسلامی نیز سحر را به چند گونه تقسیم کرده اند:

حکایت شده که شخصی از امام صادق (علیه السلام) در مورد سحر پرسش کرد حضرت در پاسخ فرمودند:

«سحر اقسامی دارد برخی اقسام آن به منزله ی طبّ است. همانگونه که پزشکان برای هر دردی دواپی دارند، ساحران نیز برای هر سلامتی، ناراحتی، و برای هر معنایی، حيله ای دارند؛ و نوع دیگر سحر چیزی است که در ارتباط با اولیای شیطان است پس نزدیک ترین نوع سحر به صواب (واقع) آن است که به منزله ی طب است که ساحر مردی را مبتلا می کند به اینکه از زنان دوری کند و پزشکی آن مرد را معالجه می کند و دفع سحر می کند.» (۱)

۳. تفسیر نمونه اقسام سحر را چنین بر می شمارد:

الف. گاهی صرفاً جنبه ی نیرنگ، خدعه، چشم بندی و تردستی دارد؛

ب. گاهی از عوامل تلقینی در آن استفاده می شود؛

ج. گاهی در آن از خواص ناشناخته ی فیزیکی و شیمیایی بعضی اجسام و مواد استفاده می شود؛

د. گاهی از طریق کمک گرفتن از شیاطین است. (۲)

حقیقت سحر:

سحر آثار روانی مثل ایجاد محبت یا دشمنی، ناراحتی یا خوشحالی دارد؛ اما آثار واقعی خارجی ندارد. مثل: زنده کردن مردگان یا تغییر ماهیت و حقیقت چیزی. (۳)

ص: ۵۳

۱- (۱). بحارالانوار، ج ۶۳، ص ۲۱ و میزان الحکمه، ج ۴، ص ۴۱۰

۲- (۲). ر.ک: تفسیر نمونه، ج ۱۳، ص ۲۴۰

۳- (۳). بحارالانوار، ج ۶۳، ص ۳۹.

در گذشته ساحران با استفاده از برخی علوم برنامه های خود را عملی می ساختند که امروزه علم از آن پرده برداشته است.

اول: استفاده از خواص ناشناخته ی فیزیکی و شیمیایی اجسام که در داستان ساحران زمان موسی (علیه السلام) آمده که آنها با استفاده از خواص فیزیکی و شیمیایی مانند جیوه و ترکیبات آن توانستند چیزهایی به شکل مار بسازند و به حرکت درآورند. (۱)

دوم: استفاده از خواب مغناطیسی، هیپنوتیزم و مانیه تیزم و تله پاتی و... لازم به ذکر است این علوم در شمار علمی است که می تواند در بسیاری از شئون زندگی مورد بهره برداری صحیح قرار گیرد، ولی ساحران از آن سوء استفاده می کردند و برای اغفال و فریب مردم، آنها را به کار می گرفتند. (۲)

سحر از منظر قرآن کریم:

قرآن کریم حدود ۶۰ بار واژه ی «سحر» و مشتقات آن را به کار برده است که می توان این آیات را به سه دسته تقسیم نمود:

۱. آیاتی که می فرماید: مخالفان به انبیای الهی تهمت می زدند و آنان را ساحر می خواندند، مانند: یونس / ۷۶، هود / ۷، طه / ۷۱، شعراء / ۴۹.

ص: ۵۴

۱- (۱). نمونه، ج ۱۳، ص ۲۳۷

۲- (۲). تفسیر نمونه، ج ۱، ص ۲ - ۳۸۱.

۲. آیاتی که در مورد مقابله ی حضرت موسی (علیه السلام) با ساحران زمان خویش است که قرآن این داستان را به طور مفصل بیان کرده است. اعراف / ۱۰۸ تا ۱۲۳، طه / ۵۷ تا ۷۳، شعراء / ۳۶ تا ۴۶، یونس / ۷۵ به بعد، قصص / ۳۶ به بعد.

۳. آیاتی که در مورد سحر هاروت و ماروت در شهر بابل سخن می گوید. (۱)

تحلیل اجمالی چند آیه در مورد سحر

سوره طه / ۶۶: «قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى» (۲)

سوره اعراف / ۱۱۶: «قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ» (۳)

بسیاری از مفسران نوشته اند: ساحران زمان موسی (علیه السلام) موادی همچون جیوه درون طناب ها و عصاها قرار داده بودند که با تابش آفتاب و گرم شدن این ماده ی فوق العاده فُزَار، حرکات مختلف و سریعی به آنها دست می داد. (۴)

این مارنماها مسلماً جان نداشتند ولی با تلقین هایی که ساحران به مردم کرده بودند و صحنه ی خاصی که در آنجا بوجود آمده بود، این چنین در چشم مردم مجسم می شد که این موجودات جان گرفته اند و مشغول حرکتند. بنابراین تعبیر

ص: ۵۵

۱- (۱). بقره / ۱۰۲

۲- (۲). (موسی) گفت: «بلکه (شما) بیفکنید.» و ناگهان ریسمان هایشان و عصاهای آنان بر اثر سحرشان در خیال او (چنان) می نمود، که آنها در جنب وجوشند!

۳- (۳). [موسی] گفت: «بیفکنید!» و هنگامی که (ساحران وسایل خود را) افکندند، دیدگان مردم را افسون کردند و آنان را هراسان کردند و سحری بزرگ (پدید) آوردند!

۴- (۴). تفسیر نمونه، ج ۱۳، ص ۲۳۷.

«سحروا عین الناس» یعنی «چشم مردم را سحر کردند» نیز اشاره به همین معنا است و همچنین تعبیر «یخیل الیه» یعنی «در نظر موسی چنین منعکس شد» نیز ممکن است اشاره به همین معنا باشد. (۱)

آیت الله معرفت می نویسد:

در فرازی از آیات آمده، «یخیل الیه - سحروا عین الناس» که دلالت دارد که سحر دارای هیچ حقیقت و واقعیتی نمی باشد چرا که این ریسمان ها چنانچه به واسطه ی سحر به مار حقیقی تبدیل می شدند، خدای متعال در آیه ی شریفه نمی فرمود: «سحروا عین الناس» بلکه می فرمود: «فلما القوا صارت حیات» (۲)

از تحلیل این دو آیه ی شریفه چنین به دست می آید که «سحر»، به خودی خود، دارای هیچ واقعیتی نبوده فقط در ناحیه ی خیال انسان می تواند تاثیراتی بگذارد.

نتیجه گیری:

با توجه به معنای لغوی و اصطلاحی سحر و نیز اقسام آن می توان چنین نتیجه گرفت: سحر در برخی اقسام آن فقط خیالی است که اعجاب بیننده را بر می انگیزد مانند: شعبده بازی؛ و در برخی اقسام دیگر، اثرات روانی دارد مانند: ایجاد محبت و دشمنی به وسیله امور مخفی از قبیل سخن چینی و وسوسه و... اما اینکه سحر دارای اثرات خارجی و واقعی همچون تغییر ماهیت و حقیقت مانند تبدیل انسان به میمون یا سوسک باشد، ناممکن می باشد.

ص: ۵۶

۱- (۱). تفسیر نمونه، ج ۱۳، ص ۲۳۷

۲- (۲). شبهات و ردود، آیت الله معرفت، ص ۲۰۳ به نقل از مجمع البیان، ج ۴، ص ۴۶۱.

١. تفسير نمونه، ج ١، ص ٣٧٧ به بعد - و ج ١٣، ص ٢٤٠.
٢. الميزان، ج ١، ص ٧٢ به بعد و ص ٢٤٢.
٣. السحر و الحسد، محمد متولى الشغراوى، موسسه اخبار اليوم، بى تا، بى جا.
٤. السحر فى القرآن الكريم، عبدالمنعم الهاشمى، دار ابن حزم، بيروت، ١٤١١ ق.
٥. احكام السحر و السحره فى القرآن و السنّه، امام فخررازى، شرح فريال علوان، دارالفكر لبنانى.
٦. السحر و السحره فى ضوء الحديث النبوى، دكتور سعد المرصفى، منشورات فرات السلاسل، كويت ١٤٠٩ ق.
٧. اعجاز القرآن فى علاج السحر و الحسد رسّ الشيطان، محمد محمود عبدالله، مكتبه زهران، بى تا، بى جا.
٨. العلاج الربانى.
٩. شبهات و ردود، آيت الله معرفت.

قرآن و نظریه تکامل (داروینیسیم)؛

قرآن در مورد تئوری تکامل - داروینیسیم - چه نظری دارد؟ آیا آنرا نفی می کند یا اثبات؟

پاسخ:

قبل از پاسخ به عنوان مقدمه به معرفی «تکامل انواع» و نظر مقابل آن می پردازیم تا زمینه برای پاسخ آماده شود.

تعریف ها:

الف. تکامل انواع (ترانسفورمیسم): انواع موجودات زنده در ابتدا به شکل کنونی نبوده اند، بلکه پس از آنکه نخستین سلول های موجود زنده پیدا شد، به تدریج تکامل یافتند و از نوعی به نوع دیگر تغییر شکل دادند و انواع موجودات را بوجود آوردند که کامل ترین حلقه ی آن انسان است.

ب. ثبات انواع (فیکسیسم): انواع جانداران هر کدام جداگانه از آغاز به همین شکل کنونی ظاهر گشتند و هیچ نوع، به نوع دیگر تبدیل نشده است و طبعاً انسان هم دارای خلقت مستقلى بوده است. (۱)

ص: ۶۱

۱- (۱). ر.ک: پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، د. محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۲، ص ۲۷۶ - ۲۴۹. انتشارات کتاب مبین، چاپ چهارم، ۱۳۸۳.

اولین کسی که این نظریه را با روش علمی تشریح کرد، دانشمند معروف فرانسه، «لامارک» (۱) بود. ولی جهان علم در آن زمان نتوانست آنرا هضم کند اما هنگامی که پس از او «چارلز داروین» (۲) دانشمند انگلیسی آنرا مطرح کرد به خاطر تغییر شرایط پذیرفته شد و به همین خاطر وی به عنوان پایه گذار «تحول انواع» معرفی گردید. (۳)

اصول چهارگانه ی دارونیسیم:

۱. تنازع بقا: هر موجودی با صدها عامل نابود کننده روبروست، ولی می خواهد عوامل باقی ماندن خود را تحصیل کند از این رو همواره میان موجودات عالم، کشمکش است.

۲. انتخاب اصلح: در میدان مبارزه، پیروزی با کسی است که قوی تر و مجهزتر است.

۳. قانون وراثت: هر اختلافی در پدر و مادر رخ دهد به عینه به فرزندان انتقال می یابد و در طول زمان به صورت یک تغییر کلی و نوعی درمی آید.

۴. سازش با محیط: در صورتی که محیط تغییر کند جانور متناسب با آن تغییر کرده، و به مرور زمان اعضایی که نیاز دارد به وجود می آورد و اعضایی را که نیاز ندارد از دست می دهد.

ص: ۶۲

۱- (۱). (۱۸۲۹ - ۱۷۴۴ م)

۲- (۲). (۱۸۸۲ - ۱۸۰۹ م)

۳- (۳). ر. ک: دارونیسیم یا تکامل انواع، استاد جعفر سبحانی، انتشارات توحید، ص ۱۵ - ۱۷.

* او شجره ی انسان را به میمون رسانده و آن هم به «سمور» می رسد که قدر مشترک (واسطه) میان آن دو نیز، همان «پریمات ها» هستند. (۱)

دارونیسیم در عصر حاضر یا فرضیه ی موتاسیون:

فرضیه ی «تکامل انواع» همراه با انواع موافقت ها و مخالفت ها، گذشته ی پر فراز و نشیبی دارد.

«تحول انواع» هنوز در زیست شناسی مطرح است و دانشمندان می کوشند از راه «جهش» یا «موتاسیون» آنرا اثبات کنند.

البته بر خلاف نظر داروین موتاسیون تدریجی نیست، بلکه دفعی و ناگهانی است و چون در ژن ها رخ می دهد قابل انتقال به نسل دیگر است؛ (۲)

قرآن کریم و نظریه ی تکامل:

قرآن کریم به عنوان یگانه کتاب آسمانی موجود - که به اعتقاد همه ی دانشمندان اسلامی از هر گونه تحریف مصون مانده است - در آیات متعددی، از خلقت انسان سخن به میان آورده و از همین رو پژوهش هایی که پیرامون نظریه ی تکامل صورت گرفته بیشتر به بررسی مساله خلقت انسان از دیدگاه قرآن معطوف گردیده است. (۳)

ما در ابتدا دیدگاه های مختلف را در این باره بیان کرده و سپس به سراغ آیاتی می رویم که بر اثبات یا نفی نظریه تکامل به آنها استناد جسته اند.

ص: ۶۳

۱- (۱). ر.ک: همان، ص ۵۷، ۶۳

۲- (۲). ر.ک: همان، ص ۱۲۰ و ۱۲۱

۳- (۳). تکامل زیستی و آیات آفرینش، ابراهیم کلانتری، ص ۴۲ و ۴۳، ناشر: موسسه فرهنگی دانش و اندیشه معاصر، چاپ اول، ۱۳۸۲.

۱. رد نظریه ی تکامل و تمسک به ظاهر برخی از آیات خلقت: (۱)

ظاهر برخی آیات، دلالت بر خلقت مستقیم انسان از خاک دارد (۲) که با تئوری تکامل در تعارض است. البته این قبیل دانشمندان تعارض را وقتی مسلم می دانند که این نظریه از تئوری بودن خارج و به قانون تبدیل شود، و برای آن موقع نیز راه را باز گذاشته اند. آنها می گویند: ظواهر به گونه ای نیست که قابل تاویل نباشد (۳) [و آنها آیات را به وسیله آیات دیگر، که تا حدی تکامل انواع را می رسانند تفسیر می کنند]. این نظریه بر طرفدارترین نظریه در بین دانشمندان اسلامی می باشد.

حتی برخی گفته اند: آیات در این زمینه صراحت دارند و اگر هم این نظریه اثبات شود آفرینش انسان - به خاطر وحی - از این قاعده مستثنی خواهد بود. (۴)

۲. پذیرش نظریه ی تکامل و تطبیق آن بر برخی از آیات:

برخی افراد (۵) نظریه ی تکامل را پذیرفته و آن را موافق قرآن دانسته اند، و آیات مخالف را تاویل کرده اند.

ص: ۶۴

۱- (۱). نظریه تکامل از دیدگاه قرآن، مسیح مهاجری، ص ۵۴

۲- (۲). «وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْشُرُونَ» روم / ۲۰

۳- (۳). همان، ص ۵۶ و ۵۹

۴- (۴). همان، ص ۶۰ و ۶۶

۵- (۵). خلقت انسان، یدالله سبحانی، ص ۱۸۸، به نقل از نظریه تکامل از دیدگاه قرآن.

نظریه تکامل در آینه آیات:

آیات قرآن را در رابطه با ردّ یا اثبات این نظریه به سه دسته می توان تقسیم کرد:

الف: آیاتی که در اثبات نظریه تکامل مورد استناد واقع شده اند:

۱. آیاتی که خلقت همه چیز را از آب می داند. (۱)

۲. آیاتی که خلقت را به سه مرحله تقسیم می کند: (۲)

۱ - ۲. بعد از خلقت و قبل از شکل گیری انسان؛

۲ - ۲. بعد از شکل گیری انسان و قبل از انتخاب آدم؛

۲ - ۳. انتخاب آدم از بین انسان ها و بعد، امر کردن فرشتگان به سجده ی بر آدم. (۳)

۳. آیاتی که به مرحله ی اول آفرینش انسان اشاره می کند:

۱ - ۳. آفرینش انسان از خاک؛ (۴)

۲ - ۳. آفرینش انسان از آب؛ (۵)

۳ - ۳. آفرینش انسان از نطفه. (۶)

۴. آیاتی که به مرحله ی دوم آفرینش انسان اشاره دارد (بعد از شکل گیری و قبل از انتخاب آدم). (۷)

ص: ۶۵

۱- (۱). انبیاء / ۳۰، نور / ۴۵

۲- (۲). اعراف / ۱۱، حجر / ۲۶ - ۲۹

۳- (۳). پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، همان، ص ۲۵۶ - ۲۶۱

۴- (۴). انعام / ۲، ص / ۷۱، سجده / ۸، مومنون / ۱۲، صافات / ۱۱، حجر / ۲۹

۵- (۵). فرقان / ۵۴، سجده / ۸ - ۹

۶- (۶). دهر / ۲

۷- (۷). بقره / ۲۱۳.

۵. آیاتی که به مرحله ی سوم آفرینش انسان اشاره دارد. (انتخاب آدم از بین انسان ها.) (۱)

ب: آیاتی که در رابطه با اثبات نظریه «ثبات انواع» مورد استناد واقع شده است:

۱. آنها که خلقت همه ی انسان ها را از نفس واحد می دانند؛ (۲)

۲. آنها که خلقت آدم (علیه السلام) را از خاک می دانند. (۳)

ج: آیاتی که قابل انطباق با هر دو نظریه «تکامل انواع» و «ثبات انواع» است: (۴)

جمع بندی و بررسی نظریه تکامل و قرآن:

آیات نامبرده در راستای استدلال بر نظریه های یاد شده، مورد رد و اثبات شدید صاحب نظران قرار گرفته است که مجال ذکر آنها نیست. در این باره لازم است به چند نکته توجه داشت:

۱. این نظریه هر چند هنوز اثبات نشده است ولی مورد قبول اکثر جوامع علمی (علوم تجربی) قرار گرفته و نظریه ی «ثبات انواع» تنها به صورت یک احتمال در کنار آن مطرح است و از طرف دیگر آیات قرآن هم قابل انطباق بر هر دو نظریه است، و هم به گونه ای است که طرفدار یک تئوری می تواند با آوردن احتمالات متعدد آیات، استدلال دیگری را ابطال کند.

ص: ۶۶

۱- (۱). آل عمران / ۳۳ (همان، ص ۲۶۲ - ۲۶۹)

۲- (۲). انعام / ۹۸

۳- (۳). آل عمران / ۵۹

۴- (۴). نکه: نحل / ۴، کهف / ۳۷، انفطار / ۸۷، علق / ۲۱ (همان، ص ۲۷۵ - ۲۷۶)

۲. به صورت قطعی نمی توان گفت که قرآن در این زمینه چه نظری دارد، بلکه برای هر کدام می توان شواهدی اقامه نمود، و محققین مختلف هم ممکن است در روند تحقیقات خود به یک سمت متمایل شوند ولی بهتر آن است که تا اثبات یا رد قطعی این نظریه، برداشت از آیات به صورت احتمالی بیان شود.

۳. در صورت اثبات این نظریه، آیات به گونه ای نیست که با آن تضاد داشته باشند. (۱)

یادآوری:

از آنجا که مادی گراها خواسته اند از این نظریه به نفع خود سوءاستفاده کنند و آنرا دلیلی بر عدم نیاز طبیعت به خدا قلمداد کنند، یادآور می شویم: نه «تحول انواع» مخالفتی با اصول خداشناسی دارد و نه «ثبات انواع» از دلایل خداشناسی است بلکه هر دو طرف نسبت به اثبات خدا یکسان است. زیرا آنچه اثبات خدا بر آن تکیه دارد برهان نظم است خواه این نظم به صورت «ثبات انواع» باشد یا «تکامل انواع». (۲)

برای مطالعه بیشتر به کتاب های زیر مراجعه فرمایید:

۱. تکامل زیستی و آیات آفرینش، ابراهیم کلانتری، ناشر موسسه فرهنگی دانش و اندیشه معاصر، چاپ اول، ۱۳۸۲.

۲. تکامل در قرآن، علی مشکینی اردبیلی، ترجمه: ق. حسین نژاد، نشر دفتر نشر فرهنگ اسلامی.

ص: ۶۷

۱- (۱). برگرفته از پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، همان، ص ۲۷۶

۲- (۲). دارونیسیم یا تکامل انواع، جعفر سبحانی، ص ۱۸ و ۱۹، انتشارات توحید.

۳. نظریه تکامل از دیدگاه قرآن، مسیح مهاجر، نشر دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۶۳، دارونیسیم یا تکامل انواع، جعفر سبحانی، انتشارات توحید.

۴. پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، د. محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۲، انتشارات کتاب مبین، چاپ چهارم، ۱۳۸۳.

۵. خلقت انسان در قرآن، استاد محمدتقی مصباح یزدی.

۶. آفرینش و انسان، محمدتقی جعفری.

۷. خلقت انسان، یدالله سبحانی.

۸. قرآن، طبیعت و تکامل، مهدی بازرگان.

۹. تفسیر نمونه، آیت الله مکارم شیرازی، ج ۱۱، ذیل آیات مذکور.

ص: ۶۸

پرسش:

آخرین نظرات دانشمندان در مورد نظریه تکامل چیست؟

پاسخ:

در این مورد ترجمه خلاصه بیانیه پانصد نفر از دانشمندان علوم تجربی تقدیم می شود:

بالغ بر ۵۰۰ اندیشمند دارای مدرک دکترا، بیانیه ای را امضاء کردند که بیانگر تردیدشان نسبت به فرضیه تکامل داروین می باشد.

در این بیانیه آمده است: «ما در لحاظ کردن پیچیدگی حیات موجودات زنده، ادعای قابلیت جهش اتفاقی و انتخاب طبیعی را، فاقد قطعیت می دانیم. بررسی دقیق مدارک و اسناد در رابطه با فرضیه داروین بایست مد نظر قرار گیرد.»

فهرست ۵۱۴ امضاء کننده، مشتمل بر دانشمندان ایالات متحده و آکادمی ملی علوم روسیه می باشد. عمده امضاء کنندگان عبارتند از: ۱۵۴ زیست شناس، ۷۶ شیمی دان و ۶۳ فیزیکدان.

امضاء کنندگان بیانیه مذکور، رساله دکترای خود را در علوم زیست شناسی، فیزیک، شیمی، ریاضی، طب، کامپیوتر و رشته های وابسته ارایه کرده اند.

اکثر آنها اساتید یا پژوهشگرانی در دانشگاههای معتبر می باشند از قبیل: MIT،

ص: ۶۹

دانشگاه کمبریج، [UCLA](#)، [Smithsonian](#)، [Ucberkely](#)، پرفیتون، دانشگاه پنسیلوانیا، دانشگاه ایالت اوهایو، دانشگاه جورجیا و دانشگاه واشنگتن.

مؤسسه دیسکاوری ([Discovery Institute](#)) اولین بار فهرست اختلاف عقیده با دارونیسم را در سال ۲۰۰۱ چاپ کرد. در آن زمان ادعا شده بود که «در حقیقت هر دانشمندی در جهان عقیده بر صحت فرضیه داروین دارد.»

طرفداران فرضیه داروین (دارونیست ها) همچنان ادعا می کنند که هیچ دانشمند مطرحی در فرضیه داروین شک ندارد و در اینجا فهرستی وجود دارد که ۵۰۰ دانشمند مایلند که تردید خود را در رابطه با فرضیه داروین، به صورت متفق القول اعلام نمایند تلاش دارونیست ها برای سرکوب مخالفت و مباحثه با استفاده از مراجع قضایی، رسانه ها و انجمن های آکادمیک، در حقیقت باعث برانگیختن مخالفت بیشتر و تشویق دانشمندان بیشتری می شود که درخواست افزوده شدن به فهرست مخالفین را داشته باشند.

در واقع این فهرست رو به رشد دانشمندان مخالف بود که مؤسسه ما را تشویق کرد که وب سایتی را با آدرس www.dissentfromdarwin.org ارایه کند که پاسخی برای افراد جویای سوال باشد و نیز محلی برای دسترسی به فهرست، چه توسط عامه مردم و چه توسط دانشمندانی که تقاضای افزوده شدن نامشان به فهرست را دارند. (۱)

ص: ۷۰

۱- (۱). ترجمه و تلخیص دکتر مجتبی توکلی، تنظیم سرکار خانم سحر شمیم شوشتری. عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اهواز، دانشکده توانبخشی. متن انگلیسی در صفحات پیوست آخر کتاب موجود می باشد.

آفرینش حوا چگونه بوده است؟

پاسخ:

از جمله مسائلی که آیات زیادی از قرآن کریم را به خود اختصاص داده موضوع خلقت است. قرآن کریم با صراحت در آیات متعددی (۱) می فرماید: «زنان را از همان جنس مردان و از سرشت مردان آفریدیم.»

آیت الله مکارم شیرازی در تفسیر نمونه (۲) ذیل آیه ی «خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا» (۳) می نویسد: آفرینش همه ی انسان ها از نفس واحد اشاره به مساله ی آفرینش آدم (علیه السلام) جدّ نخستین ما است که این همه افراد بشر با تنوع خلقت، خلق و خوی متفاوت و استعدادها و ذوق های مختلف، همه به یک ریشه باز می گردد که آن آدم (علیه السلام) است. تعبیر به - ثم جعل منها زوجها - در واقع اشاره به این است که خدا آدم را آفرید سپس همسرش را از گل [و حقیقت] او خلق کرد.

ص: ۷۱

۱- (۱). نساء / ۱، روم / ۲۱، نحل / ۷۲

۲- (۲). تفسیر نمونه، جلد ۱۹، ص ۳۸۰

۳- (۳). (همان) کسی که شما را از یک شخص آفرید؛ و از او همسرش را آفرید. (زمر / ۶)

لازم به یادآوری است که در برخی احادیث آمده (۱) است که آفرینش همسر آدم، از باقیمانده ی گل او صورت گرفته است. اما روایتی که می گوید: حوا از آخرین دنده ی چپ آدم (علیه السلام) آفریده شده، سخنی بی اساس است که از بعضی روایات اسرائیلی (تحریف شده) گرفته شده و هماهنگ با مطلبی است که در فصل دوم سفر تکوین (۲) تورات تحریف یافته ی کنونی آمده است. و از این گذشته بر خلاف مشاهده و حس می باشد. زیرا طبق این روایت، یک دنده ی آدم برداشته و از آن حوا را آفریده اند، و از این رو مردان یک دنده در طرف چپ کمتر دارند. در حالی که ما می دانیم هیچ تفاوتی میان تعداد دنده های مردان و زنان وجود ندارد و این تفاوت افسانه ای بیش نیست. (۳)

شخصی از امام باقر (علیه السلام) پرسید: خداوند حوا را چگونه آفرید؟ امام در پاسخ فرمودند: مردم در این مورد چه می گویند: گفتیم: می گویند خداوند حوا را از یکی از دنده های آدم آفرید. (امام) فرمودند: آنها دروغ می گویند، آیا خداوند ناتوان است که حوا را از غیر دنده ی آدم (علیه السلام) بیافریند. گفتم فدایت گردم ای پسر رسول خدا پس خداوند حوا را از چه آفرید: «امام فرمودند: پدرم از پدران نقل کرد که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرمود: خداوند متعال مقداری گل را گرفت و آن را با دست قدرتش درهم آمیخت و از آن گل، آدم (علیه السلام) را آفرید، سپس از آن گل مقداری اضافه آمد، خداوند از آن گل اضافی حوا را آفرید. (۴)

ص: ۷۲

۱- (۱). تفسیر نمونه، ج ۳، ص ۲۴۵ - ۲۴۶، به نقل از تفسیر عیاشی

۲- (۲). فصل دوم، سفر تکوین، آیه ۲۱، خط ۲۸ و ۲۹، خواب سنگینی بر آدم مستولی گردانید و خداوند یکی از دنده های چپ آدم را گرفت و به جای آن گوشت پر کرد

۳- (۳). تفسیر نمونه، ج ۱۹، ص ۳۸۰

۴- (۴). نورالثقلین، ج ۱، ص ۴۲۰.

شاید تعبیر گل آدم کنایی باشد و مقصود حقیقت آدم و وجود او باشد که حواء از آن آفریده شده است.

بعضی ها از آیه ی «خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا» (۱) استفاده کرده اند که مقصود از (خَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا) خلقت حوّا از جنس آدم (جنس بشر) است؛ یعنی حوّا انسانی بود مثل خود آدم و این معنا با توجه به آیات دیگر قابل اثبات است که می فرماید:

«وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا»؛ (۲) «و از نشانه های او این است که همسرانی از (جنس) خودتان برای شما آفرید، تا بدان ها آرامش یابید.»

«وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا»؛ (۳) «و خدا برای شما از (جنس) خودتان همسرانی قرار داد.»

نتیجه:

حوّا از گل آدم آفریده شده است. ولی شاید مقصود از «گل»، حقیقت وجود آدم باشد که یعنی می توان گفت: جنس آدم و حوا یکی است.

ص: ۷۳

۱- (۱) . نساء / ۱

۲- (۲) . روم / ۲۱

۳- (۳) . نحل / ۷۲.

آیا اشاره به «آمیزش و لقاح» ابرها و گیاهان، اعجاز علمی قرآن است؟

پاسخ:

تاریخچه:

هر چند بشر از دیرباز می دانسته که در برخی گیاهان - مانند: خرما. - اگر گرده های نر را به گیاه ماده برسانند؛ محصول بدست می آید؛ ولی این اطلاعات محدود به چند گیاه خاص بود، تا اینکه لینه (۱) (۱۷۷۸ - ۱۷۰۷م) طبیعی دان سوئدی، قانون «زوجیت عمومی در گیاهان» را کشف کرد.

در مورد باران نیز باید گفت: بشر اطلاعاتی از کیفیت نزول آن نداشت تا اینکه در سال های اخیر با پیشرفت در رشته هایی چون هواشناسی، به مسئله ی تلقیح ابرها پی بردند. و حتی فعلاً بحث از باران مصنوعی است. در اینجا بود که دانشمندان متوجه نقش عجیب بادهای در زایا شدن ابرها شدند. (۲)

ص: ۷۵

۱- (۱) . Carl von linne.

۲- (۲) . برگرفته از: «پژوهشی در اعجاز علمی قرآن»، ج ۲، ص ۲۹۱ - ۲۸۶. دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، انتشارات کتاب مبین، چاپ اول، ۱۳۸۰.

آیه ی ۲۲ سوره ی حجر، در این موضوع، نقش محوری دارد، که خداوند می فرماید:

«وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً...»

«و بادها را باردار کننده فرستادیم و از آسمان آبی نازل کردیم.»

در مورد این آیه سه نظر وجود دارد:

الف: منظور، لقاح گیاهان است:

برخی نویسندگان (۱) ضمن تقسیم عوامل لقاح در گیاهان به رئیسی (مثل حشرات) و غیر رئیسی (مثل آب، انسان و ...) نقش بادها را در این زمینه مهم ارزیابی کرده و می گویند: «علم کشف کرده که مهمترین گیاهان خشکی و آبی، بوسیله ی باد تلقیح می شوند، از این رو قرآن از میان عوامل لقاح، باد را ذکر کرده است.»

ب: منظور، لقاح ابرهاست: (۲)

برخی دانشمندان بر این باورند که حتی وجود بخار آب در هوا و اشباع هوا و یا حتی تقطیر آن در سطوح بالایی جو، برای ریزش باران کافی نیست؛ زیرا ممکن است با وجود اشباع، تقطیر نشود و یا اینکه قطرات آنقدر ریز باشند که معلق بمانند و نبارند؛ بلکه شرط سومی نیز ضرورت دارد که آن، «بارورشدن» یا «عمل لقاح» است.

ص: ۷۶

۱- (۱). احمد سلیمان، القرآن و الطب، دار العوده البیروت، ص ۲۴ - ۲۶

۲- (۲). مرحوم طبرسی از مفسرین گرانقدر شیعه از اولین کسانی است که لقاح را به معنی آبستنی ابرها دانسته است. مجمع البیان، ج ۳، ص ۳۳۴، مطبعة العرفان، بیروت.

به این ترتیب باد، ذرات نامرئی نمک را از دریا با خود می آورد تا به همراه قطرات ریز آب، نطفه های جذب کننده و آماس کننده را تشکیل دهد و سرانجام با تلاطم و تصادم بادها به هم بپیوندند، رفته رفته درشت شده و سقوط کنند.

همچنین توده های ابر، در اثر اصطکاک با عوارض زمین و اجسام معلق در باد، دارای بارهای الکتریکی مخالف می شوند که تخلیه ی آن - رعد و برق - باعث یونیزه شدن هوا و تشکیل ازن می گردد که به پیوستن و درست شدن باران کمک فراوان می نماید. (۱)

ج: منظور، لقاح ابرها و گیاهان است:

برخی دیگر از دانشمندان و صاحب نظران انحصار آیه در یکی از دو معنای فوق را رد می کنند. و می گویند: اگر چه قسمت دوم آیه بوسیله «فاء» که یکی از موارد کاربردش نتیجه گیری است به قسمت اول ربط داده شده است - بادها را زایا کننده فرستادیم، «پس» نازل کردیم ... - ولی منظور آن فقط لقاح ابرها نیست بلکه قسمت اول آیه، یک فرمول کلی را ارائه می دهد چه در گیاهان و چه در ابرها؛ و قسمت دوم (از آسمان آبی نازل کردیم) یکی از موارد و نمونه های آن است. (۲)

ص: ۷۷

۱- (۱). باد و باران در قرآن، مهندس مهدی بازرگان، ص ۵۹ و ۱۲۶، (با تلخیص)

۲- (۲). موارد مشابه دیگری نیز در قرآن وجود دارد، مثلاً: در حالی که تنها فایده نزول باران، روییدن گیاهان نیست؛ می فرماید: «فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ»: «پس بوسیله ی آن آب را نازل کردیم «پس» بوسیله ی آن بیرون آوردیم از زمین تمام ثمرات را». ر.ک: زنده ی جاوید و اعجاز جاویدان، مهندس محمدعلی سادات، ص ۳۵ - ۳۶.

نتیجه گیری:

۱. قسمت اول آیه قاعده ی کلی و قسمت دوم یک نمونه و مصداق از آن است. پس آیه می تواند هم لقاح در گیاهان و هم ابرها را شامل شود.

۲. آیه ی فوق می تواند چیزی فراتر از ابر و گیاه را شامل شود. که ممکن است در آینده، علم از آن پرده برداری کند.

۳. اشاره ی علمی قرآن به پدیده ی «لقاح در ابرها»، می تواند «اعجاز علمی» به شمار آید، چرا که این مسئله تا سال های اخیر برای بشر مشخص نشده بود.

ولی در مورد گیاهان، از آنجا که بشر از گرده افشانی گیاهان - هر چند محدود - اطلاع داشته است با یک درجه تنزل جزء «شگفتی های علمی قرآن» به حساب می آید نه «اعجاز علمی».

معرفی کتاب:

برای مطالعه بیشتر به منابع ذکر شده در پاورقی و همچنین منابع زیر مراجعه فرمایید:

۱. تفسیر نمونه، ج ۱۱، ص ۶۱.

۲. پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، ج ۲، دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، انتشارات کتاب مبین.

۳. قرآن و پدیده های طبیعت از دید دانش امروز، د. یحیی نظیری، ناشر سحاب کتاب، چاپ اول، ۱۳۵۸.

۴. قرآن و اسرار آفرینش، استاد جعفر سبحانی، انتشارات توحید، ۱۳۶۲.

ص: ۷۸

آیا از نظر قرآن در آسمانها موجود زنده وجود دارد؟

پاسخ:

اگر چه علوم روز هنوز به طور قطعی در مورد وجود موجودات زنده در آسمان، خبر نداده است ولی قرآن در این باره با نوعی رازگویی در ۱۵ قرن پیش، پنجره‌ی جدیدی را به روی دانشمندان گشوده است.

با بررسی در آیات به نظر می‌رسد قرآن کریم بر بودن موجودات زنده در آسمان اشاراتی دارد که به برخی از آن‌ها اشاره می‌کنیم:

۱. خداوند در آیه‌ی ۲۹ سوره‌ی شوری می‌فرماید:

«وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ»

«و از آیات اوست آفرینش آسمان‌ها و زمین و آنچه از جنبندگان در آنها منتشر نموده؛ و او هر گاه بخواهد بر جمع آنها تواناست.»

برخی صاحب نظران می‌نویسند: «دابه» از نظر لغوی، مشتق از «دب» و به معنای راه رفتن و حرکت کردن است و آن شامل حشرات و پرندگان و انسان‌ها می‌شود. (۱)

ص: ۷۹

۱- (۱). کهکشان‌ها در قرآن، لطفعلی سمیعی، ص ۱۰۴، انتشارات انصاری، ۱۳۸۱. به نقل از: قاموس قرآن و المیزان و نمونه.

علامه طباطبایی (ره) در مورد دلالت آیه می فرماید: ظاهر آیه این است که در آسمان موجوداتی از جنندگان (دواب) مثل روی زمین وجود دارد، و اگر کسی بگوید: منظور از جنندگان آسمان ملائکه هستند مردود است؛ زیرا «دواب» بر ملائکه اطلاق نمی شود. (۱)

هر چند طبق آیه ی ۳۰ سوره ی انبیاء، هر موجود زنده ای از آب آفریده شده است (۲) ولی همانگونه که در روی زمین شرایط حیات موجودات زنده متفاوت است و گروهی آبی، گروهی خاکی و جمعی نیز هوایی هستند با مقیاس وسیع تری شرایط حیات در کرات دیگر براساس ساختمان مختلف جانداران متفاوت است و نباید انتظار داشت، موجودات دیگر همان سازمان وجودی ما را داشته باشند. (۳)

از حضرت علی (علیه السلام) در این زمینه نقل شده است، که می فرمایند:

«این ستارگانی که در آسمان است، شهرهایی همچون شهرهای زمین هستند که هر شهری با شهر دیگر با ستونی از نور مرتبط است.» (۴)

از این روایت می توان چنین برداشت کرد که: همانگونه که در شهرهای زمین انسان ها زندگی می کنند، در آسمان ها نیز موجودات هوشمندی شبیه انسان زندگی می کنند.

ص: ۸۰

۱- (۱). برگرفته از میزان، علامه طباطبایی، ج ۱۸، ص ۵۸

۲- (۲). وجعلنا من الماء کل شی حی

۳- (۳). برگرفته از: دانش عصر فضا، حسین نوری، ص ۱۷۰، انتشارات جهان

۴- (۴). سفینه البحار، ج ۲، ص ۵۷۴؛ ماده نجم؛ از علی بن ابراهیم نقل شده است.

در ادامه ی، آیه می فرماید: «او بر جمع کردن آنها هنگامی که بخواهد قادر است.» برخی صاحب نظران بر این باورند که: احتمال دارد منظور از جمع «جمع در آخرت» باشد و ممکن است «جمع در دنیا» باشد ولی احتمال دوم قوی تر است. چرا که اگر منظور آخرت بود تناسب داشت آنرا با تاکید بیان کند نه اینکه با مشیت - اذایا - همراهش نماید.

بنابراین می فرماید: هنگامی که خداوند بخواهد ساکنین زمین و آسمان با همدیگر ملاقات می کنند. (۱)

۲. آیه ی دیگری که به این مطلب دلالت دارد آیه ی ۱۵ سوره ی رعد است؛ که می فرماید:

«وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالًا لَهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ»؛ «تمام کسانی که در آسمان ها و زمین هستند - از روی اطاعت یا اکراه - و همچنین سایه هایشان، هر صبح و عصر برای خدا سجده می کنند.»

واژه ی «مَنْ» در عربی برای صاحبان عقل به کار می رود، پس مقصود موجودات دارای شعور مثل انسان و فرشتگان هستند که در آسمان ها و زمین برای خدا سجده می کنند و از آنجایی که ملائکه و جن، سایه ندارند پس مقصود از «کسانی که در آسمان ها و زمین هستند» بشر و مخلوقاتی شبیه بشر هستند که سجده از روی اطاعت، مربوط به مومنین، و سجده از روی اکراه، مربوط به کافرین است (البته سجده در اینجا به معنای خضوع است). (۲)

ص: ۸۱

-
- ۱- (۱). الاعجاز العلمی فی القرآن، د. لیب بیضون، ص ۶۹، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، بیروت، ۱۴۲۴ هـ، ۲۰۰۳ م
- ۲- (۲). برگرفته از: الاعجاز العلمی فی القرآن، د. لیب بیضون، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، بیروت، ۱۴۲۴ هـ، ۲۰۰۳ م، چاپ اول.

آنچه تاکنون گفتیم در جهت اثبات وجود موجودات زنده در کرات دیگر بود که امروزه اصطلاحاً «تئوری پردازی از دیدگاه قرآن» نامیده می شود و در صورتی که علوم تجربی نیز به همین نتیجه برسند اعجاز علمی آن اثبات می شود.

اما از آنجا که در تفسیر آیات و احادیث باید جنبه های مختلف را در نظر گرفت و با دید وسیع تری به آیات نگاه کرد تا به واقع نزدیک تر شویم؛ در پایان احتمال دیگری را در مورد آیه ی اول - ۲۹ / شوری - مطرح می کنیم که با معنای ذکر شده متفاوت است.

بررسی:

«واژه سماء و سموات در قرآن، به چند معنا به کار رفته است؛ از قبیل جهت بالا، کرات آسمانی، جو زمین...»

تفسیر آیه فوق به وجود موجود زنده در کرات دیگر، وقتی صحیح است که ثابت شود واژه ی «سموات» در این آیه، به معنای کرات آسمانی است؛ در حالی که ممکن است منظور «جو اطراف زمین» باشد.

و منظور از «دائبة» موجودات ذره بینی مثل باکتری ها و یا موجودات درشت مثل پرندگان باشد.

حال اگر معنای دوم - جو زمین - را بپذیریم آیه در قسمت موجودات درشت، یک واقعیت خارجی را بیان می کند، که یکی از نشانه های الهی است؛ و در قسمت موجودات ریز، نوعی رازگویی علمی است که علوم جدید بدان دست یافته است. (۱)

ص: ۸۲

۱- (۱). برگرفته از «پژوهشی در اعجاز علمی قرآن» دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۱، ص ۲۰۰ - ۲۰۱.

بنابراین به طور قطع نمی توان نظریه ی «وجود موجودات زنده در کرات دیگر» را به قرآن نسبت داد هر چند طبق تفسیر اوّل احتمال آن وجود دارد.

معرفی کتاب برای مطالعه بیشتر:

۱. پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۱، انتشارات کتاب مبین، (چاپ دوم / ۱۳۸۱)، ص ۱۹۵ - ۲۰۶.
۲. قطراتی از دریای قرآن، بهمن نیک بین، نشر نیریز، چاپ اول، ۱۳۷۶.
۳. اثبات آسمانی بودن قرآن مجید، شهاب فهیم، ناشر موحدین، ۱۳۸۰.
۴. قرآن و علوم روز، عبدالغنی الخطیب، ترجمه: دکتر اسد الله مبشری، (چاپ اول، ۱۳۶۲)، موسسه مطبوعاتی عطایی.
۵. الاعجاز القرآن و التقدم العلمی، محمد عللوه، ناشر، دار الاشراف، ۱۹۹۷ م.
۶. من دلائل الاعجاز العلمی، فی القرآن الکریم و السنه النبویه، دکتر موسی الخطیب، مؤسسه الخلیج [المجوعول]

پرسش:

در قرآن به چند حیوان اشاره شده است؟

پاسخ:

خداوند متعال نعمت های فراوانی به انسان عرضه داشته است، از جمله، حیوانات را مسخر بشر نمود تا از گوشت و پوست و محصولات آن استفاده کنند و نیازهای خویش را برآورده نمایند. و از طرفی در آفرینش موجودات زنده نشانه های بی شماری از قدرت و عظمت و حکمت پروردگار نهفته است از این رو می فرماید:

«أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ» (۱)

«و آیا به شتر نظر نمی کنند که چگونه آفریده شده؟!»

خداوند موجودات مختلف اعم از حیوان و گیاه و ... را در اختیار انسان قرارداد تا از وجود آنها پی به وجود قدرت خدا ببرد و بعد از استفاده ی او را شکرگزاری کند.

قرآن کریم از ۳۹ نوع حیوان و حشره با تعابیر متعدّد (حدود ۶۳ تعبیر) به صورت اسم صریح یا کنایه نام می برد که عبارتند از (۲) چهارپایان، شتر، پشه، قاطر،

ص: ۸۵

۱- (۱). غاشیه / ۱۷

۲- (۲). ممکن است برخی از تعابیر شامل بعضی دیگر نیز بشود مثل انعام (چهارپایان) شامل گوسفند، گاو، شتر و اسب نیز می شود و شاید به عبارت بهتر چیزی ورای این حیوانات نباشد؛ اما به خاطر اهمیتی که خود این گونه ها و دسته های حیوانی داشت آنها را جداگانه ذکر نمودیم.

گاو، اژدها، اسب، ملخ، جانوران شکاری، الاغ، گورخر، ماهی، مار، خوک، جنبندها (زمین)، موریانه، مگس، حیوانات رام، حیوانات سم دار، حیوانات درنده، سلوی (۱)، گوسفند، قورباغه، پرنده، گوساله، عنکبوت، کلاغ، پروانه، فیل بوزینه، شیر، سگ، شپش، بز، میش، زنبور عسل، مورچه، هدهد.

اینک نظر شما را به فهرست مفصلی که در این راستا ارایه می شود، جلب می کنیم: (۲)

(۳)

ص: ۸۶

-
- ۱- (۱). پرنده ای که خداوند برای بنی اسرائیل در هنگام سرگردانیشان در بیابان فرو فرستاد، تا از آن تغذیه نمایند، که پر گوشت و شبیه کبوتر است. (ر.ک: تفسیر نمونه / ج ۱، ذیل آیه ی ۵۷ سوره بقره)
- ۲- (۲). برای ارائه ی فهرست از کتاب «نگاهی به دنیای حیوانات در قرآن» نیز بهره بردیم. (جلیل ابوالحب، ترجمه ی تقی متقی، انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی، چاپ اول، ۱۳۸۰)
- ۳- (۳). شتر یا گاوی که در مکه قربانی می کنند و برای همین کار آنرا چاق می کنند / معجم الوسیط، ابراهیم مصطفی، احمد حسن الزیات، حامد عبدالقادر، محمدعلی النجار، ج ۱، ص ۴۴.

-
- ۱- (۱) . شتری که دندان پیشین درآورده و قوی و مناسب برای باربری است (الرئاد، حیران مسعود، ترجمه انزابی نژاد، ج ۱، ص ۳۸۹، انتشارات آستان قدس رضوی، (چاپ سوم، ۱۳۸۰)
- ۲- (۲) . ترجمه آیت الله مکارم آنرا کنایه از کشتی هایی گرفته که در دریا حرکت می کنند
- ۳- (۳) . شتر بزرگ: معجم الوسیط، ابراهیم مصطفی - احمد حسن الزیات - حامد عبدالقادر محمد علی النجار، ج ۱، ص ۱۳۶، معجم اللغة العربیة

-
- ۱- (۱) . که برای این کار تربیت شده اند مثل سگ، باز، یوزپلنگ
- ۲- (۲) . جمع جوادات به معنای اسبان سریع السیر تندرو (تفسیر نمونه، ج ۱۹، ص ۲۹۱) این کلمه در قرآن صفت الصافنات آمده است
- ۳- (۳) . ترجمه ی آیت الله مکارم شیرازی، «الْحَامِلَاتِ وِقْرًا» را کنایه از ابرهایی می داند که باران با خود حمل می کنند
- ۴- (۴) . ر.ک: ترجمه ی آیت الله مکارم.

۱- (۱). هر حیوانی که بر زمین راه رود. غالباً به چهارپایی که بر آن سوار شوند یا بارکشند، اطلاق می شود. چارپا (تفسیر نمونه دابۀ را اعم از موجودات ذره بینی، پرندگان، ماهی ها و حیوانات غول پیکیری که ده ها تُن وزن دارند، می داند.) تفسیر نمونه، ج ۲۰، ص ۴۶۱.

-
- ۱- (۱). مرغی است مانند بلدرچین و کوچک تر از آن - قرآن کریم، ترجمه دکتر ابوالقاسم امامی، ص ۱۷۱ ذیل آیه ۱۶۰ / اعراف و همچنین پاورقی همان صفحه
- ۲- (۲). لحم طری: گوشت تازه (قرآن کریم، ترجمه آیت الله مکارم ذیل آیه مربوطه)
- ۳- (۳). این کلمه در قرآن به همراه الجیاد آمده است.

-
- ۱- (۱). معجم الوسيط، همان، ج ۱، ص ۶۳۹
 - ۲- (۲). قرآن کریم، ترجمه آیت الله مکارم شیرازی
 - ۳- (۳). همان.

۱- (۱). همان

۲- (۲). برخی ترجمه ها آنرا یک آفت گیاهی ترجمه کرده اند. (قرآن کریم، ترجمه از آیت الله مکارم شیرازی، ذیل آیه مربوطه.)

توضیحاتی پیرامون اسامی حیوانات در قرآن:

الف. از حیواناتی مانند «ماهی ها»، «پرندگان»، «پستانداران» و «حشرات» در چند جای قرآن به چهار صورت یاد شده است:

۱. اسم صریح: مثل بقره (گاو ماده).

۲. بصورت وصفی مانند: دابۀ الارض که منظور «موریانه» است و یا «بُدن» که منظور شتر و گاو قربانی است.

۳. نام حیوان به همراه فرآورده اش مثل نحل (زنبور عسل) و عسل.

۴. به ذکر نام فرآورده اکتفاء شده است مثل لؤلؤ و مرجان.

ب: در یک تقسیم بندی دیگر می توان حیواناتی را که در قرآن آمده است به گروه های زیر تقسیم کرد:

۱. حیوانات اهلی و کشاورزی مثل: بقره (گاو ماده)، غنم (گوسفند).

۲. حیوانات وحشی مثل: ذئب (گرگ).

۳. حشرات: مثل نمل (مورچه).

۴. پرندگان: مثل هدهد.

۵. حیوانات آبی: مثل: حوت (ماهی).

از این حیوانات در ۵۲ سوره و بالغ بر ۱۵۴ آیه یاد شده، چنانکه برخی سوره ها نیز به نام آنها نام گذاری شده که در این میان، سوره ی بقره بزرگ ترین و سوره ی فیل کوچک ترین سوره ای است که به نام حیوانات می باشد.

ج: در یک تقسیم بندی کلی دیگر، قرآن کریم، حیوانات را به اقسام زیر تقسیم کرده است. (۱)

۱. من یمشی علی بطنه؛ حیواناتی که بر شکم راه می روند.

۲. من یمشی علی رجلین؛ حیواناتی که بر دو پا راه می روند.

۳. من یمشی علی اربع؛ حیواناتی که بر چهار پا راه می روند.

[البته به نظر می رسد این تقسیم بندی حداقل شامل حیوانات هوازی نمی شود]

د: در قرآن از ناس- بشر- بنی آدم و... نیز نام برده شده که همگی بر انسان دلالت می کند که اگر با عینک علم زیست شناسی بنگریم آن ها نیز از جمله ی حیوانات می باشد.

یادآوری: نام بردن حیوانات در قرآن به تنهایی دلالت بر اعجاز علمی ندارد ولی می تواند شگفتی علمی یا اشاره علمی باشد.

منابع «قرآن و زیست شناسی» جهت مطالعه بیشتر:

الف. فارسی

۱. قرآن و پدیده های طبیعت از دید دانش امروز، د. یحیی نظیری، ناشر سحاب کتاب، چاپ اول، تیر ۱۳۵۸.

ص: ۹۴

۱- (۱). برگرفته از همان، بخش چشم انداز بحث، ص ۱۱ - ۲۰.

۲. قرآن و طبیعت، د. عبدالکریم بی آزار شیرازی، انتشارات زکات علم، چاپ اول، زمستان ۱۳۷۶.
۳. اعجاز قرآن از نظر علوم امروزی، یدالله نیازمند، کانون انتشارات محمدی، چاپ ششم، شهریور ۱۳۵۸.
۴. پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، د. محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۲، انتشارات کتاب مبین، چاپ اول، ۱۳۸۰.
۵. قرآن و علوم روز، سید جواد افتخاریان، انتشارات افتخاریان، چاپ بیستم، ۶۲.
۶. نگرشی به علوم طبیعی در قرآن، لطیف راشدی، ناشر سبحان، چاپ اول، بهار ۷۷.
۷. قرآن و اسرار آفرینش، جعفر سبحانی، انتشارات توحید، ۱۳۶۲.

ب. عربی

۱. ریحیق العلم و الایمان، الدكتور احمد فؤاد باشا، ناشر دارالفکر العربی، الطبعة الاولى، ۱۴۲۲ هـ - و ۲۰۰۲ م.
۲. المعجم الطبیعی للقرآن الکریم، عزیز العلی العزی، انتشارات دارالتقرب بین المذهب الاسلامیة، الطبعة الاولى، ۲۰۰۱ م.
۳. وجوه الاعجاز فی آیات التحل لغویاً - علمیاً - طیباً، د. رضا فضیل بکر، ناشر دارالاعتصام.
۴. الاعجاز العلمی فی الاسلام و القرآن الکریم، محمد کامل عبدالصمد، ناشر الدار المصریة البنانیة، الطبعة الرابعة، ۱۴۱۶ هـ - ۱۹۹۶ م.

ص: ۹۵

چرا در قرآن از میوه و گیاه یاد شده است؟

پاسخ:

با مراجعه به آیاتی که در آنان از میوه ها و گیاهان یاد شده است می توان به حکمت آن پی برد و به عبارت دیگر خداوند در ادامه ی اکثر آیه، علت آنرا بیان می فرماید.

بطور کلی مواردی چون، یادآوری نعمت های الهی، برانگیختن حس شکرگزاری، دعوت به تفکر و تدبر در نشانه ها و قدرت خداوند و مواردی از این قبیل را می توان از علل ذکر میوه ها و گیاهان در قرآن بر شمرد؛ که در اینجا به برخی از آن ها اشاره می کنیم: (۱)

۱. یادآوری نعمت ها: خداوند در آیات متعددی از قرآن در مقام تذکر و یادآوری نعمت ها - که بر بنی اسرائیل ارزانی داشته بود - از «من» و «سلوی» (۲) یاد

ص: ۹۷

۱- (۱). برای آگاهی بیشتر به تفسیر آیات مربوطه مراجعه فرمایید

۲- (۲). «من»: در لغت به قطرات کوچکی همچون قطرات شبنم است که بر درختان می نشیند و طعم شیرینی دارد. یا به تعبیر دیگر یکنوع صمغ و شیره درختی است با طعم شیرین. و بعضی گفته اند: طعم آن شیرین توأم با ترشی است. (تفسیر نمونه از آیت الله مکارم شیرازی، ج ۱، ص ۲۶۴، ناشر دارالکتب الاسلامیه، چ ۴۶، ۱۳۸۳ هـ -). «سلوی»: در اصل به معنای آرامش است و برخی از لغت دانان و بسیاری از مفسران آنرا یک نوع پرنده دانسته اند. از تفسیری که برخی مسیحیان بر کتاب مقدس نوشته اند، استفاده می شود که سلوی همان پرنده مخصوص پر گوستی است که شبیه و اندازه کبوتر است. (قاموس کتاب مقدس (مسترهاکس)، ص ۴۸۳ به نقل از تفسیر نمونه، همان، ص ۲۶۴). (و نیز، ص ۲۶۳ و ۲۶۴)

می کند. من و سلوی دو غذای ویژه ی گیاهی و حیوانی است که در دوران چهل سال سرگردانی بنی اسرائیل در بیابان، فرو فرستاده شد و از ارزش غذایی بالایی برخوردار است. و در آیه ی ۶۱ بقره، برتری آن نسبت به غذاهایی چون سبزیجات، خیار، عدس و ... تاکید می کند. (۱)

۲. دعوت به تعقل و تفکر: در آیه ی ۹۹ سوره ی انعام، پس از ذکر میوه هایی چون انگور، زیتون و انار می فرماید:

«به میوه ها و طرز رسیدنش بنگرید که در آن نشانه هایی (از عظمت خدا) برای افراد با ایمان است.»

و یا در سوره ی رعد آیه ی چهارم، ضمن یادآوری تنوع گیاهان، در حالی که از یک آب سیراب می شوند و همچنین یادآوری ارزش غذایی مختلف آنان، آنرا دارای نشانه هایی می داند که برای کسانی که تعقل می کنند.

۳. یادآوری قیامت: رویش گیاهان نمونه ای بسیار روشن از چگونگی برانگیخته شدن انسان ها در روز قیامت است. این مطلب را در آیه ی ۱۱ سوره ی ق تذکر می دهد و پس از بیان رویش گیاهان و باغ ها می فرماید:

«كَذَلِكَ الْخُرُوجُ؛» (زنده شدن مردگان نیز همین گونه است.)

۴. یادآوری ارزش غذایی برخی میوه ها: خداوند در قرآن با بیان اسامی برخی میوه ها به ارزش غذایی آن ها که در علم غذاشناسی نیز اثبات شده، توجه می دهد. مانند خرما، انگور، و حتی در برخی موارد به آنها سوگند یاد شده است. مثل انجیر و زیتون. (۲)

ص: ۹۸

۱- (۱). «أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ؟» «آیا آنچه پایین تر است را به جای آنچه بهتر است انتخاب می کنید؟»

۲- (۲). تین / ۱.

پرسش:

نام چه میوه و گیاهانی در قرآن آمده است؟

پاسخ:

ص: ۹۹

۱- (۱). مولف، «کافور» را به معنای «حنا» دانسته است و از صفحه ۷۱ تا ۷۳ برای آن به تفصیل استدلال کرده است، ولی مترجم در پاورقی، ص ۷۳، به صورت خلاصه آنرا رد می کند. (ر.ک: همان)

-
- ۱- (۱) . مترجم: نویسنده، «طلح» را «اقیاقیا» دانسته نه «موز»، و دلایل آنرا نیز ذکر کرده است. (ر.ک: همان)
- ۲- (۲) . ترجمه ی عبدالمحمد آیتی، سروش، تهران، ۱۳۶۷، آنرا به معنای خار گرفته است ولی برخی مترجمان آنرا «کاکتوس» معنا کرده و برخی دیگر آن را اشاره به «جلبک دریایی» می دانند. (ر.ک: همان، ص ۱۱۳)
- ۳- (۳) . طوبی ممکن است بهشت باشد، ممکن است درختی با شکوه در بهشت و ممکن است نام دیگری برای «سدر» باشد. (ر.ک: همان، ص ۱۱۵).

یادآوری: در کتاب مذکور مواردی از آیات نام برده شده بود که نام میوه یا گیاهی در آن نیافتیم. بنابراین از ذکر آن خودداری کردیم. و در برخی موارد هم عین لفظ میوه یا گیاه در آیه نبود، بلکه از محتوای کلام و تفسیر آیه، گیاه یا میوه بدست می آمد. (مانند: نحل / ۶۵) به همین خاطر این موارد را نیز در فهرست نیاوردیم. (۱)

ص: ۱۰۴

۱- (۱). در این مجموعه از کتاب «گیاهان در قرآن» - از محمد اقتدار حسین فاروقی، ترجمه ی احمد نمایی، آستان قدس رضوی، چاپ اول، ۱۳۷۴ نیز استفاده شده است.

فصل چهارم: قرآن و فیزیک

اشاره

ص: ۱۰۵

مقصود از «سجیل» در سوره ی فیل چیست و آیا بانرژی هسته ای ارتباطی دارد؟

آیا می توان ادعا کرد که «سجیل در آیه؛ همان اورانیوم یا انرژی هسته ای بوده که منجر به هلاکت اصحاب فیل شد!؟»

پاسخ:

سوره ی فیل به داستان تاریخی اصحاب فیل در سال میلاد پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) اشاره دارد. در آن سال خداوند، کعبه را از شر لشکر عظیم ابرهه نجات داد.

خلاصه ای از داستان اصحاب فیل:

ابرهه، پادشاه یمن، کلیسای زیبا و بزرگی برای عبادت ساخته بود و اعلام کرد که مردم جزیره العرب به جای عبادت در کعبه، به عبادت در کلیسای یمن پردازند. اما اعراب به خاطر دل‌بستگی به کعبه، به درخواست ابرهه پاسخ منفی دادند. و در همان زمان کلیسای ابرهه به آتش کشیده شد (۱) و ابرهه تصمیم گرفت که خانه ی کعبه را ویران کند، و به دنبال آن لشکر عظیمی که بعضی از سوارانش دارای فیل بودند؛ عازم مکه نمود. آنها در نزدیکی مکه شتران مردم را به غارت بردند. از جمله، ۲۰۰ شتر از عبدالمطلب نیز دزدیدند. ابرهه، فردی را به داخل شهر مکه

ص: ۱۰۷

۱- (۱). برخی نوشته اند: مردم به کلیسا بی احترامی کردند

فرستاد و بزرگ آنها را احضار کرد. عبدالمطلب بر او وارد شد و ابرهه به او گفت: اگر شما با ما نجنگید ما با شما نمی جنگیم، من فقط برای تخریب کعبه آمده ام.

عبدالمطلب فرمود: ما توانایی جنگ با شما را نداریم، من صاحب شترانم هستم و خانه ی کعبه نیز برای خود صاحبی دارد و محافظ آن است.

مردم شهر مکه، به اطراف شهر و بالای کوه ها پناهنده شدند و شاهد حمله ی لشکریان ابرهه به مکه بودند. دیدند که ابری سیاه از طرف دریای احمر (سرخ) به طرف مکه در حرکت است، آنها پرندگانانی [پرستو] بودند که سه سنگ به اندازه ی نخود (۲ تا در چنگال و یکی در منقار) به همراه داشتند و آن سنگ ها را بر سر لشکریان ابرهه انداختند و همه ی آنها را متلاشی کردند و آن سال در میان اعراب به «عام الفیل» معروف شد. (۱)

سوره ی فیل و ترجمه ی آن:

سوره ی فیل در مکه نازل شده است و دارای ۵ آیه است. در این سوره خداوند خطاب به پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمودند:

«أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ * أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ * وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ * تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ * فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ.»

«آیا نظر نکرده ای که پروردگارت با همراهان فیل چه کرد؟! آیا نیرنگ آنان را گم گشته قرار نداد؟! و پرندگان دسته دسته بر آنان فرستاد، که سنگ [هایی] از جنس گل بر آنان افکندند؛ و (سرانجام) آنان را همچون برگ خورده شده قرار داد.»

ص: ۱۰۸

۱- (۱). این ماجرای تاریخی به خاطر نقل زیاد آن، از تواتر گذشته است. ر.ک: بحارالانوار، علامه مجلسی، بیروت، داراحیاء تراث العربی، ج ۱۷، ص ۱۳ و مجمع البیان، طبرسی، مکتبه الاسلامیه، تهران، ج ۱۰، ص ۵۴۲.

واژه ی «سجیل» یک کلمه ی فارسی و معرب است و به معنای «سنگ گل» آمده است. (۱) که نه همانند سنگ سفت و نه مانند گل سست است. (۲)

«ابابیل» به معنای «جماعت متفرقه» است و در آیه ی فوق، به عنوان وصف آمده است. یعنی: پرنده گان، گروه گروه به سوی لشکر حرکت کردند. (۳)

«عصف» به معنای برگ های است که بر ساقه ی زراعت است و سپس خشکیده و کوبیده شده است (۴) و به تعبیر دیگر به معنای «گاه» است.

و تعبیر «ماکول» اشاره به آن است که این گاه در زیر دندان های حیوان بار دیگر کوبیده شده و کاملاً از هم متلاشی شده است.

تاثیر سنگریزه ها از طرق طبیعی یا قدرت الهی

با نگاهی گذرا به سوره ی فیل و داستان تاریخی آن در می یابیم که هلاکت اصحاب فیل از طرق عادی و طبیعی نبوده بلکه قدرت مافوق قدرت طبیعت در آن دخالت داشته است چرا که:

الف. برخاستن و پرواز پرنده گان کوچک و همراه آوردن سنگریزه ها و هدف قراردادن افرادی خاص و متلاشی کردن لشکر عظیم و... نشان از آن دارد که

ص: ۱۰۹

-
- ۱- (۱). لسان العرب، ابن منظور؛ مفردات راغب اصفهانی؛ قاموس قرآن، قرشی؛ مجمع البحرین، ذیل ماده «سجل»
 - ۲- (۲). این واژه در قرآن سه بار به کار رفته، یکی درباره ی عذاب قوم لوط (هود / ۵۲) و دیگری درباره ی قوم لوط (حجر / ۷۴) و سوم در مورد اصحاب فیل آمده است
 - ۳- (۳). همان، ماده ابابیل. ر.ک: تفسیر نمونه، مکارم شیرازی، دارالکتب الاسلامیه، تهران، تفسیر سوره فیل
 - ۴- (۴). همان.

کسی آن‌ها را هدایت کرده است و خود به تنهایی و از طرق عادی و طبیعی قادر به چنین کاری نبودند.

ب. این ماجرا نشان می‌دهد که معجزات و خوارق عادات، لزومی ندارد که به دست پیامبر و امام ظاهر شود؛ بلکه در هر شرایطی که خدا بخواهد و لازم بداند، انجام می‌گیرد. (۱)

ج. نقل داستان اصحاب فیل از طریق وحی الهی و بیان این نکته که هلاکت اصحاب فیل معجزه بوده، دلیل دیگری بر مدعای ماست.

د. بعد از آنکه سوره ی فیل نازل شد؛ به علت مشهور بودن و مشهود بودن معجزه ی الهی در هلاکت آن‌ها، قریش هیچ گونه اعتراضی در مورد نزول این سوره نکرده اند.

اما اینکه آیا سنگریزه ها می‌تواند غیر از سنگ های معمولی و دارای مواد هسته ای باشد، باید گفت:

اولاً: فقط خداوند دارای قدرت بی‌منتهاست و قادر است از یک سنگریزه یا گل معمولی، شخصی یا گروهی را به هلاکت برساند. «و كان الله على كل شيء قدير». (۲)

ثانیاً: همچنین، خداوند قادر است پرندگان را به مکانی بفرستد تا سنگریزه هایی بردارند که قدرت اتمی داشته باشد، که اگر آزاد شود انفجار عظیمی تولید کند. (۳)

ص: ۱۱۰

۱- (۱). تفسیر نمونه، مکارم شیرازی، ج ۲۷، ص ۳۴۳

۲- (۲). نساء / ۱۳۳

۳- (۳). برخی نیز احتمال داده اند که آن پرندگان، امراض آبله و حصبه را شیوع دادند و اصحاب فیل کشته شدند. ر.ک: تفسیر جزء عم، شیخ محمد عبده، دار و مکتبه الهلال، بیروت، ۱۹۸۵، ج ۱، ص ۱۶۰.

ولی اینها در حد یک احتمال است و هلاکت اصحاب فیل نشان از معجزه الهی دارد.

برای مطالعه بیشتر به کتاب های زیر مراجعه شود:

۱. تفسیر نمونه، مکارم شیرازی، ج ۲۷، سوره فیل.

۲. تفسیر المیزان، علامه طباطبایی، ج ۲۰، سوره فیل.

۳. تفسیر مجمع البیان، طبرسی، ج ۱۰، سوره فیل.

۴. تفسیر جزء عم، شیخ محمد عبده، ص ۱۶۰ - ۱۶۲.

ص: ۱۱۱

رستاخیز انرژي ها در قرآن مطرح شده است ؟ رابطه ايجاد آتش از درخت سبز با بحث معاد چگونه است ؟

پاسخ:

اشاره شگفت انگيز خداوند به رستاخيز انرژيها:

خداوند در آيه ي ۸۰ سوره ي يس مي فرمايد:

«الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ» (۱)

«همان) کسی که برای شما از درخت سبز، آتشی قرار داد، و شما در هنگام (نیاز) از آن (آتش) می افروزید.»

در این آیه و آیات قبل و بعد از آن، بحث امکان معاد مطرح است، در شأن نزول آیه آمده است که روزی یکی از منکران معاد استخوانی پوسیده را خدمت پیامبر آورد، و به پیامبر گفت: آیا تو خیال می کنی خداوند این را زنده می کند؟ (۲) در پاسخ او آیاتی نازل شد که یکی از آنها آیه ی مورد بحث ماست.

ص: ۱۱۳

۱- (۱). يس / ۸۰

۲- (۲). امين الدين ابو علي الفضل بن الحسن الطبرسي؛ تفسير مجمع البيان؛ (دارالاحياء التراث العربي؛ بيروت، ۱۳۷۹ هـ - ق) ج ۴، ص ۹۵.

مفسران از آیه ی فوق، تفاسیر گوناگونی ارائه داده اند. از جمله:

۱. اکثر مفسران، به قدرت خداوند اشاره کرده اند: که خداوندی که در درخت سبز آتش قرار داده است، قدرت زنده کردن مرده ها را نیز دارد. (۱)

۲. این آیه نوعی تشبیه و تمثیل است. یعنی، معقولات را به محسوسات تشبیه می نمایند و خداوند در این آیه، زنده کردن مرده ها را به ایجاد آتش از درخت سبز تشبیه کرده است زیرا ایجاد آتش از درخت سبز در بین اعراب صدر اسلام امری رایج بوده است. اعراب در زمانهای گذشته برای درست کردن آتش از دو درخت «مرخ» و «عفار» استفاده می کردند. (۲)

۳. آیه نوعی رفع استبعاد است، چون ممکن است کسی بگوید: چگونه چیزی که مرده است زنده شود با اینکه مرگ و زندگی با هم تنافی دارند؟ و آیه در پاسخ می فرماید: هیچ استبعادی در کار نیست برای اینکه آب و آتش با هم تنافی دارند ولی خداوند از درخت سبز، آتش برای شما قرار داده است. (۳)

۴. رستاخیز انرژیاها: بعضی از مفسران با توجه به علوم روز تفسیر دیگری ذیل این آیه آورده و از آن به رستاخیز انرژیاها تعبیر کرده اند و با این تفسیر آن را یکی از اعجازهای علمی قرآن کریم نامیده اند.

ص: ۱۱۴

-
- ۱- (۱). تفاسیر در ذیل آیه ۸۰ سوره یس، و همچنین تفاسیر موضوعی مثل پیام قرآن ... در بحث منکران معاد
- ۲- (۲). بانوی اصفهانی (امین اصفهانی)، مخزن العرفان، (نهضت زنان مسلمان، تهران، ۱۳۶۱ هجری شمسی) ج ۵، ص ۷۷؛ سید محمد حسین همدانی، انوار درخشان در تفسیر قرآن، (کتاب فروشی لطفی، تهران، ۱۳۸۰ هجری قمری) ج ۱۳، ص ۴۱۱
- ۳- (۳). سید محمد حسین طباطبایی، المیزان فی تفسیر القرآن، (دارالکتب الاسلامیه، تهران، چ سوم، ۱۳۹۷ هـ. ق) ج ۱۷، ص ۱۱۶.

یکی از کارهای مهم گیاهان مساله کربن گیری از هوا، و ساختن سلولز نباتی است (سلولز همان جرم درختان است که اجزای عمده ی آن کربن و اکسیژن و ئیدروژن است).

سلولز نباتی، چگونه ساخته می شود؟ یاخته های درختان و گیاهان گاز کربن را از هوا گرفته و آن را تجزیه می کنند، اکسیژن آن را آزاد ساخته، و کربن را در وجود خود نگه می دارد، و آن را با آب ترکیب کرده و چوب درختان را از آن می سازد.

ولی مساله ی مهم این است که هر ترکیب شیمیایی که انجام می یابد؛ یا باید توأم با جذب انرژی خاصی باشد و یا توأم با آزاد کردن آن؛ بنا بر این هنگامی که درختان به عمل کربن گیری مشغولند، احتیاج به وجود یک انرژی دارند، و در این حال از گرما و نور آفتاب به عنوان یک انرژی فعال استفاده می کنند. به این ترتیب هنگام تشکیل چوبهای درختان، مقداری از انرژی آفتاب نیز در دل آنها ذخیره می شود و هنگامی که چوبها را می سوزانیم همان انرژی ذخیره شده ی آفتاب، آزاد می گردد، زیرا بار دیگر کربن با اکسیژن هوا ترکیب می شود و گاز کربن را تشکیل می دهد، و اکسیژن و ئیدروژن (مقداری آب) آزاد می گردد.

بدین ترتیب که به رستاخیز انرژیها می رسیم، و می بینیم نور و حرارتی که در این فضا پراکنده می شود و برگ درختان و چوبهای آنها را نوازش و پرورش می دهد هرگز نابود نشده، بلکه تغییر چهره داده، و دور از چشم ما در درون ذرات چوب و شاخه و برگ درختان پنهان شده است، و هنگامی که شعله ی آتش به چوب خشکیده می رسد، رستاخیز آنها شروع می شود، و تمام آنچه از انرژی آفتاب در درخت پنهان بود در آن لحظه حشر و نشورش ظاهر می گردد،

بی آنکه حتی به اندازه ی روشنائی یک شمع در یک زمان کوتاه از آن کم شده باشد، آری خدایی که می تواند انرژی درخت ها را دوباره بر انگیزد و رستاخیز آنها را بر پا سازد می تواند برای انسان های مرده نیز رستاخیز بر پا کند.

پرسش:

چرا قرآن در اینجا تعبیر به «شجر اخضر» (درخت سبز) کرده است؟ در حالی که آتش افروختن با چوب تر مشکل است، بهتر بود به جای آن «شجر الیابس» (چوب خشک) می فرمود، تا با آتش سازگار باشد!

در پاسخ می توان گفت: تنها درختان سبزند که می توانند عمل کربن - گیری و ذخیره نور آفتاب را انجام دهند، درختان خشک اگر صدها سال در معرض تابش آفتاب قرار گیرند؛ ذره ای به ذخیره انرژی حرارتی آنها افزوده نمی شود، تنها زمانی قادر بر این کار مهم هستند که سبز و زنده باشند. و در این صورت رستاخیز انرژیها بهتر روشن می شود. (۱)

اما شاید تعبیر به «شجر اخضر» از جهت بعید بودن ایجاد آتش از درخت سبز نیز باشد چرا که انسان آتش افروختن با درخت سبز را بعید می داند و خداوند می خواهد بفرماید که آنچه را که به نظر شما بعید است او انجام می دهد و در درخت سبز آتش قرار داده است پس او می تواند مرده ها را زنده کند و به آنها دوباره حیات بدهد.

ص: ۱۱۶

۱- (۱). آیت الله ناصر مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، (دارالکتب الاسلامیه، تهران، ۱۳۵۳ - ۱۳۶۶ هـ - ش) ج ۱۸، ص ۴۶۱ - ۴۶۵.

این تفسیر یکی از شگفتیهای علمی قرآن است که بدون شک در زمان نزول آیه این معنی برای مردم روشن نبوده است. آری آیات قرآن دارای معانی عمیقی است، که در سطوح مختلف و برای استعدادهای متفاوت بیان شده است. آنها از این آیه چیزی می فهمیدند، و امروزه چیز بیشتری فهمیده می شود، و شاید آیندگان از اینهم فراتر روند و بیشتر کشف کنند و در عین حال جمع بین این معانی مانعی ندارد و می تواند همه ی موارد صحیح باشد.

معرفی منابع برای مطالعه بیشتر:

۱. تفسیر نمونه؛ ج ۱۸؛ ص ۴۶۱ - ۴۶۵ ذیل آیه ی ۸۰، سوره ی یس.

۲. تفسیر من هدی القرآن، سید محمد تقی مدرسی، ج ۱۱، ص ۱۷۷، ذیل آیه ۸۰، سوره یس.

۳. ترجمه ی تفسیر المیزان، ج ۱۷ ص ۱۱۶، ذیل آیه ۸۰، سوره ی یس.

۴. ترجمه ی تفسیر مجمع البیان، ج ۴، ص ۹۵، ذیل آیه ۸۰، سوره ی یس.

۵. تفسیر طنطاوی (الجواهر)، ذیل آیه ۸۰، سوره ی یس (در این تفسیر از نظر علمی بحث مفصل کرده است)

۶. الکاشف، محمد جواد مغنیه، ج ۶ ص ۳۲۶، ذیل آیه ۸۰، سوره یس

۷. برای مبحث معاد رجوع شود به تفاسیر موضوعی، مانند: تفسیر موضوعی آیت الله جوادی آملی (مدّ ظلّه)؛ منشور جاوید آیت الله سبحانی (مدّ ظلّه)؛ کتاب معاد شهید مطهری (ره).

۸. در مورد مطالب علمی به کتابهای زیست شناسی مبحث (عمل فتوسنتز گیاهان) مراجعه نمایید.

ص: ۱۱۷

نظر قرآن در مورد فرضیه مهانگ BIG-BANG چیست؟

پاسخ:

اندیشه‌ی چگونگی پیدایش جهان همیشه فکر بشر را به خود مشغول کرده است. قرآن کریم در آیات متعددی به این مسأله اشاراتی دارد. و دانشمندان کیهان شناس نیز در این مورد نظریاتی ابراز کرده اند و حتی بعضی صاحب‌نظران خواسته اند با انطباق آیات قرآن با برخی از این نظریات علمی، اعجاز علمی قرآن را اثبات کنند که این مطالب قابل نقد و بررسی است.

مفسران و صاحب‌نظران در این مورد به این آیات توجه کرده اند:

۱. «ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ» (۱)

«سپس آهنگ [آفرینش] آسمان کرد، و آن دودی بود.»

۲. «أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ» (۲)

«آیا کسانی که کفر ورزیدند ندانستند که آسمانها و زمین هر دو به هم پیوسته بودند و ما آن دو را از هم جدا ساختیم، و هر چیز زنده ای را از آب پدید آوردیم؟ آیا [باز هم] ایمان نمی آورند؟»

ص: ۱۲۱

۱- (۱). فصلت / ۱۱

۲- (۲). انبیاء / ۳۰.

۱. «دخان» در لغت به معنی چیزی است که به دنبال شعله و لهیب آتش بر می خیزد. (۱)

۲. «سما» در لغت به معنی طرف بالا است و در قرآن در معانی و مصادیق متعددی به کار رفته است از جمله: جهت بالا (ابراهیم/ ۲۴) - جو زمین (ق ۹) - محل کرات بالا (فصلت/ ۱۲)، آسمان معنوی (سجده/ ۵) و... (۲)

۳. «رتق» چیز بهم پیوسته را گویند و «فتق» جدا کردن دو چیز به هم متصل را گویند. (۳)

نظریه های علمی درباره پیدایش جهان:

در مورد پیدایش جهان چند دیدگاه عمده، در بین کیهانشناسان جدید وجود دارد که عبارتند از:

الف: نظریه مهبانگ (انفجار بزرگ):

این نظریه از سال ۱۹۰۰ م، پیشنهاد شد و هم اکنون از سوی اکثر اخترشناسان به عنوان بهترین نظریه موجود تلقی می شود. خلاصه ی این نظریه آن است که حدود ۲۰ بیلیون سال پیش تمام ماده و انرژی موجود در جهان، در نقطه ای بسیار کوچک و فشرده متمرکز بوده است. این نقطه کوچک و بی نهایت

ص: ۱۲۲

۱- (۱). راغب اصفهانی، مفردات، ماده دخن

۲- (۲). ر.ک: حسن مصطفوی، التحقيق فی کلمات القرآن الکریم، ماده سمو، و نیز تفسیر نمونه، ج ۱، ص ۱۶۵ به بعد و نیز بحث «هفت آسمان» که دنبال می آید

۳- (۳). راغب اصفهانی، مفردات، ماده رتق، فتق.

چگال و مرکب از ماده - انرژی منفجر شد و به فاصله چند ثانیه پس از انفجار این آتشگویی، ماده - انرژی با سرعتی نزدیک به سرعت نور در همه سو منتشر شد. پس از مدت کمی، احتمالاً چند ثانیه تا چند سال، ماده و انرژی از هم تفکیک شدند. و تمام اجزاء گوناگون جهان امروز از دل این انفجار نخستین بیرون ریخته اند.

هواداران این نظریه ادعا می کنند تمامی کهکشان ها، ستارگان و سیارات هنوز تحت تأثیر شتاب ناشی از انفجار، با سرعت زیادی از همدیگر دور می شوند و این مطلب بوسیله مشاهدات «ادوین هابل» (۱۹۱۹ م) تأیید شد.

«استفن ویلیام هاو لینگ» کیهان شناس معروف معاصر پس از تشریح انفجار اولیه و مراحل اولیه ی آن تا تشکیل گازهای داغ و سوزان، این نظریه را به دانشمند روسی «ژرژ گاموف» نسبت می دهد.

«با گذشت زمان، گازهای ئیدروژن و هلیوم موجود در کهکشان به پاره های ابر مانند تقسیم می شدند که تحت اثر گرانش خود در هم فرو می نشستند... سپس در اثر درجه حرارت بالا، واکنش های هسته ای شروع شد. و ستارگانی مانند خورشید ما تشکیل شدند.

خورشید ستاره ی نسل دوم یا سومی است که حدود پنج هزار میلیون سال قبل از ابر متشکله از گاز چرخانی که محتوی سوپر نوواهای پیشین بوده، بوجود آمده است...» (۱)

ص: ۱۲۳

۱- (۱). استفن ویلیام هاو کینگ، تاریخچه زمان، ترجمه دادفرما، ص ۱۴۵ - ۱۴۹، سازمان انتشارات کیهان، ۱۳۷۲ ش.

دکتر «اریک اویلا» مراحل پیدایش جهان را به هشت مرحله تقسیم می کند و می نویسد:

در مرحله ی اول (صفر تا ۴۳ - ۱۰ ثانیه) چیزی منفجر و تبدیل به گلوله ی آتشین شد.

در مرحله ی دوم (۴۳ - ۱۰ ثانیه تا ۳۲ - ۱۰ ثانیه) اولین سنگ بناهای ماده مثلا کوارک ها و الکترون ها از برخورد پرتوها با یکدیگر به وجود آمد.

در مرحله ی سوم (از ۳۲ - ۱۰ ثانیه تا ۶ - ۱۰ ثانیه) کیهان از مخلوط کوارک ها، لپتونها فوتونها و سایر ذرات دیگر تشکیل شد و خیلی سریع در حال از دست دادن حرارت بودند.

در مرحله ی چهارم (از ۱۰ - ۶ ثانیه تا ۱۰ - ۳ ثانیه) تقریباً تمام کوارک ها و ضد کوارکها به صورت پرتو ذرها به انرژی تبدیل می شوند.

در مرحله ی پنجم (از ۱۰ - ۳ ثانیه تا ۱۰۰ ثانیه) الکترونها و ضد الکترونها (پوزیترونها) در برخورد با یکدیگر به اشعه تبدیل می شوند.

در مرحله ی ششم (از ۱۰۰ ثانیه تا ۳۰ دقیقه) در درجه حرارت بسیار بالا اولین هسته های اتمهای سبک و پایدار مثل، هیدروژن و هلیوم ساخته می شوند.

در مرحله ی هفتم (از ۳۰ دقیقه تا یک میلیون سال) گوی آتشین حرارت خود را از دست می دهد (به حدود ۳۰۰۰ درجه می رسد) و هسته اتم ها و الکترونها پیوند می خورد و آن مخلوط ذره ای قابل دیدن می شود.

در مرحله ی هشتم (از یک میلیون سال پس از خلقت تا امروز) از ابرهای هیدروژنی دستگاه های راه شیری، ستارگان و سیارات به وجود می آیند این سیر تحول را در ایجاد ستارگان امروزه هم می توان هنوز مشاهده کرد.

ابره‌های گازی که قرار است از آنها ستاره بوجود آید به سوی همدیگر کشیده شده متراکم می‌شوند سپس به شکل گلوله در می‌آیند و اگر واکنشهای هسته‌ای پدید آید یک خورشید جدید متولد می‌شود. (۱)

ب: نظریه حالت پایدار:

در سال ۱۹۴۰ این نظریه توسط (فردهویل)، اخترفیزیک دان انگلیسی پیشنهاد شد.

خلاصه این نظریه این است که جهان نه تنها از نظر فضایی یکنواخت است (اصل کیهان‌شناختی) بلکه در طول زمان تغییر ناپذیر نیز هست.

این نظریه به حادثه خاصی نظیر انفجار بزرگ وابسته نیست. در نظریه حالت پایدار ستارگان و کهکشانها ممکن است تغییر کنند اما در هر زمان تصویر کلی جهان با تصویر امروزی آن، تفاوتی ندارد.

بر طبق این نظریه حالت انبساط جهان پذیرفته می‌شود اما معتقدند که به تدریج ماده‌ی جدیدی در بین کهکشان‌های دور شونده، ظاهر می‌شود این ماده‌ی جدید به تدریج اتم‌های هیدروژن را می‌سازد و آنها به نوبه‌ی خود ستارگان جدیدی را شکل می‌دهد.

تذکر: خلق پیوسته ماده از فضای خالی اشکالاتی را برای این نظریه پدید آورده است. و این نظریه بعد از کشف تفاوت سن ستارگان، رد شد.

ص: ۱۲۵

تعداد کمی از اخترشناسان خلقت جهان را با مدل «هانس آلفون» دانشمند سوئدی می بینند.

خلاصه ی این نظریه آن است که ۹۹٪ جهان قابل مشاهده (عمدتاً ستارگان) از پلاسما ساخته شده است.

پلاسما گاز یونیده ای است که بارهای الکتریکی آن از هم جدا شده اند. پلاسما، گاهی حالت چهارم ماده خوانده می شود. صاحبان این نظریه معتقد هستند که انفجار بزرگ هیچگاه رخ نداده و جهان آکنده از جریانهای الکتریکی غول آسا و میدانهای عظیم مغناطیسی است. از این دیدگاه جهان ازلی است و به وسیله نیروی برقائیس اداره می شود. بنابر این جهان آغازی معین و انجامی قابل پیش بینی ندارد. و کهکشانشان حدود ۱۰۰ بیلیون سال پیش شکل گرفته اند.

د: جهان انفجارهای کوچک (کهبانگ):

گروهی دیگر از اخترشناسان، نظریه ی حالت پایدار دیگری را که با رصدهای اخترشناسی انطباق خوبی دارد؛ پیشنهاد می کنند. بر طبق این نظریه جهان بدون آغاز و انجام است. ماده بطور پیوسته در خلال انفجارهای کوچک (کهبانگ ها) و احتمالاً با همکاری اختروشهای اسرار آمیز خلق می شود در این نظریه جدید جهان بتدریج انبساط می یابد و کهکشانشان شکل می گیرند. (۱)

ص: ۱۲۶

۱. در مورد آیه ی اوّل (فصلت / ۱۱) برخی از مفسران می نویسند:

«جمله (هی دخان - آسمانها در آغاز به صورت دود بود.) نشان می دهد که آغاز آفرینش آسمانها از توده گازهای گسترده و عظیمی بوده و این با آخرین تحقیقات علمی در مورد آغاز آفرینش کاملاً هماهنگ است. هم اکنون نیز بسیاری از ستارگان آسمان به صورت توده فشرده ای از گازها و دخان هستند.» (۱)

۲. در مورد معنای «رتق» و «فتق» (پیوستگی و جدایی) آسمانها و زمین که در آیه دوم (انبیاء / ۳۰) آمده، مفسران سه احتمال را مطرح کرده اند:

الف: به هم پیوستگی آسمان و زمین، اشاره به آغاز خلقت است که طبق نظرات دانشمندان، مجموعه این جهان به صورت توده واحد عظیمی از بخار سوزان بود که بر اثر انفجارات درونی و حرکت، تدریجاً تجزیه شد و کواکب و ستاره ها از جمله منظومه ی شمسی و کره ی زمین بوجود آمد و باز هم جهان در حال گسترش است.

برخی روایات اهل بیت (علیه السلام) اشاره به همین تفسیر دارد. (۲)

ب: منظور از پیوستگی، یکنواخت بودن مواد جهان است به طوری که همه در هم فرو رفته بود و به صورت ماده واحدی خودنمایی می کرد. اما با گذشت زمان،

ص: ۱۲۷

۱- (۱). تفسیر نمونه، ج ۲۰، ص ۲۲۸

۲- (۲). همان، ج ۱۳، ص ۳۹۴ و ص ۳۹۵ و تفسیر نور الثقلین ذیل آیه سی ام انبیاء.

مواد از هم جدا شدند و ترکیبات جدید پیدا کردند و انواع مختلف گیاهان و حیوانات و موجودات دیگر در آسمان و زمین ظاهر شدند. (۱)

ج: منظور از به هم پیوستگی آسمان این است که در آغاز بارانی نمی بارید و مقصود از به هم پیوستگی زمین آن است که در آن زمان گیاهی نمی روید اما خدا این هر دو را گشود از آسمان باران نازل کرد و از زمین انواع گیاهان را رویاند.

روایات متعددی از اهل بیت (علیه السلام) اشاره به معنای اخیر نیز دارد. (۲)

تفسیر سوم (ج) با چشم قابل رؤیت است و با جمله «او لم یر الذین کفروا...»؛ «آیا کسانی که کافر شدند ندیدند...» سازگار است و با جمله ذیل آیه «و جعلنا من الماء کل شیء حی» نیز هماهنگی دارد.

ولی تفسیر اول و دوم (الف، ب) نیز با معنای وسیع این جمله ها مخالف نیست زیرا گاهی رؤیت به معنی «علم» می آید. و از اینجاست که برخی مفسران معتقدند مانعی ندارد آیه فوق دارای هر سه تفسیر باشد. (۳)

۳. استاد آیت الله معرفت بحث مفصلی در مورد آیه ی ۳۰ سوره ی انبیاء دارند. و معنای سوم (عدم بارش باران) را مخالف تعبیر آیه و تحقیق می دانند و روایاتی (۴) در این زمینه حکایت شده ضعیف دانسته اند.

ص: ۱۲۸

۱- (۱). المیزان، ج ۱۴، ص ۲۷۸ - ۲۷۹

۲- (۲). تفسیر صافی، ج ۳، ص ۳۴۷

۳- (۳). ر.ک: نمونه، ج ۱۳، ص ۳۹۶

۴- (۴). الکافی، ج ۸، ص ۹۵ و ص ۱۲۰ و تفسیر قمی، ج ۲، ص ۷۰.

و امّیا معنای دوم (پیدایش انواع و اقسام موجودات از یک چیز بهم چسبیده) را از قتاده، سعید بن جبیر، عکرمه از ابن عباس، فخر رازی (۱) نقل می کند و آن را نظری معروف در عصر قدیم و جدید می داند.

آنگاه معنای دیگری را از ابو مسلم اصفهانی نقل می کند که «فتق» به معنای ایجاد و اظهار است. و این معنا را موافق کلام علی (علیه السلام) در نهج البلاغه (فتق الاجواء... ثم فتق بین السموات العلی) (۲) می دانند.

و همچنین این معنا را موافق آیات ۱۱ - ۱۲ سوره فصلت « ثم استوی الی السماء و هی دخان » معرفی می کنند. که دخان همان ماده ی اولیه خلقت آسمانها و زمین است و از آن، آسمان بوجود آمد. و واژه «ائتیا» در آیات سوره ی فصلت را به معنای امر تکوینی و ایجاد می دانند و از آیه استفاده می کنند که ماده ی آسمانها قبل از وجودشان موجود بوده است و خدا صورت های آنها را ایجاد کرد.

آنگاه متذکر می شود که در تورات پیدایش موجودات از یک اصل واحد، اشاره شده است. که خدا جوهری را خلق کرد سپس با نظر هیت به آن نگاه کرد به صورت آب در آمد و سپس آسمانها و زمین را از آنها خلق کرد و آنها را از همدیگر جدا ساخت. (۳) و آنگاه از طنطاوی نقل می کند که مضمون این آیات معجزه علمی است. (۴)

ص: ۱۲۹

۱- (۱). تفسیر کبیر، ج ۲۲، ص ۱۶۳

۲- (۲). نهج البلاغه، خطبه / ۱

۳- (۳). ایشان آن عبارت را از تفسیر کبیر فخر رازی، ج ۲۲، ص ۱۶۲ نقل می کند و می گوید: از اول تورات فعلی حذف کرده اند

۴- (۴). الجواهر، ج ۱۰، ص ۱۹۹.

سپس ایشان مطالبی علمی در مورد پیدایش جهان، از «لاپلاس» و دیگران نقل می‌کند و نتیجه می‌گیرد که هدف قرآن، بیان مطالب علمی نبوده اشاراتی به فتح آسمانها داشته است ولی حقیقت آن برای ما روشن نیست هر چند که نظریه های علمی هم با آن موافق است. اما ما به تطبیق این نظریات با قرآن نمی‌پردازیم. (۱)

۴. برخی صاحب‌نظران تحت عنوان پیدایش نخستین جهان با مطرح کردن آیه ی ۱۱ سوره فصّلت، مطالبی را از دانشمندان مختلف در مورد انفجار اولیه نقل می‌کنند و سپس از قول «ادوارد لوترکیل» می‌نویسند:

«علم نه تنها حدوث عالم را ثابت می‌کند بلکه روشن می‌سازد که دنیا از حالت گازی در یک (لحظه ی معینی) در نتیجه ی یک انفجار بزرگ بوجود آمده است و این لحظه تقریباً پنج بیلیون سال پیش بوده و هنوز هم در حال توسعه است.» (۲)

۵. برخی از نویسندگان معاصر نیز آیات (سوره ی فصّلت / ۱۱ و انبیاء / ۳۰) را مطرح می‌کنند و با توجه به هماهنگی این آیات با اکتشافات دانشمندان آنرا دلیل معجزه بودن قرآن می‌دانند و می‌گویند:

«علم هیئت ثابت کرده است که در ابتدای خلقت، کرات آسمانی به صورت گاز به هم چسبیده و متصل بودند و بعدها به مرور زمان بر اثر فشردگی و تراکم

ص: ۱۳۰

۱- (۱). ر.ک: التمهید فی علوم القرآن، ج ۶، ص ۱۲۹ - ۱۳۹

۲- (۲). ر.ک: مهندس جعفر رضایی فر، قرآن و آخرین پدیده های علمی (اعجازهای علمی قرآن)، انتشارات فوزان، ۱۳۷۵ ش.

شدید گازها تبدیل به جسم شدند. این واقعیت علمی اولین بار توسط «لاپلاس» ریاضی دان و منجم مشهور فرانسوی، در حدود دو قرن پیش اظهار گردید و امروز نجوم جدید با دستاوردهای جدید خود صحت فرضیه علمی لاپلاس را ثابت کرده است.» (۱)

سپس از ژرژ گاموف نقل می کند که: «زمین و خورشید از گازهای بسیار سوزانی که در چندین میلیارد سال پیش بوده به وجود آمده اند.» (۲)

۶. دکتر «موریس بوکای» با طرح آیات (سوره ی فصّلت / ۱۱ و انبیاء / ۳۰) بحث «روش اساسی ایجاد جهان در نظر قرآن» را مطرح می کند و می گوید قرآن وجود توده ای گازی با بخشچه های ریز را تأیید می کند و یک روند جدایی (فتق) ماده ای ابتدایی یگانه ای که عناصر آن نخست به هم ملصق (رتق) بودند را تذکر می دهد.

سپس به نظریه ی تکوین عالم در دانش نو می پردازد که: «جهان از جرم گازی با دوران کند تشکیل شد» و سپس چگونگی تشکیل ستارگان و زمین را توضیح می دهد. و قدمت کهکشانش را ده میلیارد سال و قدمت زمین و خورشید را ۴/۵ میلیارد سال تخمین می زند. سپس می نویسد:

«دانش به ما می آموزد چنانچه به عنوان مثال (و تنها مثال) تکوین خورشید و محصول فرعی آن یعنی زمین را در نظر گیریم، جریان امر توسط تراکم سحابی

ص: ۱۳۱

-
- ۱- (۱). گودرز، نجفی، مطالب شگفت انگیز قرآن، ص ۱۹ ۱۷؛ از جواد افتخاریان، قرآن و علوم روز، ص ۲۳۵، نقل می کند
۲- (۲). مطالب شگفت انگیز، ص ۱۸، از سر گذشت زمین، ژرژ گاموف، ترجمه دکتر محمود بهزاد، ص ۴۳، نقل می کند.

نخستین و تفکیک آن رخ داده است. این دقیقاً همان است که قرآن به طریق کاملاً صریح با ذکر ماجراهایی که «دود» آسمانی ابتدا یک نوع الصاق، سپس یک نوع انفکاک را بوجود آورده بیان نموده است.» (۱)

۷. یک پرسش و پاسخ علمی:

پرسش: در سوره فصلت آیات ۹ - ۱۱ خلقت زمین را در دو دوره (یوم) مطرح می کند «قل ائینکم لتکفرون بالذی خلق الارض فی یومین و تجعلون له انداداً ذلک رب العالمین* و جعل فیها رواسی من فوقها و بارک فیها و قدر فیها اقواتها فی اربعة ایام سواء للسائلین ثم استوی الی السماء و هی دخان...»

«بگو: آیا این شماست که واقعاً به آن کسی که زمین را در دو هنگام آفرید، کفر می ورزید و برای او همتیانی قرار می دهید؟ این است پروردگار جهانیان. و در زمین از فراز آن [لنگر آسا] کوه ها نهاد و در آن خیر فراوان پدید آورد. و مواد خوراکی آن را در چهار روز اندازه گیری کرد [که] برای خواهندگان، درست و متناسب با نیازهایشان است. سپس آهنگ [آفرینش] آسمان کرد و آن دودی بود.»

و در آیه ۱۱ (مورد بحث ما) آسمانها و مسأله دود را مطرح می سازد. اگر مقصود قرآن آن است که تمام جهان از گاز خلق شده چرا خلقت زمین را قبل از آسمانها مطرح کرده است؟ و حتی با «ثم» (فصلت ۱۱) عطف کرده که ترتیب را

می رساند، در حالی که زمین جزئی از آسمانها و بصورت طبیعی باید پس از خلقت آسمانها، و در عرض آنها خلق شود.

ص: ۱۳۲

۱- (۱). دکتر بوکای، مقایسه ای میان تورات، انجیل، قرآن و علم، ترجمه مهندس ذبیح الله دبیر، ص ۱۸۹ - ۲۰۱.

پاسخ: «دکتر موریس بوکای» با توجه به این پرسش نکته ای علمی را مطرح کرده که در قرآن کریم، در سوره نازعات ۲۷ - ۳۱ مسأله ی خلقت آسمانها و زمین به صورتی دیگر مطرح شده است.

«أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا رَفَعَ سِدْرَهَا فَسَوَّاهَا وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا وَاللَّأزْصَ بَعِيدَ ذَلِكَ دَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا»

«آیا آفرینش شما دشوارتر است یا آسمانی که [او] آن را بر پا کرده است؟ سقفش را برافراشت و آن را [به اندازه معین] درست کرد و شبش را تیره و روزش را آشکار گردانید و پس از آن زمین را با غلتانیدن گسترده، آبش و چراگاهش را از آن بیرون آورد.»

در این آیات آفرینش آسمانها قبل از زمین ذکر شده و با کلمه «بعدذلك» آمده است. ایشان می نویسند: «دانش، تداخل دو رویداد تکوین یک ستاره (مانند خورشید) و سیاره اش یا یکی از سیاراتش (مانند زمین) را مبرهن می سازد. آیا همین اختلاط در نص قرآن (همانطور که دیده شد) ذکر نشده است؟» (۱)

۸. عبد الرزاق نوفل نیز با طرح دو آیه ۳۰ سوره انبیاء و ۱۱ سوره ی فصلت مسأله ی ابتدای خلقت را مطرح می کند، که آسمانها و زمین ابتدا یک قطعه ی واحد بود و سپس جدا شد.

و سپس نظریه های علمی را مطرح می کند که می گویند: جهان در ابتدا از ماده ای داغ و سخت تشکیل شده بود. که مناسب ترین لغت برای آن همان

ص: ۱۳۳

۱- (۱). مقایسه ای میان تورات، انجیل، قرآن و علم، ص ۱۸۸ - ۲۰۱.

کلمه ی «دخان» است. که در قرآن به کار رفته است. (۱) و این مطلب را از اخبار علمی قرآن می دانند که قرن ها بعد علوم جدید به آن پی بردند.

۹. احمد محمد سلیمان نیز با طرح آیه ی ۳۰ سوره ی انبیاء می نویسد:

«اینکه قرآن می فرماید آسمان و زمین قطعه ی واحدی بود و سپس از هم جدا شد همان نظریه علمی جدید در مورد منظومه ی شمسی است که می گوید. جهان یک قطعه ای آتشین رها شده در فضا بود و سپس تحت تأثیر جاذبه شیء عظیم از اجرام سماوی دیگر قرار گرفت و تکه تکه شد و به صورت حلزونی در آمد. و سپس این اجزای کوچک به تدریج سیارات را به وجود آورد.»

سپس این آیات را نشانه ی علم غیب پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) می دانند و از آنها به عنوان اسرار علمی قرآن یاد می کند. (۲)

۱۰. سید هبه الدین شهرستانی معتقد است که مقصود از کلمه سماء و دخان در آیه «ثم استوی الی السماء و هی دخان». (۳) همان جو زمین (اتمافر) است که آن را با نام «کره بخار» اطراف زمین می خوانند.

ایشان در ابتدا معانی کلمه «سماء» را بر می شمارد. و آن را در عرف و لغت به معنای (شیء علوی) «هر چه بالای زمین» است می داند. که شارح نیز در

استعمال الفاظ و اسامی تابع عرف بوده است و سپس می گوید در مقالات دینی لفظ سماء به یکی از سه معنا می آید:

ص: ۱۳۴

-
- ۱- (۱). ر.ک: عبد الرزاق نوفل، القرآن و العلم الحدیث، ص ۱۶۲ - ۱۶۳، بیروت، ۱۴۰۴ ق، دارالکتاب العربی
 - ۲- (۲). احمد محمد سلیمان، القرآن و العلم، ص ۵۳ - ۵۴ با تلخیص، دار العوده، بیروت، الطبعة الخامسة ۱۹۸۱ م
 - ۳- (۳). فصلت / ۱۱.

اول: عین هوای عالی و فضای خالی.

دوم: جسم عظیم کروی محیط بر زمین ما (که اکثر موارد استعمال در شرع ناظر به این معناست).

سوم: عین کرات علوی و اراضی سیاره.

آنگاه می‌گوید: «وقتی که اطلاق لفظ «سما» بر هر موجود علوی جایز و شایع شد چرا جایز نباشد که آسمان زمین ما عبارت باشد از کره بخاری که محیط بر هوای زمین ما است.»

سپس ایشان ده دسته دلیل شرعی (آیات و روایات) می‌آورد تا ثابت کند که مقصود از آسمان همین کره ی بخار است. دسته دوم از دلایل ایشان همین آیه ۱۱ سوره فصلت و روایاتی است که می‌فرماید آسمانها از دود آفریده شده است. و دود (دخان) را در آیه «ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ» (۱) به معنای همان بخار مصطلح می‌داند و در پایان نتیجه می‌گیرد که:

«آنچه از مجموع اخبار مسطوره استفاده می‌کنیم مقصود از دود همان بخار است منتها چون بخار و دود هر دو از یک منشاء هستند و از آنجا که در عرف و در ابتدای نظر شبیه همدان اسم دخان بر بخار اطلاق شده است.

[پس] نتیجه همانا کلیه اخبار مزبوره ناطق است بر اینکه تمامی آسمانهای هفتگانه که محیط بر زمین های هفت گانه است از بخار آفریده شده است.» (۲)

ص: ۱۳۵

۱- (۱). فصلت / ۱۱

۲- (۲). سید هبه‌الدین شهرستانی، اسلام و هیئت، ص ۱۳۱ - ۱۴۵ - با تلخیص، مطبعة الغری فی النجف، ۱۳۵۶ ق.

۱۱. برخی صاحب‌نظران معاصر نیز با طرح آیه ۳۰ سوره ی انبیاء می نویسند این آیه خبر می دهد که آسمانها چیز واحدی بود و سپس جدا شد و این یکی از معجزات قرآن است که علم جدید آن را تأیید می کند. (۱)

و نیز با طرح آیات ۹ - ۱۱ سوره فصلت آن را دلیل بر پیدایش خلق از «دخان» می داند. (۲)

۱۲. محمد کامل عبد الصمد نیز آیات ۱۱ - ۱۲ سوره فصلت را دلیل اعجاز علمی قرآن می داند. زیرا خبر از دخان بودن آسمانها در ابتدا داده است. (۳)

۱۳. سلیم الجابی نیز با طرح نظریه انفجار بزرگ، پس از بررسی لغوی و تفسیری آیه ۳۰ سوره انبیاء به این نتیجه می رسد که آیه ی فوق و نظریه انفجار بزرگ با هم منطبق هستند و حتی خطاب آیه «أولم یر الذین کفروا...» به کفار بصورت عام و اروپائیان بصورت خاص است که وحی الهی ۱۴ قرن قبل یک نظریه جدید آنها را بیان کرده است. (۴)

بررسی:

در اینجا تذکر چند نکته لازم است:

۱. سخنان مرحوم سید هبة الدین شهرستانی از چند جهت قابل نقد است:

اول: ایشان کلمه ی «سما» را به سه معنا آورده است در حالی که اشاره کردیم که این لغت در موارد و مصادیق بیشتری در قرآن استعمال شده است.

ص: ۱۳۶

۱- (۱). ر.ک: محمد سامی محمد علی، الاعجاز العلمی فی القرآن الکریم، دار المحبة، دمشق، بی تا

۲- (۲). همان، ص ۳۴

۳- (۳). ر.ک: محمد کامل عبد الصمد، الاعجاز العلمی فی الاسلام (القرآن الکریم)، ص ۴۷

۴- (۴). ر.ک: سلیم الجابی، النظرية القرآنية الكونية حول خلق العالم، ص ۱۰۶ - ۱۱۱.

دوم: ایشان کلمه ی «سما» در آیه ی فصلت / ۱۱ را به معنای جوّ زمین معنا کرده اند در حالی که از سیاق آیات ۹ - ۱۲ سوره فصلت بر می آید که مقصود از «سما» آسمانها و کرات غیر زمین است چرا که در ابتدای خلقت زمین را مطرح می کند. «خلق الارض فی یومین» (۱) و سپس خلقت آسمان را در حالی که دود است مطرح می کند «ثم استوی الی السماء و هی دخان» (۲) و آنگاه در آیه ی بعد توضیح می دهد که هفت آسمان خلق گشت (۳) که یکی از آنها آسمان دنیا بود که ستارگان را در آن قرار داد. «ففضهنّ سبع سموات فی یومین و اوحی فی کل سماء امرها و زینا السماء الدنیا بمصابیح و حفظاً». پس مقصود از سما (بر طبق ظاهر آیات) جوّ زمین نیست.

سوم: ایشان کلمه ی «دخان» را که به معنای «دود» است به معنای «کره بخار اطراف زمین» معنا می کند که در آیه ی (فصلت / ۱۱) هیچ قرینه ای نداریم

تا از معنای لغوی (آنچه به دنبال شعله آتش بر می خیزد) (۴) دست برداریم. و یک معنای مجازی (بخار) را بر آیه تحمیل کنیم و صرف شباهت عرفی کفایت نمی کند.

البته ممکن است در روایات کلمه ی دخان بر بخار اطلاق شده باشد (همانگونه که ایشان روایات متعددی آورده اند) ولی اولاً این روایات از لحاظ سندی جای بحث دارد چرا که از تفاسیری همچون «تفسیر قمی» نقل شده است. و ثانیاً

ص: ۱۳۷

۱- (۱). فصلت / ۹

۲- (۲). فصلت / ۱۱

۳- (۳). در مورد آسمانهای هفت گانه و مقصود قرآن از آنها به صورت جداگانه بحث کرده ایم

۴- (۴). ر.ک: مفردات راغب، ماده دخن.

ممکن است مراد از بخار آب و دود در این موارد همان ذرات بنیادین تشکیل دهنده ی اشیاء (مثل هیدروژن - اکسیژن و...) باشد. که برای تقریب به ذهن با تعابیری همچون بخار آب آورده شده است.

۲. ظاهر آیات قرآن در مورد آغاز خلقت که از «دخان» شروع شده است. با نظریه مشهور خلقت جهان یعنی نظریه مهبانگ تا حدود زیادی همخوانی دارد و در نقاطی با هم مشترک است.

یعنی از ظاهر قرآن و علم بر می آید که جهان در ابتدا از گازهای داغ تشکیل شده است اما آیات قرآن در مورد عناصر دیگر نظریه مهبانگ (مثل انفجار اولیه) مطلب صریحی ندارد.

۳. با توجه به تعدد نظریه ها در مورد آغاز خلقت و عدم اثبات قطعی آنها، در حال حاضر نمی توان هیچکدام را به صورت قطعی به قرآن نسبت داد.

۴. اگر روزی نظریه ی مهبانگ به صورت قطعی اثبات شود این مطلب اعجاز علمی قرآن را اثبات می کند. چرا که نوعی رازگویی علمی قرآن کریم است.

اما این مطلب به صورت کنونی آن، بیش از یک هماهنگی شگفت انگیز ظاهر قرآن و علم نیست.

حرکت های خورشید از منظر قرآن و هیئت بطلمیوسی و کپرنیکی.

آیه ی مبارکه «وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرًّا لَهَا» نمایانگر حرکت انتقالی خورشید است، زیرا ماده جری و جریان، بسادگی قابل انطباق با حرکت وصفی و دَوْرانی نیست، و این در حالی است که برای خورشید جز حرکت وضعی به اثبات نرسیده است.

نیز، ظاهر این آیه ی کریمه با کیهان شناسی بطلمیوسی مطابقت دارد که معتقد است خورشید در حال حرکت است و زمین مرکز منظومه شمسی بوده و ثابت مانده است.

لطفاً پاسخ خود را مستدل و مطابق با کشفیات نوین کیهان شناسی ارائه فرمایید.

پاسخ:

خورشید و حرکات آن:

خورشید یکی از نشانه های الهی است که خداوند در قرآن به آن قسم یاد کرده است. (۱) و در آیات متعددی از خورشید و حرکت های آن یاد کرده است آیاتی که در این مورد به آنها استناد شده عبارتند از:

ص: ۱۳۹

۱. «وَأَيُّهُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ» (۱)

«و نشانه ای [دیگر] برای آنها شب است که روز را [مانند پوست] از آن بر می کنیم و بناگاه آنان در تاریکی فرو می روند و خورشید به [سوی] قرارگاه ویژه خود روان است. تقدیر آن عزیز دانا این است.»

۲. «لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ» (۲)

«نه خورشید را سزد که به ما رسد، و نه شب به روز پیشی جوید و هر کدام در سپهری شناورند.»

۳. «وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ» (۳)

«و اوست آن کسی که شب و روز و خورشید و ماه را پدید آورده است. هر کدام از این دو در مداری [معین] شناورند.»

۴. «وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى» (۴)

«و خورشید و ماه را رام گردانید؛ هر کدام برای مدتی معین به سیر خود ادامه می دهند.»

۵. «وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ» (۵)

«و خداوند خورشید و ماه را در حالی که هر دو در حال حرکت هستند به نفع شما مقهور و مسخر گردانید.»

ص: ۱۴۰

۱- (۱). یس / ۳۷ - ۳۸

۲- (۲). یس / ۴۰

۳- (۳). انبیاء / ۳۳

۴- (۴). رعد / ۲ - فاطر / ۱۳ - زمر / ۵. همین آیه در سوره لقمان / ۲۹ به این صورت آمده است «كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى»

۵- (۵). ابراهیم / ۳۳.

۱. آیات فوق برای معرفی نشانه های حق و یادآوری به مردم است تا ایمان آورند و یا ایمان آنان تقویت گردد. و بنابراین آیات سوره ی یس با کلمه «و آیه لهم...» شروع می شود و آیه ۲ سوره رعد با جمله «لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءَ رَبِّكُمْ تَوْفَنُونَ» امید که شما به لقای پروردگارتان یقین حاصل کنید» پایان می یابد.

۲. «لام» در کلمه «لمستقر» ممکن است به چند معنا باشد:

الف: لام به معنای «الی» (خورشید به سوی قرارگاه خود روان است) (۱)

ب: لام به معنای «فی» (خورشید در قرارگاه خود روان است) (۲)

ج: لام برای غایت «تا» باشد (خورشید تا قرارگاه خود روان است) (۳)

د: لام به معنای تأکید باشد (خورشید روان است مگر قرارگاه خود را)

۳. آیه ی فوق به نحو دیگری نیز قرائت شده است: «و الشمس تجری لا مستقر لها» یعنی روان است و قرارگاه ندارد. (۴)

۴. کلمه مستقر در «لمستقر» ممکن است مصدر میمی، یا اسم زمان و یا اسم مکان باشد. پس معنا آن است که «خورشید به طرف قرار گرفتن خود حرکت

ص: ۱۴۱

۱- (۱). ر.ک: تفسیر المیزان، ج ۱۷، ص ۷۹، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، بیروت - ۱۴۱۷ ق

۲- (۲). سید هبه الدین شهرستانی، اسلام و هیئت، ص ۱۸۴ و تفسیر نمونه، ج ۱۸، ص ۳۸۲

۳- (۳). ر.ک: تفسیر المیزان، ج ۱۷، ص ۸۹، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، بیروت - ۱۴۱۷ ق

۴- (۴). ر.ک: طبرسی، مجمع البیان فی تفسیر القرآن، ج ۸، ص ۲۷۲ (ده جلدی)، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، بیروت ۱۴۱۵ ق. این قرائت از امام سجاد(علیه السلام) و امام باقر(علیه السلام) و امام صادق(علیه السلام) و نیز ابن عباس، ابن مسعود و عکرمه و عطاء نقل شده است و مرحوم طبرسی در توجیه آن می گوید: ظاهر این قرائت عموم است اما معنای آن خاص است یعنی تا وقتی آسمانها همانطور بر پاست خورشید محل استقرار ندارد اما هنگامی که آسمان ها در هم فرو ریخت خورشید نیز مستقر می شود.

می کند و یا تا آنجا که قرار گیرد حرکت می کند یعنی تا سر آمدن اجل آن و یا زمان استقرار و یا محل استقرارش حرکت می کند.» (۱)

با این احتمال (سر آمدن اجل یا زمان استقرار) بوسیله آیه «كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى» (۲) تأیید می شود. زیرا «لاجل مسمی» به جای «لمستقر لها» به کار رفته است.

مگر آنکه ادعا شود که آیه ی «وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا» (۳) می خواهد در مورد خورشید به مطلب تازه ای اشاره کند که در آیات دیگر (فاطر / ۱۳ - رعد / ۲ - زمر / ۵) اشاره نشده بود. یعنی خورشید و ماه هر دو زمان استقرار و پایان زمانی حرکت دارند و علاوه بر آن خورشید پایان مکانی نیز دارد.

۵. ابن کثیر نیز در تفسیر خود در مورد «لمستقر لها» دو احتمال را مطرح می کند:

اول اینکه مقصود مستقر مکانی باشد. یعنی تحت عرش الهی که نزدیک زمین است.

دوم آنکه مقصود انتهای سیر خورشید در قیامت است. (۴)

۶. فلک در لغت به معنای کشتی و فلک به معنای مجرای کواکب است که به خاطر شباهت آن با کشتی (در شناور بودن) فلک نامیده شده است. (۵)

ص: ۱۴۲

۱- (۱). ر.ک: المیزان، ج ۱۷، ص ۸۹، مؤسسة الاعلمی للمطبوعات، بیروت - ۱۴۱۷ ق

۲- (۲). فاطر / ۱۳ - رعد / ۲ - زمر / ۵

۳- (۳). یس / ۳۸

۴- (۴). ر.ک: مختصر ابن کثیر، ۳ / ۱۶۲ و نیز دکتر السید الجمیلی، الاعجاز العلمی فی القرآن، ص ۳۲

۵- (۵). راغب اصفهانی، مفردات، ماده فلک.

«کلمه فلک در لغت به معنی بر آمدن پستان دختران و شکل دورانی به خود گرفتن است سپس به قطعات مدور زمین و یا اشیاء مدور دیگر نیز اطلاق شده و از همین رو به مسیر دورانی کواکب نیز اطلاق می شود.» (۱)

سید هبه‌الدین شهرستانی با ذکر ۱۴ دلیل اثبات می کند که کلمه «فلک» در اسلام به معنای مدار نجوم و مجرای کواکب است. (۲)

۷. یسبحون از ماده «سباح» در اصل به معنای حرکت سریع در آب و هوا است. (۳)

۸. دائبین از ریشه «دأب» به معنی «ادامه دادن به سیر» است. و بمعنی عادت مستمره هم می آید. (۴)

البته صاحب تفسیر نمونه می گوید: دأب از ریشه دئوب به معنی استمرار چیزی در انجام یک برنامه به صورت یک حالت و سنت است ... ولی در معنی دأب حرکت در مکان نیفتاده است. بنابراین نورافشانی و اثر تربیتی، خورشید را مدلول دأب می کند. (۵)

امّا به نظر می رسد با توجه به سخن راغب اصفهانی ایشان به یکی از معانی دأب (ادامه دادن به سیر) توجه نکرده است هر چند که تفسیر نمونه هیچ منبع لغوی را نیز در این مورد معرفی نکرده است.

ص: ۱۴۳

۱- (۱). تفسیر نمونه، ج ۱۸، ص ۳۸۷

۲- (۲). اسلام و هیئت، ص ۱۹ به بعد

۳- (۳). مفردات راغب، ماده ی سبح

۴- (۴). مفردات راغب، ماده ی دئب

۵- (۵). ر.ک: تفسیر نمونه، ج ۱۰، ص ۳۵۰ و ۳۵۷.

خورشید ستاره ای است که هر انسانی می تواند هر روز آن را ببیند و حرکت کاذب روزانه آن (از طرف مشرق به مغرب) (۱) همیشه توجه انسان را به خود جلب کرده است.

انسان ها تا قرن ها تصور می کردند خورشید به دور زمین می چرخد و هیئت پیچیده بطلمیوسی نیز بر همین اساس پایه گذاری شده بود. که زمین مرکز جهان است. (۲) حکیم مزبور کره زمین را ساکن و مرکز کلیه کرات پنداشته بود او می گفت:

«سه چهارم از سطح زمین را آب فرا گرفته و کره ی هوا به مجموع خاک و آب احاطه کرده و کره ی هوا را کره ی آتش در میان گرفته است و آتش را کره ی قمر در آغوش دارد. (فلک قمر را جز خود ماه ستاره ای نیست) و پس از فلک قمر افلاک عطارد و زهره و شمس و مریخ و مشتری و زحل به ترتیب هر فلک بعدی محیط بر فلک قبلی است و هر یک را فقط یک ستاره است که هم بنام آن نامیده می شود.

و پس از فلک زحل کره ی هشتم یا فلک ثوابت است که جمیع کواکب ثابته مانند میخ بر پیکر آن کوبیده است. و پس از فلک هشتم کره ی نهم یا فلک

ص: ۱۴۴

-
- ۱- (۱). حرکت روزانه خورشید از مشرق به مغرب در حقیقت کاذب است و حقیقی نیست، چون در اثر حرکت زمین از مغرب به مشرق برای انسان خطای دید حاصل می شود. و گمان می کند که خورشید حرکت می کند
 - ۲- (۲). در تاریخ حکماء آمده است که چند دانشمند یونانی به نام بطلمیوس خوانده می شدند که عبارتند از: بطلمیوس غریب، بطلمیوس دلس و بطلمیوس قلوذی که این سومی همان است که هیئت بطلمیوسی به نام اوست و ۱۴۰ سال قبل میلاد می زیسته است. ر.ک: اسلام و هیئت، گفتار سوم (کج) و ص ۵. (محمد نژد در فرهنگ دانستیها، ج ۱، ص ۷۵۲، بطلمیوس را از دانشمندان قرن دوم میلادی می داند).

اطلس است که تمام افلاک هشتگانه به ترتیبی که ذکر شد. در شکم آن جا دارد. (مثل پیازی که لایه لایه بر همدیگر هستند) فلک مزبور خالی از ستاره و دارای قطر نامحدود است... و در یک شبانه روز با کلیه ی افلاکی که در جوف آن است به گرد زمین می چرخد.» (۱)

هیئت بطلمیوسی هفده قرن بر فکر بشر حکومت کرد و پس از آن کوپرنیک (۱۵۴۴ م) هیئت جدید (هیئت کوپرنیکی) را ارائه داد که بر اساس آن زمین به دور خورشید می چرخید. ولی شکل چرخش را دایره ای می دانست که پس از او کپلر (۱۶۵۰ م) شکل بیضوی گردش زمین بدور خورشید را کشف کرد. و سپس عقیده این دو نفر توسط گالیله ایتالیایی مستقر و مدلل گردید (۲) و از آن پس نظام منظومه ی شمسی به صورت نوین پایه گذاری شد که سیارات به دور خورشید می چرخد (عطارد - زهره - زمین - مریخ - مشتری - زحل - اورانوس - نپتون - پلوتون).

ولی هنوز عقیده اخترشناسان (حتی کوپرنیک، کپلر و گالیله) بر آن بود که خورشید ثابت ایستاده است. (۳) و حتی در ادعای آنکه علیه گالیله در دادگاه

قرائت شد او را متهم به اعتقاد به سکون خورشید (خلاف گفته کتاب مقدس که خورشید را متحرک می دانست) (۴) کردند و او حاضر نشد حرکت خورشید را بپذیرد. (۵)

ص: ۱۴۵

۱- (۱). اسلام و هیئت، ص ۵ - ۷

۲- (۲). ر.ک: همان، ص ۹ - ۱۰

۳- (۳). مطالب شگفت انگیز قرآن، ص ۲۴ و نیز احمد امین، راه تکامل، ج ۵، ص ۹ و نیز شهرستانی، اسلام و هیئت، ص ۱۷۹ ایشان پس از نقل کلام کوپرنیک در اینکه خورشید را مرکز و ساکن می داند توجیه می کند که او خورشید را نسبت به زمین (داخل منظومه شمسی) ساکن می دانست نه نسبت به خارج آن.

۴- (۴). کتاب مقدس، کتاب مزامیر، زبور داود، مزمور ۱۹ / ۵ و «[خورشید] مثل پهلوان از دویدن در میدان شادی می کند.»

۵- (۵). ر.ک: آرتور کوستلر، خوابگردها، ترجمه منوچهر روحانی، ص ۵۹۰

اما در اعصار جدید روشن شد که خورشید دارای چند حرکت است:

اول حرکت وضعی که هر ۲۵/۵ روز یک بار به دور خود می چرخد.

دوم حرکت انتقالی از جنوب آسمان به سوی شمال آن که هر ثانیه ۱۹/۵ کیلومتر همراه با منظومه شمسی حرکت می کند.

و سوم حرکتی انتقالی که با سرعت ۲۲۵ کیلومتر در ثانیه به دور مرکز کهکشان می گردد. که در این حرکت نیز منظومه شمسی را همراه خود می برد. (۱)

البته برای خورشید حرکت های دیگری نیز گفته شده که در نکات علمی اشاره می کنیم.

اسرار علمی:

در مورد آیات مربوط به حرکت خورشید مفسران قرآن دو گروه شده اند:

اول: مفسران قدیمی: مفسران قرآن کریم از دیر زمان در پی فهم آیات مربوط به حرکت خورشید بودند ولی از طرفی نظریه هیئت بطلمیوسی بر جهانیان سایه

افکنده بود و از طرف دیگر ظاهر آیات قرآن (در مورد حرکت خورشید و زمین در مدار خاص خودشان) هیئت بطلمیوسی را بر نمی تافت و از این رو برخی مفسران در پی آن شدند تا با توجیه خلاف ظاهری آیات قرآن را با هیئت بطلمیوسی و حرکت کاذب روزانه خورشید سازگار کنند.

ص: ۱۴۶

۱- (۱). شهرستانی، اسلام و هیئت، ص ۱۸۰ و استاد حسین نوری، دانش عصر فضا، ص ۲۶ و جهان های دور، ص ۲۹۳ و تاریخ علوم، ص ۳۴۷ و دنیای ستارگان، ص ۱۴۶ و مرزهای نجوم، ص ۲۴۶.

طبری (۳۱۰ ق) در تفسیرش حرکت خورشید را همان حرکت روزانه و محل استقرار خورشید را دورترین منازل، در غروب می‌داند. (۱)

طبرسی مفسر گرانقدر شیعه (م ۵۴۸ ق) می‌گوید: «در مورد استقرار خورشید سه قول است:

اول: اینکه خورشید جریان می‌یابد تا دنیا به پایان برسد. بنابراین دیدگاه، خورشید محل استقرار ندارد.

دوم: اینکه خورشید برای زمان معینی جریان دارد و از آنجا تجاوز نمی‌کند.

سوم: اینکه خورشید در منازل خود در زمستان و تابستان حرکت می‌کند و از آنها تجاوز نمی‌نماید.

پس همان ارتفاع و هبوط خورشید محل استقرار اوست.» (۲)

شهرستانی در مورد آیه: «كُلُّ فِي فَلَكٍ يَسْبُحُونَ» (۳) می‌نویسد:

«هر یک در فلکی شنا می‌کنند» و مکرر گفتیم که ظاهر این آیه با هیئت قدیم راست نمی‌آید زیرا بنا بر آن هیئت حرکت کوکب در جسم فلک ممتنع

است و از این جهت قدما ظاهر آیه را حمل بر مجاز کرده سباحت را هم به معنی مطلق حرکت گرفته و گفته‌اند مقصود این است که: هر ستاره‌ای با فلک خود بالتبع حرکت می‌کند.»

این در حالی است که در آیه واژه «فی» (در) می‌باشد یعنی خورشید در فلک و مدار شناور است.

ص: ۱۴۷

۱- (۱). تفسیر طبری (جامع البیان فی تفسیر القرآن)، ج ۲۳، ص ۵ - ۶ (چاپ دار المعرفه بیروت)

۲- (۲). مجمع البیان، ج ۸، ص ۴۲۴ و ۴۲۵ ذیل آیه ۳۸ /یس (چاپ دار احیاء التراث العربی) بیروت ۱۳۷۹ ق

۳- (۳). یس / ۴۰.

و نیز در مورد آیه ی «وَالشَّمْسُ تَجْرِي» (۱) می نویسد: «متقدمین بدین آیه احتجاج کرده حرکتی را که از طلوع و غروب آفتاب مشاهده می شود متعلق به جرم خورشید دانسته اند. ولی در معنای کلمه «مستقر» دچار اضطراب و اختلاف عقیده شده اند.»

... برخی گفته اند آفتاب سیر می کند تا به مستقر خود که برج حمل است برسد. (که لازمه ی آن سکون خورشید در برج حمل است و این معنا باطل است).

... و برخی گفته اند شمس حرکت می کند در فلک خود. (که از نظر هیئت قدیم باطل است) (۲)

عجیب این است که صاحب تفسیر نمونه نیز در تفسیر آیه «وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ» (۳) احتمال می دهد که مقصود همین حرکت خورشید بر حسب حسّ ما یا حرکت ظاهری [کاذب و خطای دید] باشد و آن احتمال را در کنار احتمالات

دیگر می آورد و ردّ نمی کند (۴) در حالی که این آیات در مقام شمارش آیات خداست و حرکت کاذب نمی تواند آیه و نشانه ی الهی باشد. (۵)

ص: ۱۴۸

۱- (۱). یس / ۳۸

۲- (۲). اسلام و هیئت، ص ۱۸۳ - ۱۸۵ با تلخیص

۳- (۳). یس / ۴۰.

۴- (۴). ر.ک: تفسیر نمونه، ج ۱۸، ص ۳۸۶ - ۳۸۹

۵- (۵). این سخن از ایشان عجیب است چون قرآن کریم هنگامی که می خواهد سخن از حرکت کاذب (طلوع و غروب با توجه به خطای دید بیننده) بگوید می فرماید: « و تری الشمس اذا طلعت تزاور عن كهفهم » (کهف / ۱۷) و آفتاب را می بینی که چون بر آید از غارشان. در این آیه جمله با «تری» شروع می شود یعنی شما می بینید و گمان می کنید خورشید طلوع می کند. اما هنگامی که در مقام بیان حقیقت امر حرکت خورشید است می فرماید: « الشمس تجرى ... کل فی فلک ... » و چیزی که دلالت بر حرکت کاذب باشد نمی آورد.

پس از آنکه در هیئت جدید، حرکت زمین به دور خورشید و سپس حرکت های چندگانه ی خورشید به اثبات رسید آیات مربوط به حرکت خورشید معنای جدیدی پیدا کرد و متخصّصان، صاحب‌نظران و مفسّران قرآن در این مورد اظهار نظرهای متفاوتی کردند و برداشتهای زیبایی از آیات فوق بعمل آوردند، که بدان‌ها اشاره می‌کنیم:

الف: حرکت انتقالی خورشید در درون کهکشان راه شیری (حرکت طولی)

مفسّر معاصر آیه الله مکارم شیرازی پس از اشاره به تفسیرهای «تجری، یس / ۳۸» می‌نویسد:

«آخرین و جدیدترین تفسیر برای آیه فوق همان است که اخیراً دانشمندان کشف کرده اند و آن حرکت خورشید با مجموعه منظومه شمسی در وسط کهکشان ما به سوی یک سمت معین و ستاره دور دستی که آن را ستاره

«وگا» نامیده اند، می‌باشد.» (۱) و در جای دیگر «جریان» را اشاره به حرکت طولی می‌داند. (۲)

تذکر: در این معنا باید «لام» در «لمستقر لها» را به معنای «الی» بدانیم یعنی: «خورشید به سوی قرارگاه خود جریان دارد.» همانگونه که برخی از نویسندگان عرب بدان تصریح کرده اند. (۳)

ص: ۱۴۹

۱- (۱). تفسیر نمونه، ج ۱۸، ص ۳۸۲

۲- (۲). همان، ص ۳۸۸

۳- (۳). ر.ک: احمد محمد سلیمان، القرآن و العلم، ص ۳۵

یکی از صاحب‌نظران پس از اینکه حرکت خورشید از جنوب به سوی شمال آسمان را ۱۹/۵ کیلومتر در ثانیه می‌داند در ادامه به آیه ی ۲ سوره ی رعد و ۳۳ سوره ی ابراهیم در مورد حرکت خورشید استناد می‌جوید. (۱)

یکی دیگر- از نویسندگان- ان معاص- در م- ورد کلمه «مستقر» در آیه «تجری لمستقر لها» می‌نویسد:

«این حرکت به سوی قرارگاه شاید همان حرکت خورشید به سوی ستاره و گاه باشد که علم نجوم امروز بدان پی برده است» و سپس آن را معجزه ی علمی قرآن می‌داند. (۲)

علامه طباطبایی (ره) پس از آنکه جریان شمس را همان حرکت خورشید می‌داند، می‌فرماید:

«آیا از نظر علمی تا آنجا که اباحت علمی حکم می‌کند قضیه درست بر عکس (حس) است یعنی خورشید دور زمین نمی‌گردد بلکه زمین بدور خورشید

می‌گردد و نیز اثبات می‌کند که خورشید یا سیاراتی که پیرامون آن هستند به سوی ستاره (نسر ثابت) حرکت انتقالی دارند...» (۳)

سید هبه‌الدین شهرستانی حرکت خورشید را به طرف ستاره ای بران راست «جایی» معرفی می‌کند و در جای دیگر آن را به طرف مجموعه نجوم (هرکیل) می‌داند. (۴) و کلمه ی «تجری» را اشاره به حرکت انتقالی خورشید می‌داند. (۵)

ص: ۱۵۰

۱- (۱). استاد حسین نوری، دانش عصر فضا، ص ۲۶ و ۲۵ - ۳۶

۲- (۲). گودرز، نجفی، مطالب شگفت انگیز قرآن، ص ۲۵ - ۲۶.

۳- (۳). المیزان، ج ۱۷، ص ۸۹

۴- (۴). اسلام و هیئت، ص ۱۸۱

۵- (۵). همان

طنطاوی در تفسیر الجواهر نیز پس از ذکر مقدمه ای در انواع حرکات آیه ی فوق را بر حرکت خورشید و مجموعه ی همراه او به دور یک ستاره (کوکب) حمل می کند و سپس مطالبی طولانی در مورد حرکت هواپیماها، اتومبیل ها و... می دهد که ربطی به تفسیر آیه ندارد. (۱)

و در همین مورد کتاب «زنده جاوید و اعجاز قرآن» نوشته ی مهندس محمد علی سادات، (۲) و نیز قرآن و آخرین پدیده های علمی، مهندس جعفر رضایی فر، (۳) و نیز «القرآن الکریم و العلم الحدیث»، دکتر منصور محمد حسب النبی، (۴) مطالب مشابهی دارند.

ب: حرکت انتقالی خورشید همراه با کهکشان: (حرکت دورانی).

آیت الله مکارم شیرازی: در مورد آیه «وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ» (۵) «و هر کدام از آنها در مسیر خود شناورند.» دو احتمال می دهند:

یکی حرکت خورشید به حسب حس ما یا حرکت ظاهری [حرکت کاذب روزانه خورشید که در اثر حرکت زمین به خطا دیده می شود و عرف مردم این حرکت را به خورشید نسبت می دهند]. (۶)

ص: ۱۵۱

۱- (۱). طنطاوی جوهری، الجواهر فی تفسیرالقرآن، ج ۹، ص ۱۷۲ - ۱۷۲، دارالفکر، بی تا

۲- (۲). زنده جاوید و اعجاز قرآن، ص ۲۸ - ۳۰

۳- (۳). قرآن و آخرین پدیده های علمی، ص ۱۳۱

۴- (۴). القرآن الکریم و العلم الحدیث، ص ۲۶۴.

۵- (۵). یس / ۴۰

۶- (۶). به پاورقی صفحات قبل مراجعه کنید که در مورد حرکت صادق و کاذب خورشید مطالبی بیان کردیم

دوم: منظور از شناور بودن خورشید در فلک خود حرکت آن همراه با منظومه ی شمسی و همراه با کهکشان که ما در آن قرار داریم می باشد چه اینکه امروزه ثابت شده است که منظومه شمسی ما جزئی از کهکشان عظیمی است که به دور خود در حال گردش است.

و در پایان این آیه «فِي فَلَكٍ يَسْبُحُونَ» را اشاره به حرکت دورانی خورشید می داند که بر خلاف هیئت بطلمیوسی حاکم در زمان نزول قرآن سخن گفته و بدین ترتیب معجزه علمی دیگری از قرآن به ثبوت رسانیده است. (۱)

یکی از صاحب نظران نیز پس از آنکه حرکت دورانی خورشید را هر ۲۰۰ میلیون سال یک بار با سرعت ۲۲۵ کیلومتر در ثانیه به دور مرکز کهکشان

می داند به آیه ی ۲ سوره ی رعد و ۳۳ سوره ابراهیم برای اثبات حرکت خورشید استناد می جوید. (۲)

دکتر موریس بوکای با استناد به آیه ۳۳ سوره ی انبیاء و ۴۰ سوره ی یس «كُلُّ فِي فَلَكٍ يَسْبُحُونَ» نتیجه می گیرد که قرآن تصریح کرده که خورشید روی مدار حرکت می کند. در حالی که این مطلب بر خلاف هیئت بطلمیوسی رایج در عصر پیامبر (صلی الله علیه و آله) بود.

او می گوید «با اینکه نظر بطلمیوس در زمان پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) هم مورد گرایش بود این نظریه در هیچ جای قرآن به چشم نمی خورد.»

ص: ۱۵۲

۱- (۱). ر.ک: تفسیر نمونه، ج ۱۸، ص ۳۸۶ - ۳۸۹.

۲- (۲). ر.ک: استاد حسین نوری، دانش عصر فضا، ص ۲۶ و ۳۵ - ۳۶

و سپس با اشاره به ترجمه های غلط قرآن به زبان فرانسه که فلک را به معنای مغشوش (کره آسمانی - میله آهنی) آورده اند (چون نمی توانستند حرکت دورانی خورشید را تصور کنند) می گوید اولین ترجمه قرآن که به زبان فرانسوی کلمه «فلک» را «مدار» ترجمه کرد ترجمه «حمید الله» دانشمند پاکستانی بود. (۱)

سید هبه الدین شهرستانی در مورد حرکت خورشید و منظومه ی شمسی (از قول برخی) نقل می کند که:

خورشید با همه ی اتباع خود به دور روشن ترین ستاره ای که در ثریا است می چرخد و نام آن ستاره بزبان فرنگی «الکبوتی» و بزبان عربی «عقد الثریا» است.

برخی دیگر از نویسندگان (۲) همین حرکت دورانی را به آیات قرآن (یس / ۴۰) نسبت داده اند:

استاد مصباح یزدی نیز با طرح آیه فوق (یس / ۴۰) می نویسند:

«قرآن، فلک را چون دریایی می داند که اجرام در آن حرکت دارند و شناورند، پیداست که منظور فضایی است که این اجرام در آن حرکت می کنند و مدار حرکتشان را در آن فضا، تعیین می کنند. نه آنچنان که قداماء می گفتند: فلک حرکت می کند و آنها در فلک ثابتند.

قرآن از ابتدا «فرضیه ی فلکیات» قدیم را مردود می دانسته است ... پس از این آیه می توان نتیجه گرفت که اجرام علوی، همه در حرکتند و این مطلبی است که علم نجوم جدید اثبات می کند.» (۳)

ص: ۱۵۳

۱- (۱). مقایسه ای میان تورات، انجیل، قرآن و علم، تألیف دکتر بوکای، ترجمه مهندس ذبیح الله دبیر، ص ۲۱۵ و ۲۱۶.

۲- (۲). عبدالرزاق نوفل، القرآن و العلم الحدیث، ص ۱۷۸ به بعد

۳- (۳). معارف قرآن، ص ۲۵۲

تذکر: به نظر می رسد ظاهر آیه همین معنای دوم (حرکت خورشید در یک مدار است) که با توجه به جمله «كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ» تأیید می کند.

ج: حرکت وضعی خورشید به دور خود:

در تفسیر نمونه آمده است: «بعضی دیگر آن (تجری - یس / ۳۸) را اشاره به حرکت وضعی کره آفتاب دانسته اند زیرا مطالعات دانشمندان به طور قطع ثابت کرده که خورشید به دور خود گردش می کند» (۱)

و سپس در پاورقی توضیح می دهند که بر طبق تفسیر «لام» در «لمستقر لها» به معنای «فی» (در) است. (۲)

تذکر: در این صورت معنا اینگونه می شود: «خورشید در قرارگاه خود جریان دارد.» [و به دور خود می چرخد].

احمد محمد سلیمان نیز در کتاب القرآن و العلم می گوید کلمه ی لام در عربی ۱۳ معنی دارد و سپس توضیح می دهد که اگر لام به معنای «فی» باشد حرکت وضعی خورشید را می رساند و اگر به معنای «الی» باشد حرکت انتقالی خورشید را می رساند و سپس می گوید این معجزه ی بلاغی قرآن است که یک کلمه «لمستقر لها» دو معجزه علمی را با هم می رساند. (۳)

سید هبه الدین شهرستانی نیز از علامه مرعشی شهرستانی (سید محمد حسین) و غیر او نقل می کند که احتمال داده اند. کلمه ی «مستقر» بمعنی محل استقرار و حرف لام به معنی «فی» و مقصود حرکت وضعی آفتاب باشد. (۴)

ص: ۱۵۴

۱- (۱). تفسیر نمونه، ج ۱۸، ص ۳۸۲

۲- (۲). تفسیر نمونه، ج ۱۸، ص ۳۸۲.

۳- (۳). احمد محمد سلیمان، القرآن و العلم، ص ۳۵ - ۳۶

۴- (۴). ر.ک: اسلام و هیئت، ص ۱۸۶

یکی از صاحب‌نظران نیز پس از آنکه حرکت وضعی خورشید را ۲۵/۵ روز یک مرتبه به دور خود معرفی می‌کند به آیه ی ۲ سوره رعد و ۳۳ سوره ابراهیم در مورد اثبات حرکت خورشید استناد می‌جوید. (۱)

و برخی دیگر از نویسندگان مثل؛ محمد علی سادات، آیه ی ۳۸ و ۴۰ سوره ی یس را دلیل حرکت وضعی خورشید گرفته اند. (۲)

یکی دیگر از صاحب‌نظران نیز با ذکر اینکه ممکن است لام در کلمه «لمستقر» به معنای «فی» یا «تأکید» باشد آن را اشاره به حرکت وضعی خورشید می‌داند. (۳)

د: ادامه ی حیات خورشید تا زمان معین:

یکی از صاحب‌نظران در مورد آیه ی «كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى» (۴) «هر یک از خورشید و ماه تا زمان معینی به گردش خود ادامه می‌دهند» می‌نویسند:

«ظاهر مقصود از اینکه خورشید و ماه تا زمانی معینی به گردش خود ادامه می‌دهند این است که زمانی فراخواهد رسید که این چراغ‌های آسمانی خاموش گردد و آن روز قیامت است.» (۵)

همین معنا را سید هبه‌الدین شهرستانی در مورد آیه ی «وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا» (۶) می‌پذیرد و می‌گوید: مقصود از جریان حرکت انتقالی آفتاب است در

ص: ۱۵۵

۱- (۱). ر.ک: استاد حسین نوری، دانش عصر فضا، ص ۲۶ و ۳۵ - ۳۶

۲- (۲). ر.ک: زنده جاوید و اعجاز قرآن، ص ۲۸ - ۳۰.

۳- (۳). مصطفی زمانی، پیشگویی‌های علمی قرآن، ص ۳۴

۴- (۴). رعد / ۲

۵- (۵). استاد حسین نوری، دانش عصر فضا، ص ۳۵

۶- (۶). یس / ۳۸.

اعماق فضا و مراد از «مستقر» زمان استقرار است نه مکان استقرار و معنا چنین می شود: آفتاب حرکت می کند تا هنگامی که باید قرار گیرد. یعنی روز قیامت.

تذکر: در این صورت «مستقر» را در آیه اسم زمان معنا کرده اند.

فیزیکدانان جدید می نویسند: «خورشید می تواند تا ۱۰ میلیارد سال بدرخشد و از این عمر طولانی پنج میلیارد سال آن گذشته است. بنابراین اکنون خورشید در نیمه راه زندگی خود قرار دارد.» (۱)

ه- حرکات درونی خورشید:

به نظر می رسد کلمه ی «تجری» در آیه ی «وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرًّا لَهَا» (۲) معنای دیگری را نیز داشته باشد یعنی بین کلمه «تحرک» و «تجری» تفاوتی هست و آن اینکه کلمه «تحرک» فقط حرکت را می رساند مثل حرکت اتومبیلی که به جلو یا عقب می رود. ولی زیر و رو نمی شود. امّا کلمه ی «تجری» در مورد مایعات مثل آب به کار می رود که در هنگام حرکت علاوه بر جلو رفتن، زیر و رو هم می شود و بر سر هم می خورد.

امروزه دانشمندان کشف کرده اند که خورشید علاوه بر حرکت وضعی، انتقالی طولی، انتقالی دورانی دارای حرکتی دیگر هم هست زیرا درون خورشید دائماً

ص: ۱۵۶

-
- ۱- (۱). ر.ک: دکتر اریک اوبلا-کر، فیزیک نوین، ترجمه بهروز بیضاوی، ص ۲۰ - ۲۱ او می نویسد: خورشید در ثانیه ۵۶۴ میلیون تن هیدروژن به عنوان سوخت مصرف می کند که از این مقدار ۵۶۰ تن هلیوم بوجود می آید ۴ میلیون تن مواد باقیمانده (که فقط ۰.۷٪ سوخت مصرفی می باشد) تبدیل به انرژی می شود که در نهایت به صورت نور و گرما انتشار می یابد
- ۲- (۲). یس / ۳۸.

انفجارات هسته ای صورت می گیرد تا انرژی نورانی و گرما تولید کند و

روشنی بخش ما باشد (۱) و همین انفجارات باعث زیر و رو شدن مواد مذاب داخل خورشید شده و گاه تا کیلومترها به بیرون پرتاب می شود. (۲)

به عبارت دیگر خورشید علاوه بر حرکت، مثل آب جریان دارد و دائماً زیر و رو می شود. و این لطافت تعبیر قرآنی غیر از طریق وحی نمی تواند صادر شده باشد و از این رو ممکن است اعجاز علمی قرآن را برساند.

تذکر: ممکن است گفته شود با توجه به کاربرد واژه ی «تجری» در قرآن که در مورد حرکت ماه و خورشید هر دو به کار رفته است (فاطر/ ۱۳ - زمر/ ۵ - لقمان/ ۲۹) «وَسَيَخْرُ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى» در حالی که ماه از مواد مذاب تشکیل نشده است پس همیشه واژه ی تجری به معنای مذاب بودن متعلق جریان (مثل آب و خورشید) نیست. بلکه این تعبیر کنایه است که در این موارد فضا را مثل یک اقیانوسی در نظر گرفته است که ماه و خورشید مثل یک کشتی در آن شناور هستند. پس این واژه دلالت قطعی بر یک معنا

ص: ۱۵۷

۱- (۱). ر.ک: فیزیک نوین، ص ۲۰ او می نویسد: «در درجه حرارت ۱۵ میلیون سانتیگراد و فشار اتمسفری ۲۰۰ میلیارد اتمسفر به بیان خیلی ساده هسته های اتمهای هیدروژن به هسته های هلیوم تبدیل می شود... بنابراین در این میان مقداری جرم از دست می رود که برابر فرمول (انشتین) به انرژی تبدیل می شود این عمل ذوب هسته ای یا جوش هسته ای نام دارد

۲- (۲). ر.ک: مجله اطلاعات علمی، ش ۱۹۳، مهر ۱۳۷۴ ش، که در یک گزارش علمی می نویسند: خورشید هر دو ساعت و ۴۰ دقیقه سطح آن با سرعت ۶ کیلومتر به داخل و خارج می رود. و قطر آن ۱۰ کیلومتر تغییر می کند و این طپش خورشید است. و در اثر میدانهای مغناطیسی اطراف، لکه ها بوجود می آید و با سرعت ۱/۶۰۰/۰۰۰ کیلومتر در ساعت از خورشید فوران می کند و دور می شود و به سرعت خاموش می شود.

(شناور بودن یا مذاب بودن) در مورد خورشید ندارد از این رو نمی توان گفت که اعجاز علمی قرآن را ثابت می کند.

تذکر دیگر: برخی از صاحب نظران (دکتر السید الجمیلی) نیز با طرح آیه ۳۶ سوره یس حرکت خورشید و منظومه ی شمسی را ۷۰۰ کیلومتر در ثانیه دانسته اند. ولی نوع حرکت را مشخص نکرده اند. که دورانی به دور مرکز کهکشان یا مستقیم است. (۱)

بررسی:

در مورد انطباق حرکت های خورشید با آیات مورد بحث تذکر چند نکته لازم است:

۱. بیان کردیم که سه احتمال در کلمه ی «مستقر» (یس / ۳۸) وجود دارد (مصدر میمی - اسم مکان - اسم زمان) و نیز بیان شد که چند احتمال در معنای لام «لمستقر» وجود دارد (بمعنی الی - فی - غایه) و نیز بیان کردیم، در مورد کلمه ی «جریان» چهار احتمال وجود دارد (حرکت انتقالی طولی - حرکت وضعی - ادامه حیات زمانی - حرکت درونی خورشید).

در اثر ضرب این احتمالات در یک دیگر عدد ۳۶ حاصل می شود (۲) یعنی ۳۶ احتمال در معنای آیه متصور است و ممکن است در واقع همه ی این احتمالات مراد آیه باشد.

ص: ۱۵۸

۱- (۱). ر.ک: دکتر السید الجمیلی، الاعجاز العلمی فی القرآن، ص ۳۱

۲- (۲). ۳ * ۹ * ۳ * ۳۶ * ۴

پس این احتمال هم وجود دارد که جریان (حرکت) دیگری هم برای خورشید وجود داشته باشد که کشف نشده و آن هم مراد باشد. از این رو نمی توان به طور قطعی گفت که مقصود آیه یکی از این احتمالات است و احتمالات (شناخته شده یا کشف نشده) دیگر را نفی کرد.

البته همانطور که بیان کردیم ظاهر آیه (یس / ۳۷ - ۴۰) همان معنای دوم (حرکت دورانی خورشید در یک مدار ثابت) است. که با واژه (یسبحون) در ذیل آیه تأیید می شود.

۲. حرکت انتقالی خورشید به طرف یک مکان نامعلوم را می توان از کلمه «لمستقر» استفاده کرد. اما تعیین این مکان (ستاره و گاه - جایی یا هر کیل یا...) و یا تحمیل آن بر آیه ی قرآن صحیح بنظر نمی رسد زیرا این مکان به طور قطعی مشخص نیست. و بنابراین نمی توان مکان های حدسی را به قرآن نسبت داد.

۳. اشارات صریح قرآن به حرکت خورشید (هر کدام از معانی حرکت و جریان را که در نظر بگیریم) از مطالب علمی قرآن و نوعی رازگویی است. زیرا قرآن کریم در زمانی سخن از مدار (فلک) خورشید و جریان و حرکت واقعی آن گفت که هیئت بطلمیوسی فقط همین حرکت کاذب را به رسمیت می شناخت و این مطلب عظمت علمی قرآن و آورنده آن (پیامبر اسلام) صلی الله علیه و آله را نشان می دهد.

۴. آیا این اشارات علمی قرآن اعجاز علمی آن را اثبات می کند؟

در این مورد می توان تفصیل قائل شد؛ یعنی بگوییم بخشی از این حرکت ها قبلاً توسط کتاب مقدس گزارش شده بود (۱) و از این رو اخبار قرآن در این مورد

ص: ۱۵۹

۱- (۱). کتاب مقدس، کتاب مزامیر، زبور داود، مزبور نوزدهم / ۵.

اعجاز علمی نیست. اما آن بخشی که توسط کتاب مقدس گزارش نشده بود و توسط قرآن بر خلاف هیئت بطلمیوسی بیان شد اعجاز علمی قرآن است.

قسم اول یعنی بخشی که کتاب مقدس خبر داد، همان جمله ای است که «می گوید: و [خورشید] مثل پهلوان از دویدن در میدان شادی می کند.» (۱)

از این جمله فقط حرکت انتقالی دورانی خورشید استفاده می شود چون پهلوانان در میداین بطرف جلو و بصورت دورانی می دونند. (۲)

اما حرکت های دیگر مثل حرکت انتقالی طولی و حرکت وضعی و حرکت زمانی و حرکت درونی خورشید از ابتکارات قرآن است. و اعجاز علمی آن را ثابت می کند.

ص: ۱۶۰

۱- (۱). همان

۲- (۲). هر چند ممکن است که ارباب کلیسا در قرون وسطی از این جمله حرکت کاذب روزانه خورشید را برداشت می کردند ولی این جمله به خودی خود حرکت انتقالی دورانی را نتیجه می دهد.

مقصود از اینکه کوه ها همچون میخ هستند، چیست؟

پاسخ:

قرآن مجید در سوره های متعددی درباره ی آفرینش کوه ها سخن گفته و راز خلقت و اسرار وجود آن ها را با تعبیرات گوناگونی بیان کرده است. از بین رازها و حکمت های آفرینش کوه ها بیشتر روی استقرار و آرامشی که در پرتو کوه ها نصیب ساکنان زمین شده است تکیه کرده و وجود آنها را مانع از پدید آمدن حرکات ناموزن و اضطراب و نوسان معرفی می نماید و در سوره های گوناگون با عبارات متعدّد (۱) می فرماید:

«وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ»؛

«و در زمین کوه های استواری افکند، [مبادا] که شما را بلرزاند.»

و گاهی این حقیقت را به عبارت دیگر بیان می کند و می فرماید:

«وَالْجِبَالِ أَوْ تَادَأَ»؛ (۲)

«کوه ها را میخ های زمین آفریدیم.»

ص: ۱۶۳

۱- (۱) . نحل / ۱۵، انبیاء / ۳۱ و لقمان / ۱۰

۲- (۲) . نباء / ۷.

بررسی واژه های آیات:

واژه ی «جبال»، جمع «جبل» به معنای کوه است. (۱) - (۲)

واژه ی «اوتاد»: جمع «وَتَدٌ» به معنای میخ است.

واژه ی «رواسی»، جمع «راسیه» به معنای ثابت و محکم است. (۳) تاکید بر کلمه ی «رواسی» به معنای ثابت و پابرجا، اشاره ی لطیفی است که کوه ها هم خودشان ثابتند و هم مایه ی ثبات پوسته ی زمین و زندگی انسان ها می باشند. (۴) واژه ی «تمید» از «مید»، به معنای میل و اضطراب است. یعنی، در زمین کوه های ثابت و محکم افکند تا شما را میل ندهد و این سو و آن سو نیندازد و مضطرب نکند. (۵)

عوامل لرزش و اضطراب زمین:

حال این سوال مطرح می شود که منشاء این اضطراب و نوسان و لرزش چیست؟ که وجود کوه ها از بروز آن جلوگیری می نماید:

۱. کره ی زمین دارای ۱۴ تا ۱۶ حرکت مختلف است (۶) که بعضی مربوط به داخل کره ی زمین و اکثراً نسبت به کرات دیگر انجام می شود. در اینجا به ذکر حرکات عمده ی آن می پردازیم:

ص: ۱۶۴

۱- (۱). از ثلاثی مجرد این ریشه ۸ اسم مفرد و ۳۳ جمع بر روی هم ۴۱ بار در ۳۳ سوره طی ۳۹ آیه در قرآن کریم آمده است. جمع آن «جبال» و «أجبال» و «أجبل» است. ر.ک: دائرة الفرائد در فرهنگ قرآن، دکتر محمدباقر محقق، ج ۵، ص ۲۷، که تنها «جبال» در قرآن به کار رفته است

۲- (۲). ر.ک: قاموس قرآن، سید علی اکبر قرشی، ماده ی «جبل»

۳- (۳). همان، ماده ی «رواسی»

۴- (۴). ر.ک: تفسیر نمونه، ج ۱۱، ص ۵۳

۵- (۵). ر.ک: قاموس قرآن، همان

۶- (۶). ر.ک: قرآن و اسرار آفرینش، جعفر سبحانی، ص ۱۱۲ و اعجاز قرآن از نظر علوم امروزی، یدالله نیازمند، ص ۱۰۶.

الف. حرکت وضعی (دورانی):

زمین در هر ۲۴ ساعت یکبار از مغرب به مشرق دور محور خود می چرخد و شب و روز بوجود می آید، سرعت این حرکت دورانی در مدار استوا، در هر ساعت ۱۶۶۶ کیلومتر و در هر ثانیه ۴۶۱ متر است که هر چه به قطبین نزدیک شویم از مقدار آن کاسته می شود. (۱)

ب. حرکت انتقالی:

زمین با حرکت انتقالی سریع خود، که سرعت آن ۱۷۰۰۰۰ کیلومتر در ساعت است به دور خورشید می چرخد. (۲)

ج. حرکت هلیسی:

چون منظومه ی شمسی در هر ثانیه ۲۰ کیلومتر در فضا، و به مقصد نامعلومی به دنباله ی ستاره ی «وگا Wega» حرکت می کند، کره ی زمین مجبور است سرعت حرکات وضعی و انتقالی خود را چنان ترتیب دهد تا از کاروان نامبرده عقب نماند و پیشروی نیز ننماید.

سرعت این حرکت در روز اول تیر ماه، ثانیه ای ۲۸۹۰۰ کیلومتر، و در اول دی ماه ۳۰۰۰۰ کیلومتر است. (۳)

ص: ۱۶۵

-
- ۱- (۱). ر.ک: مجله مکتب اسلام، شماره ی ۸، سال ۱۳، شماره ی مسلسل ۱۵۲، شهریور ماه ۱۳۵۱ مقاله ای با نام اثر کوه ها در آرامش زمین (چرخ لنگر در قرآن)، ص ۶۹
 - ۲- (۲). قرآن و طبیعت (راز کوه ها)، بی آزار شیرازی، ص ۱۶
 - ۳- (۳). ر.ک: اعجاز قرآن از نظر علوم امروزی، یدالله نیازمند، ص ۱۰۸ و قرآن و اسرار آفرینش، جعفر سبحانی، ص ۱۱۲.

به طور مسلّم این نوع حرکت سریع زمین و بالا-خص حرکت وضعی آن، در تماس با هوای مجاور آن و در برخورد ملکول های هوا با سطح کره، آنچنان حرارتی تولید می کند که برای مشکل ساختن حیات بر روی زمین کافی است، این مشکل در صورتی پیش می آید که هوای مجاور زمین همراه خود زمین حرکت نکند و بر اثر برخورد زمین با ملکول های هوای ساکن، که همه ی جوانب آن را مانند پوسته ی پیاز فرا گرفته است حرارت شدیدی تولید شود. ولی اگر هوای مجاور زمین پا به پای خود زمین حرکت نماید و هر دو دست به دست هم و به یک سمت در حال حرکت باشند. قطعاً چنین خطری پدید نخواهد آمد. (۱)

از این رو وجود کوه ها و پستی و بلندی های زمین، در حرکت «هوای مجاور» همراه زمین، نقش موثری دارند؛ زیرا در پرتو فواصل رشته های کوه ها و پستی و بلندی های آن که قشر جامد زمین را به صورت سرزمین شخم زده در آورده است و هوای مجاوری که با زمین تماس دارد در میان کوه ها حبس می شود و پستی و بلندی های مختلف زمین که حتّی در برخی از نقاط به ۸ کیلومتر می رسد هوای چسبیده به زمین را در خود نگاه داشته است و هنگام حرکت زمین هوای داخل فرورفتگی ها و چسبیده به آن، با آن حرکت می کند و هر دو در مسیر واحدی پا به پای یکدیگر به گردش خود ادامه می دهند. و شاید آیه ی:

ص: ۱۶۶

۱- (۱). قرآن و اسرار آفرینش، همان، ص ۱۱۳ و ۱۱۲ و همچنین ر.ک: تفسیر نمونه ذیل نباء / ۷ و مرسلات / ۲۷.

«وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ»؛ (۱) و در زمین کوه های استواری افکند تا شما را از حرکات ناموزون آن حفظ کند.»

اشاره به این راز بزرگ باشد که در سایه ی کوه ها به وجود می آید. (۲)

۲. ممکن است این حرکات ناموزون که کوه ها مانع از بروز آن است به خاطر جاذبه ی نیرومند ماه باشد که می تواند در پوسته ی زمین جزر و مدی مانند جزر و مد دریا بوجود آورد و همواره در حرکت و اضطراب باشد. ولی کوه ها مانع بروز این نوع حرکات ناموزون، است. زیرا کوه ها در حقیقت در حکم یک زره ی محکم فولادین را دارند که دور تا دور زمین را احاطه کرده و با توجه به ارتباط و پیوندی که از زیر به هم دارند یک شبکه ی نیرومند سرتاسری را تشکیل می دهند. اگر این زره محکم و این شبکه ی نیرومند، کره زمین را نمی پوشاند و پوسته ی روی زمین از یک قشر نرم و لطیفی مانند خاک و شن تشکیل می یافت به آسانی تحت تاثیر جاذبه ی نیرومند ماه واقع می شد و حرکات ناموزونی مانند جزر و مد دریاها در آن بوجود می آورد با این که قشر محکمی پوسته ی زمین را پوشانیده، باز حرکات خفیف جزر و مد در آن پیدا می شود و هر بار حدود ۳۰ سانتی متر پوسته ی زمین به تدریج بالا و پایین می رود. (۳)

۳. عامل سوم این لرزش ها، مواد مذابی است که هسته ی مرکزی زمین را تشکیل می دهد و در دل زمین مملو از گازهای متراکمی است که با شدت هر چه

ص: ۱۶۷

۱- (۱). نحل / ۱۵

۲- (۲). قرآن و اسرار آفرینش، جعفر سبحانی، ص ۱۱۳

۳- (۳). همان، ص ۲۴، به نقل از قرآن و آخرین پیامبر، ص ۱۸۵ و همچنین ر.ک: تفسیر نمونه، ذیل نباء / ۷، رعد / ۷، لقمان / ۱۰، ق / ۷ و مرسلات / ۲۷.

تمام تر بر آن فشار می آورد. و موجب زلزله های خطرناک یا ضررهای جبران ناپذیر می شود. به عقیده ی گروهی از دانشمندان زلزله نتیجه ی حرارت مواد مذاب و گازهای درونی زمین است که با شدت خارج می شوند.

در این صحنه ی متلاطم، یگانه عاملی که مانع متلاشی شدن قطعات زمین می گردد، همان کوه هاست. ریشه های کوه های سنگین که در اعماق زمین فرو رفته و قطعات زمین را در بر گرفته اند، آن ها را به هم اتصال می دهد و بسان میخ ها که قطعات تخته را به هم متصل می سازند و از انفکاک و جدایی آن جلوگیری می کنند قطعات زمین را از تفرق و پاشیدگی باز می دارند.

شاید آیه ی «وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا» (۱)؛ «کوه ها را میخ های زمین قرار دادیم»

اشاره به همین حقیقت باشد که بیان گردید. (۲)

امیرمومنان در ستایش و بیان عظمت کاخ آفرینش چنین می فرماید:

«و وتد بالصخور میدان أرضه» (۳)؛ «و به وسیله ی کوه ها، اضطراب و لرزش زمین را به آرامش تبدیل کرد.»

و در جای دیگر می فرماید:

«و عدل حرکاتها بالزاسیات من جلامیدها»؛ (۴) «و حرکات زمین را با صخره های عظیم و قله ی کوه های بلند نظم داد.»

ص: ۱۶۸

۱- (۱). نباء / ۷

۲- (۲). قرآن و اسرار آفرینش، جعفر سبحانی، ص ۱۱۵ و ۱۱۴ و ر.ک: قاموس قرآن، سید علی اکبر قرشی، ذیل ماده ی «جبل»

۳- (۳). نهج البلاغه، ترجمه محمد دشتی، خطبه ۱

۴- (۴). نهج البلاغه، ترجمه محمد دشتی، خطبه ۹۱.

علامه طباطبایی (ره) می نویسد: اینکه کوه ها را میخ خوانده، شاید از این جهت بوده که پیدایش عمده ی کوه های روی زمین از عمل آتشفشان های تحت الارض است که یک نقطه از زمین را می شکافد و مواد مذاب زمینی از آن فوران می کند و به اطراف آن نقطه می ریزد و به تدریج اطراف آن نقطه بالا می آید تا به صورت میخی که روی زمین کوبیده باشند در آید. و باعث سکون و آرامش فوران آتشفشان زیر زمین گردد و اضطراب و نوسان زمین از بین برود. (۱)

در مجمع البیان آمده است که خداوند متعال می توانست با چیزی غیر از کوه ها زمین را در مقابل زلزله حفظ کند، ولی کوه ها برای درک مردم مناسب ترند و توجه و دقت آنان را بهتر به خود جلب می کند. (۲)

در آیه ی «أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا»؛ (۳) «آیا زمین را بستر قرار ندادیم؟ قرآن زمین را به گهواره ای تشبیه نموده که قطعات آن بوسیله ی کوه ها - که بسان میخ اند - به هم پیوسته اند و سنگینی آنها باعث اعتدال حرکات آن گردیده است به طوری که در عین حرکت، آرام است؛ و در آیه ی بعدش [وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا (۴)] ضمن تشبیه کوه ها به میخ، به ریشه های آنها اشاره می نماید و این نیز یکی از معجزه علمی قرآن است.

ص: ۱۶۹

۱- (۱). ر.ک: تفسیر المیزان، ذیل آیه ی ۷ سوره ی نباء

۲- (۲). مجمع البیان، ج ۱۳، ص ۱۲، به نقل از زمین و آسمان در قرآن و نهج البلاغه، سید علی اشرف حسنی، ص ۹۴

۳- (۳). نباء / ۶

۴- (۴). نباء / ۷.

زیرا تا یک قرن پیش دانشمندان کوه ها را توده های سنگ عظیمی می پنداشتند که مانند تپه های مصنوعی روی زمین ریخته شده اند و اخیراً پی برده اند که قسمت عمده ی هر کوهی، زیر سطح زمین قرار دارد (۱) چنانکه «ژرژ گاموف» استاد دانشگاه واشنگتن می نویسد:

«نظریه ی سطحی بودن کوه ها در زمین شناسی، یک قرن پیش از نظریه های عمومی بوده و اخیراً به این موضوع پی برده اند که بخشی از هر کوه زیر سطح زمین قرار داد.» (۲)

در حالی که قرآن چهارده قرن پیش، پرده از این راز بزرگ برداشته و کوه ها را میخ های زمین معرفی کرده است تا اجزایش در حال حرکت از هم متلاشی نشوند. (۳)

اما دلیل دیگر برای اینکه «کوه ها میخ های زمین اند» این است که آن را به صورت مهد (پرورشگاه) کامل درآورده اند فعل «جَعَلَ» (قرار دادن) در آیه اشعار بر این دارد که زمین با میخکوب شدن به وسیله ی تکوین مستمر کوه ها، از اضطراب و زلزله ها و انفجارها به سکون و آرامش درآمده و قسمت های درونی (مواد مذاب) و قشرهای بیرونی و آب و هوا که پیوسته در هم می آمیخت و تغییر مکان می داد به همدیگر نزدیک و متصل شدند، و با فشرده شدن مواد رسوبی که پایه ی نخستین کوه ها می باشند هر قسمت و قطعه ای از طبقات آن، در جای خود قرار گرفت، و سطح زمین را از فشار انفجارهای درونی و زلزله های همیشگی بازداشتند و اگر

ص: ۱۷۰

۱- (۱). قرآن و طبیعت (راز کوه ها)، بی آزار شیرازی، ص ۱۸

۲- (۲). همان، ص ۱۸، به نقل از سرگذشت زمین، تالیف ژرژ گاموف، ص ۱۲۶ و ۱۲۷

۳- (۳). مطالب شگفت انگیز قرآن، گودرز نجفی، ص ۳۶، به نقل از اسلام و هیات، علامه هبه الدین شهرستانی، ص ۲۰۸.

فشار و به هم پیوستگی کوه ها نبود؛ که مانند ته میخ ها در درون زمین پرچ شده و از بعضی قسمت های زمین سر برآورده، زمین به صورت مهد آسایش و پرورش کنونی در نمی آمد. (۱)

بعضی دیگر از فوائد کوه ها عبارتند از:

۱. سرچشمه ی نهرها:

قرآن مجید در برخی از آیات هنگام یادآوری آفرینش کوه ها، از وجود نهرها و چشمه های بزرگ که یکی از مظاهر بزرگ خلقت و نشانه ی وجود تدبیر در عالم آفرینش است، سخن می گوید. اما چرا قرآن این دو (کوه ها و نهرها) را در کنار هم ذکر می کند؟ (۲) در پاسخ می توان گفت: ریشه ی این نهرهای عظیم، به علت وجود کوه ها است؛ زیرا هوا در ارتفاعات بسیار سرد و برف و باران بسان یخچال های طبیعی در آنجا ذخیره می گردد و در بسیاری از فصول سال بر اثر کاهش حرارت، از برف و یخ پوشیده است، و در فصل گرما، برف و یخ ها به تدریج آب می شوند و به صورت چشمه سارها جاری می گردند و قسمت اعظم این مایه ی زندگی در سایه ی کوه ها تامین می گردد. (۳)

ص: ۱۷۱

۱- (۱). به نقل از زمین و آسمان در قرآن و نهج البلاغه، سید علی اشرف حسینی، ص ۹۵ و ۹۴. (با تلخیص)

۲- (۲). «وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا» رعد / ۳

۳- (۳). قرآن و اسرار آفرینش، جعفر سبحانی، ص ۱۱۶ و ۱۱۵، به نقل از دائرة المعارف، فرید وجدی، ج ۳، ص ۳۴ و ۳۳.

کوه ها در تصفیه ی آب ها نقش بسزای دارند، یکی از آن ها را می توان «تصفیه ی شنی» نامید. «تصفیه ی شنی» عبارت است از، عبور آب از لایه های شنی، زیرا لایه های شنی در قسمت پایین، از قلوه سنگ و در قسمت بالا از ماسه های نرم تشکیل می گردد. عبور آب از طبقات مختلف کوه ها سبب می شود که باکتری های آب گرفته شود و آب از مواد خارجی تصفیه گردد.

قرآن مجید به این دو راز بزرگ در ضمن آیه ی کوتاهی اشاره نموده و می فرماید: «و در آن [کوه های] استوار [و] بلندی قرار دادیم، و آبی گوارا به شما نوشاندیم.» (۱) جمله ی «رَوَاسِي شَامِخَاتٍ» (کوه های بلند) ناظر به راز اول است که کوه ها بر اثر سردی منطقه از جهت ارتفاع، حکم مخزن آب را دارند و جمله ی «وَأَسْقِينَكُم مَّاءً فُرَاتًا»؛ «برای شما آب گوارا فراهم نمودیم» از آنجا که پس از بیان آفرینش کوه ها آمده است، می رساند که کوه ها در گوارا ساختن آب ها که همان تصفیه ی آن از مواد خارجی و باکتری ها، نقش موثری دارند. (۲)

۳. پناهگاه بودن کوه ها:

قرآن کریم می فرماید: «و از کوه ها برای شما پناهگاه هایی مقرر کرد.» (۳)

ص: ۱۷۲

۱- (۱). «وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِي شَامِخَاتٍ وَأَسْقِينَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا» مرسلات / ۲۷

۲- (۲). قرآن و اسرار آفرینش، جعفر سبحانی، ص ۱۱۷ و ۱۱۶، به نقل از اعجاز قرآن از نظر علوم امروز، ص ۸۶

۳- (۳). نحل / ۸۱.

با جمع بندی مطالب ذکر شده، می توان فواید و اسرار وجود کوه ها را به شرح زیر برشمرد:

۱. کوه ها باعث حفظ کره ی زمین و جلوگیری از پراکندگی آن و موجب آرامش زمین می گردد.

۲. کوه ها عامل اصلی جلوگیری از سیل و طوفان است، و در برابر بادهای طوفان زا مقاومت شدید دارد و عامل جلوگیری از کویرها و بیابان های خشک و سوزان است.

۳. کوه ها از حرکات ویران کننده و لغزش زمین جلوگیری می کنند و سپر زمین در برابر حرکات سرسام آور می شود که همچون زرهی زمین را در بر گرفته اند و این سبب می شود که از لرزش های شدید زمین که بر اثر گازهای درونی اتفاق می افتد تا حد زیادی جلوگیری کنند.

۴. کوه ها حرکات پوسته ی زمین را در مقابل جزر و مد ناشی از ماه به حداقل می رسانند.

۵. کوه ها عامل اصلی ذخیره ی آبند که با ایجاد درّه به حکم قانون جاذبه، آب را در سرایشی قرار می دهند و باعث می شوند که درختان و مزارع از آن سیراب شوند و رشد و نمو نمایند.

۶. پستی و بلندی با وجود کوه ها، عامل زندگی انسان و حیوان است.

۷. کوه ها عامل ایجاد نهرها و نهرها عامل پیدایش طبیعت سرسبز و میوه های رنگارنگ است و همه ی این ها تدبیری است متصل و متّحد که از وجود مدبری حکیم حکایت می کند.

۸. اگر فشار و به هم پیوستگی کوه ها نبود، زمین به صورت فعلی در نمی آمد و در نتیجه از وجود کوه ها بود که تمدن ها گسترش یافت.

۹. کوه ها فشار هوا و وزش بادهای را به صورت ملایم در بر دارد. (۱)

۱۰. اگر کوه ها نبود در اثر حرکت های انتقالی و وضعی زمین بین هوای «ثابت» سطح زمین و زمین «متحرک» اصطکاک شدیدی پدید می آمد که حیات ناممکن می شد از این رو وجود کوه ها باعث شده است تا هوای ثابت سطح زمین پا به پای زمین حرکت کند و مانع اصطکاک شود.

نکته:

در قرآن، کوه ها به میخ تشبیه شده است و می دانیم که وقتی میخی را به جایی می کوبند قسمت عمده ی آن به داخل فرو می رود و قسمتی از آن بیرون می ماند پس می توان گفت: تمام فوائد و اسراری را که برای کوه ها بیان شد با این تشبیه چنین قابل توجیه است که قسمت بیرونی کوه ها، فواید بیرونی و قسمت درونی کوه ها، فواید درونی را در خود دارند.

نتیجه گیری:

از آنچه گذشت می توان نتیجه گرفت: آیه ی «والجبال اوتادا» (۲) یکی از آیات علمی قرآن و نوعی «اعجاز علمی قرآن» است. با این بیان که قبلاً دانشمندان به این نظریه قائل بودند که کوه ها سطحی هستند، ولی الان به این نتیجه رسیده اند

ص: ۱۷۴

۱- (۱). ر.ک: زمین و آسمان در قرآن و نهج البلاغه، سید علی اشرف حسنی، ص ۹۸ و ۹۷

۲- (۲). نباء / ۷.

که قسمت عمده ی کوه ها زیر سطح زمین قرار دارد و قرآن با یک تشبیه زیبا این مطلب را چهارده قرن پیش بیان نموده است.

(۱)

منابع جهت مطالعه بیشتر:

۱. المیزان فی تفسیر القرآن، علامه سید محمدحسین طباطبایی، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چاپ سوم، ۱۳۹۷ ق، ۲۰ جلد.

۲. تفسیر نمونه، استاد ناصر مکارم شیرازی و همکاران، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چاپ سی و دوم، ۱۳۷۴ هـ. ش.

۳. قرآن و اسرار آفرینش، جعفر سبحانی، قم، چاپ مهر، چاپ دوم، ۱۳۵۴.

۴. قاموس قرآن، سید علی اکبر قرشی، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چاپ هفتم، ۱۳۷۵ هـ. ش.

۵. دائرة الفرائد در فرهنگ قرآن، دکتر محمدباقر محقق، تهران، انتشارات بعثت، چاپ اول، پائیز ۱۳۶۴.

۶. مجله ی مکتب اسلام، شماره ۸، سال ۱۳، شماره مسلسل ۱۵۲، شهریور ماه ۱۳۵۱.

۷. قرآن و طبیعت (راز کوه ها)، بی آزار شیرازی، موسسه انتشارات بعثت، چاپ سوم، ۱۳۵۰.

۸. اعجاز قرآن از نظر علوم امروزی، یدالله نیازمند، تهران، کانون انتشارات محمدی، چاپ ششم، ۱۳۵۸.

۹. نهج البلاغه، ترجمه ی محمد دشتی، موسسه فرهنگی تحقیقاتی امیرالمومنین، قم، انتشارات سبز، چاپ اول، ۱۳۸۰.

۱۰. زمین و آسمان در قرآن و نهج البلاغه، سید علی اشرف حسنی، تهران، انتشارات امیری، چاپ اول، زمستان ۱۳۸۰.

۱۱. مطالب شگفت انگیز قرآن، گودرز نجفی، تهران، نشر سبحان، چاپ دوم، پاییز ۷۸.

ص: ۱۷۵

۱- (۱). البته از آیه ی مذکور در مورد حرکت زمین نیز استفاده شده است که در جای خود بحث و بررسی دارد و خارج از بحث ماست.

حرکت زمین از منظر قرآن و علم.

چگونگی اعجاز علمی «حرکت زمین» را با توجه به آیه ی ۸۸ سوره ی نمل توضیح دهید؟

پاسخ:

در مورد حرکت زمین به آیات متعددی استناد شده است که یکی از آن آیه ی ۸۸ سوره ی نمل می باشد. خداوند در این آیه می فرماید:

«وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُيِّعَ اللَّهُ الَّذِي اتَّقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ»؛ «و کوه ها را می بینی، درحالی که آنها را ثابت می پنداری، و حال آنکه آنها همچون حرکت ابرها در گذرند؛ [این] ساخته خدایی است که هر چیزی را محکم ساخت؛ در حقیقت او به آنچه انجام می دهد آگاه است.»

در مورد آیه ی فوق چند دیدگاه وجود دارد:

دیدگاه اول: بسیاری از مفسران (۱) معتقدند: آیه ی فوق اشاره به حوادث آستانه ی رستاخیز دارد؛ زیرا در پایان این جهان و آغاز جهان دیگر زلزله ها و

ص: ۱۷۷

۱- (۱). ر.ک: تفسیر مجمع البیان، المیزان، گازر، منهج الصادقین، کشف الحقایق، ذیل آیه ی فوق.

انفجارها و دگرگونی های عظیم واقع می شود و کوه ها از هم متلاشی می گردند، این مطلب در برخی از سوره های آخر قرآن به طور صریح آمده است.

دلیل صاحبان این دیدگاه آن است که این آیه در میان آیات رستاخیز قرار گرفته است و از سیاق آیات پی می بریم که این آیه در مورد رستاخیز است. (۱)

دیدگاه دوم: بعضی از فلاسفه ی اسلامی آیه را ناظر به «حرکت جوهری» اشیاء دانسته اند و آن را هماهنگ و مؤید نظریه ی معروف «حرکت جوهری» می دانند. (۲)

علامه طباطبائی می نویسد: تمامی موجودات با جوهره ی ذاتشان به سوی غایت وجود خود در حرکتند و این همان معنای حشر و رجوع به سوی خدای سبحان است. و این معنا به خاطر اشاره ای که در جمله ی «تحتسبها جامده؛ تو آنها را جامد می پنداری» وجود دارد مناسب ترین معناست. (۳)

و نیز در تفسیر «احسن الحدیث» آمده است ممکن است منظور آیه حرکت جوهری باشد چنانکه صدر المتألهین شیرازی گفته است. (۴)

دیدگاه سوم: بعضی از مفسرین و دانشمندان این آیه را در مورد حرکت زمین می دانند؛ و برخی از آنها این آیه را از جمله ی «معجزات علمی (۵) قرآن» می شمارند که به نقل کلام آنها می پردازیم:

ص: ۱۷۸

۱- (۱). ر.ک: تفسیر نمونه، ج ۱۵، ص ۵۶۸ - ۵۶۷

۲- (۲). ر.ک: همان، ص ۵۷۰

۳- (۳). ر.ک: تفسیر المیزان، ذیل آیه ی ۸۸ سوره ی نمل؛ صدر المتألهین شیرازی و تفسیر احسن الحدیث یکی از اقوال در آیه فوق را حرکت جوهری ذکر می کنند

۴- (۴). ر.ک: تفسیر احسن الحدیث، ذیل آیه ی ۸۸ سوره ی نمل

۵- (۵). صاحب تفسیر نمونه، تفسیر مخزن العرفان و تفسیر اطیب البیان این آیه را از معجزات علمی قرآن برمی شمارند.

۱. تفسیر مخزن العرفان: صاحب تفسیر مذکور می نویسد: بنابر دستاوردهای علمی جدید که، زمین دائم به دور خورشید می چرخد؛ معنای آیه خوب واضح می گردد زیرا آیه مقید به قیامت نشده است و به حرکت زمین اشاره دارد؛ زیرا چون کوه ها از اجزای زمین هستند و با زمین حرکت می کنند و چون زمین جسم سنگینی است و به یک سمت حرکت می کند حرکت آن نامحسوس است. در ادامه، این آیه را یکی از معجزات قرآن بر می شمارد و دلیل خود را این چنین بیان می کند: در وقت نزول قرآن اهل هیئت، اتفاق نظر داشتند که خورشید هر شبانه روز یک بار دور زمین می چرخد. و این آیه خبر می دهد که کوه ها که از اجزای زمینند، حرکت می کنند. (۱)

سپس دو جواب از دیدگاه اول می دهد:

الف. در قیامت دیگر کوهی باقی نمانده است. که به صور (شیپور) اسرافیل قبل از قیام ساعت، موقعی که زمین به حرکت در می آید آن کوه ها حرکت کند چنانکه خداوند در سوره ی واقعه می فرماید: «إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا» «در آن وقت کوه ها پراکنده گردیده اند و اثری از آن ها باقی نمانده است.» (۲)

ب. ادامه ی آیه «صُيِّعَ اللَّهُ الَّذِي اتَّقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ»؛ حرکت زمین را تایید می کند. زیرا «اتقان» به معنای استحکام و محکم کاری است نه

ص: ۱۷۹

۱- (۱). ر.ک: تفسیر مخزن العرفان، ذیل آیه ی ۸۸ سوره ی نمل

۲- (۲). همان.

تخریب و اعدام، و بنا بر اینکه آیه در مورد قیامت باشد، با اتقان و محکم کاری سازگار نیست زیرا بنا بر توجیه مفسرین در قیامت کوه ها پراکنده و خراب می شوند تا اینکه با زمین یکی گردند و صحنه ی محشر صاف گردد. (۱)

۲. تفسیر المیزان: علامه طباطبایی (ره) در تفسیر المیزان دیدگاه اول را بیان می کند و سپس در ادامه می نگارد: دو قول دیگر هم در آیه وجود دارد یکی اینکه آیه را بر حرکت جوهری حمل کرده اند (که در دیدگاه دوم مطرح شد) و دیگر اینکه آیه را بر حرکت انتقالی زمین حمل کرده اند و این معنا از نظر آیه - فی نفسها - معنای خوبی است ولی دو اشکال متوجه آن است:

الف. بنا بر این معنا، آیه ی شریفه از ما قبل و ما بعدش، که مربوط به قیامت است، بریده و بی ارتباط می شود.

ب. با این بریدگی ارتباط جمله «انه خبیئر بما تفعلون» به ما قبلش نیز به هم می خورد. (۲) ولی با این حال علامه طباطبایی در مقدمه ی کتاب اعجاز قرآن، از آیه ی ۸۸ سوره ی نمل حرکت انتقالی زمین را استفاده می کنند. (۳)

۳. تفسیر نمونه: صاحب تفسیر نمونه می نویسند: قرائن فراوانی در آیه وجود دارد که تفسیر دیگری را تایید می کند و آن اینکه آیه از قبیل آیات توحید و نشانه های عظمت خداوند در همین دنیا است و به حرکت زمین که برای ما محسوس نیست، اشاره می کند. (۴)

ص: ۱۸۰

۱- (۱). همان

۲- (۲). ر.ک: تفسیر المیزان ذیل آیه ی ۸۸ سوره ی نمل

۳- (۳). ر.ک: پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، چ ۴، ج ۱، ص ۱۷۴

۴- (۴). تفسیر نمونه، ج ۱۵، ص ۵۶۸.

مسلماً حرکت کوه ها بدون حرکت زمین که به آن ها متصل است معنا ندارد. و بدین ترتیب معنای آیه چنین می شود: «زمین با سرعت حرکت می کند همچون حرکت ابرها» طبق محاسبات دانشمندان امروز، سرعت سیر حرکت زمین به دور خود، نزدیک به ۳۰ کیلومتر در هر دقیقه است، و سیر آن در حرکت انتقالی به دور خورشید، از این هم بیشتر است.

از این رو آیه ی فوق از «معجزات علمی قرآن» است زیرا حرکت زمین توسط «گاليله» ایتالیایی و «کپرنیک» لهستانی در اواخر قرن ۱۶ و اوایل قرن ۱۷ میلادی کشف شد در حالی که قرآن بیش از هزار سال قبل از آن سخن گفته است. (۱)

ایشان در ردّ دیدگاه اول می نویسند: تشبیه به ابر و حرکت آرام که در ادامه ی آیه هست، متناسب با برقراری نظم جهان و آرامش فعلی آن است و نه حوادث قیامت؛ و از طرفی تعبیر «گمان می کنی کوه ها جامدند» با حوادث قیامت که آشکار است، ناسازگار است. (۲)

ایشان در ردّ دیدگاه دوم (حرکت جوهری) می نویسند: تعبیرات آیه با آن سازگار نیست، زیرا تشبیه به حرکت ابرها تناسب با حرکت در مکان (حرکت در این) دارد نه حرکت در جوهر، بنابراین ظاهر آیه فقط یک تفسیر را می پذیرد و آن هم حرکت میکانیکی زمین (به دور خود یا به دور خورشید) است. (۳)

ص: ۱۸۱

۱- (۱). ر.ک: تفسیر نمونه، ج ۱۵، ص ۵۷۰ - ۵۶۹

۲- (۲). ر.ک: همان، ج ۱۵، ص ۵۶۸ و پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۱، ص ۱۷۳ و

پیام قرآن، استاد مکارم، ج ۸، ص ۱۵۲ و ۱۵۱

۳- (۳). تفسیر نمونه، ج ۱۵، ص ۵۷۰.

۴. تفسیر اطیب البیان: این آیه ی شریفه یکی از معجزات قرآن است که دلیل بر حرکت کره ی زمین است که در عصر نزول قرآن کسی به حرکت زمین قائل نبود. (۱)

۵. تفسیر احسن الحدیث: تعبیر «تحسبها جامده» حاکی از آن است که کوه ها فعلاً نیز بی حرکت نیستند، ما آن ها را بی حرکت می بینیم. ایشان سه احتمال دیگر را نیز مطرح کردند، مانند:

الف. منظور از آن ممکن است حرکت جوهری باشد چنانکه صدر المتألهین شیرازی گفته است.

ب. شاید حرکت وضعی، زمین باشد که کوه ها نیز با آن حرکت می کنند.

ج. احتمال دیگر آن است که پوسته ی زمین بر روی هسته ی مرکزی آن حرکت می کند، چنانکه برخی دانشمندان گفته اند. (۲)

۶. قاموس قرآن: ممکن است مراد از آیه، حرکت وضعی و انتقالی زمین باشد که در هر دو حرکت کوه ها نیز بالتبع روانند و اگر اشکال شود که کوه ها با حرکت زمین، بسیار سریع حرکت می کنند - در حرکت انتقالی سرعت آن بیش از ۲۹ کیلومتر در ثانیه است - در این صورت چطور به حرکت ابرها تشبیه شده که حرکت ابرها نسبت به آن کند است؟! در پاسخ می گوئیم: شاید (وجه شبه) تشبیه در نامحسوس بودن حرکت است نه در سرعت آن؛ زیرا حرکت ابرها اغلب نامحسوس است، ولی می دانیم که حرکت می کنند. در همین کتاب (قاموس قرآن) از چند جهت به دیدگاه اوّل خدشه وارد کرده است. (۳)

ص: ۱۸۲

۱- (۱). تفسیر اطیب البیان، ذیل آیه ی ۸۸ سوره ی نمل

۲- (۲). ر.ک: تفسیر احسن الحدیث، ذیل آیه ی ۸۸ سوره ی نمل

۳- (۳). ر.ک: قاموس قرآن، سید علی اکبر قرشی، ج ۱ - ۲ (دو جلد در یک مجلد)، ج ۲، ذیل ماده ی «جبل».

۷. سید هبه‌الدین شهرستانی: ایشان حرکت زمین را از آیه استفاده می‌کند و تذکر می‌دهد که: مرحوم «علی قلی اعتضاد السلطنه» پسر «فتحعلی شاه» از این آیه، حرکت زمین را استنباط نموده و کسی در این استخراج، بر او پیشی نگرفته است.

ایشان در مورد تشبیه حرکت زمین به ابر، چند نکته را بر می‌شمارد:

الف. نرمی و همواری در عین سرعت.

ب. اختلاف حرکت ابرها که گاهی به طرف شرق و غرب و ... مثل زمین که حرکت‌های مختلف دارد.

ج. بدون لرزش بودن هر دو حرکت. (۱) - (۲)

بررسی:

دیدگاه اول براساس تفسیر ترتیبی است که در تفسیر ترتیبی با توجه به حفظ جایگاه آیه و همچنین با استفاده از سیاق آیه، مفسر به تفسیر آیه می‌پردازد و نظر نهایی را بیان می‌دارد هر چند مطالبی در ردّ این دیدگاه آمد.

دیدگاه دوم یک دیدگاه فلسفی است و استاد مکارم شیرازی نیز آن را ردّ نمودند.

ص: ۱۸۳

۱- (۱). پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، دکتر محمدعلی رضایی، ج ۱، ص ۱۷۴ و ۱۷۳ به نقل از اسلام و هیئت سید هبه‌الدین شهرستانی، ص ۵۹ - ۵۷

۲- (۲). برخی از نویسندگان معاصر نیز از آیه ی فوق حرکت زمین را استفاده کرده اند و می‌گویند: معلوم است که سرعت ابر اشاره به سرعت زیاد زمین است همانگونه که می‌گوییم: فلانی مثل باد حرکت می‌کند. (همان، ص ۱۷۴ به نقل از کتاب رابطه علم و دین، عباسعلی سرفرازی، ص ۳۴ و ۳۳) آیت الله حسین نوری نیز همین آیه (نمل / ۸۸) را اشاره به حرکت کوه‌ها و زمین می‌داند. (همان، به نقل از دانش عصر فضا، ص ۳۵) همانگونه که مهندس علی سادات همین معنا را پذیرفته است. (همان، زنده جاوید و اعجاز جاویدان، ص ۲۴)

در دیدگاه سوم همه به حرکت زمین قائل بودند؛ بعضی حرکت انتقالی و بعضی حرکت وضعی و برخی دیگر به حرکت پوسته ی زمین و برخی هم به حرکت کلی زمین.

به نظر می رسد استفاده ی حرکت انتقالی زمین از آیه ی مورد بحث، مناسبت دارد، زیرا کوه ها را به ابر تشبیه کرده است، و ابر حرکت انتقالی به دور زمین دارد ولی حرکت دورانی (وضعی) به دور خود ندارد؛ پس از این تشبیه قرآنی حرکت وضعی زمین استفاده نمی شود. (۱)

نتیجه گیری:

۱. با توجه به مطالب گذشته می توان نتیجه گرفت که اجمالاً حرکت زمین مورد پذیرش قرآن می باشد. (۲)

۲. تعبیرات قرآن و اشارات علمی آن به حرکت زمین، بر خلاف نظر هیئت بطلموسی می باشد که حاکم بر فضای علمی زمان نزول قرآن بوده است؛ زیرا در هیئت بطلموسی، زمین را ساکن و مرکز جهان می دانستند؛ اما قرآن از حرکت آن سخن گفته است؛ و این یکی از مطالب علمی حق و صادق قرآن بود که حدود ۹ قرن بعد از نزول آنها توسط امثال «کپرنیک» به اثبات رسید. (۳)

۳. خبر دادن قرآن از حرکت زمین علاوه بر عظمت قرآن یکی از «شگفتی های علمی قرآن» محسوب می شود ولی اعجاز علمی قرآن نیست؛

ص: ۱۸۴

۱- (۱). پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۱، ص ۱۸۴

۲- (۲). همان، ص ۱۸۵

۳- (۳). همان.

زیرا افرادی مثل فیثاغورس، فلوتیه خوس، ارشمیدس، استرخوس، ساموسی، کلیانتوس و آسوسی قبل از بطلموس به حرکت زمین قائل بودند. پس قبل از ظهور اسلام دو دیدگاه در محافل علمی جهان در مورد حرکت و سکون زمین بوده است که دیدگاه حاکم و مشهور، همان سکون زمین یعنی نظریه بطلموس بود، و دیدگاه مغلوب، همان حرکت زمین بود. (۱)

اعجاز علمی وقتی صادق است که قرآن نظریه ای را ابراز کند و کسی نتواند مثل و مانند آن را به صورت عادی بیاورد. در حالی که نظریه ی حرکت زمین قبل از قرآن آورده شده بود، ولی مشهور نبود، هر چند که این مطلب، ضرری به عظمت قرآن نمی زند زیرا قرآن در عصری که دانشمندان، مقهور نظریه ی سکون زمین بطلموس بودند شجاعانه و با صراحت، بر خلاف آن، سخن گفت و مطالب علمی حق و صادقی را به جهان عرضه کرد که قرن ها بعد به صورت قطعی به اثبات رسید. (۲)

برای مطالعه بیشتر می توانید به کتاب های زیر مراجعه کنید:

۱. المیزان فی تفسیر القرآن، علامه سید محمدحسین طباطبایی، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چاپ سوم، ۱۳۹۷ ق.

۲. اطیب البیان فی تفسیر القرآن، سید عبدالحسین طیب، تهران، انتشارات اسلام، چاپ سوم، ۱۳۶۶ ش.

ص: ۱۸۵

۱- (۱). همان

۲- (۲). همان.

۳. تفسیر احسن الحدیث، سید علی اکبر قرشی، تهران، واحد تحقیقات اسلامی، بنیاد بعثت، چاپ اول، ۱۳۶۶ ش.
۴. مخزن العرفان در علوم قرآن (مخزن العرفان)، بانوی اصفهانی (امین اصفهانی) تهران، نهضت زنان مسلمان، ۱۳۶۱.
۵. مجمع البیان فی تفسیر القرآن، امین الدین ابوعلی الفضل بن الحسن الطبرسی الطوسی، بیروت، دار احیاء التراث العربی، ۱۳۷۹ ق.
۶. جلاء الازهار و جلاء الازحان (تفسیر گازر)، ابو المحاسن الحسین بن الحسن الجرجانی، تهران چاپخانه دانشگاه تهران، چاپ اول، ۱۳۳۷ ش.
۷. منهج الصادقین فی الزام المخالفین، ملافتح الله کاشانی، تهران، کتابفروشی اسلامی، چاپ دوم، ۱۳۴۴.
۸. کشف الحقایق عن نکات الایات و الدقائق (کشف الحقایق)، محمد کریم العلوی الحسینی الموسوی، تهران، حاج عبدالمجید صادق نوبری، چاپ سوم، ۱۳۹۶ ق.
۹. تفسیر نمونه، آیت الله مکارم شیرازی و همکاران، ناشر دارالکتب الاسلامیه، چاپ دوازدهم، ۱۳۷۴ ش.
۱۰. پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، انتشارات کتاب مبین، چاپ چهارم، ۱۳۸۴.
۱۱. پیام قرآن، آیت الله مکارم شیرازی، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چاپ چهارم، ۱۳۷۷.
۱۲. قاموس قرآن، سید علی اکبر قرشی، تهران، دارالکتب اسلامیه، چاپ هفتم، ۱۳۷۵ هـ - ش.

اعجاز عددی قرآن چیست؟ تاریخچه و منابع آن را بیان کنید.

پاسخ:

تاریخچه:

برخی از صاحب نظران در چند دهه ی اخیر بعد دیگری برای اعجاز قرآن بیان کرده اند که همان اعجاز عددی قرآن است و بر این باورند که یک نظام ریاضی خاصی بر قرآن حاکم است. هر چند در کتاب «الاتقان فی علوم القرآن»، رد پای این فکر دیده می شود. (۱)

اولین بار شخصی که به طور صریح این ادعا را مطرح کرد، دانشمندی به نام «دکتر رشاد خلیفه» بود. (۲)

ص: ۱۸۹

۱- (۱). الاتقان فی علوم القرآن، سیوطی، ج ۲، ص ۳۱۳. یکی از موارد اعجاز قرآن این است که ما نمی توانیم حروف مقطعه سوره ها را با هم عوض کنیم، چون حروف مقطعه ی هر سوره، مخصوص همان سوره است. زیرا حروف مقطعه ی اول هر سوره، دلالت می کند بر اینکه آن سوره بیشتر حروفش از این حروف مقطعه تشکیل شده است. پس نمی توانیم مثلاً حرف (ق) را به جای حرف (ن) قرار بدهیم

۲- (۲). دکتر رشاد خلیفه در مصر متولد شد. تحصیلات خود را تا کارشناسی در دانشکده کشاورزی (عین الشمس) قاهره گذراند و کارشناسی ارشد خود را در دانشگاه آریزونا (۱۹۵۹ - ۱۹۶۱ م) آمریکا گذراند، سپس دکترای خود را در دانشگاه کالیفرنیا (۱۹۶۲ - ۱۹۶۴ م) در رشته بیوشیمی گیاهی دریافت کرد.

در اینجا به طور «اجمال» و «تفصیل» به سیر تاریخی اعجاز عددی قرآن می پردازیم:

الف. سیر اجمالی نگارش ها در زمینه ی اعجاز عددی:

ب. تفصیل سیر تاریخی اعجاز عددی قرآن: ۱. اعجاز حروف مقطعه قرآن:

چندی قبل مجله ی معروف مصری (۱) به نام (آخر الساعه) گزارشی درباره ی تحقیقات دانشمندی مصری در مورد تفسیر پاره ای از آیات قرآن مجید به کمک کامپیوتر منتشر ساخت که اعجاب همگان را در نقاط مختلف جهان برانگیخت. این تحقیقات محصول سه سال کوشش پیگیر و کار مداوم دکتر رشاد خلیفه (۱۹۶۲ م) شیمیدان مصری بود.

ص: ۱۹۰

۱- (۱). این تحقیقات در سال ۱۳۵۱ در روزنامه های دنیا درج شده است.

عبدالرزاق نوفل (۱۹۷۵ م) تحقیقات دکتر رشاد خلیفه را ادامه داد، ایشان به نتیجه‌ی جالب دیگری رسید - با عنوان اعجاز عدد ۱۹ - ایشان می‌گویند: چون (بسم الله الرحمن الرحيم) دارای ۱۹ حرف است پس نظام ریاضی خاصی براساس عدد ۱۹ بر قرآن حاکم است.

برای مثال چند نمونه ذکر می‌کنیم:

الف. تعداد (ق)‌هایی که در سوره‌ی (ق) وجود دارد؛ ۵۷ مورد است که یکی از مضرب‌های عدد ۱۹ می‌باشد. (۳ ۵۷)*
(۱۹)

ب. عدد کلمات اولین آیاتی که بر پیامبر نازل شده، ۱۹ کلمه است. (۱)

۳. تناسب تکرار واژه‌ها در قرآن:

عبدالرزاق نوفل بعداً تناسب عددی تکرار واژه‌ها را در قرآن مطرح نمود ایشان معتقد است که کلماتی که مترادف یا متضاد هستند به تعداد مساوی در قرآن تکرار شده است. مانند:

کلمه‌ی «دنیا» و «آخرت» هر کدام ۱۱۵ بار.

واژه‌ی یوم ۳۶۵ بار.

کلمه شیطان و ملائکه هر کدام ۶۸ بار.

جهنم ۷۷ و جنات با مشتقات ۷۷ بار.

ص: ۱۹۱

۱- (۱). «أَقْرَأَ بِإِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ» (علق، ۵

۴. اعجاز زوج و فرد:

اعجاز زوج و فرد در قرآن کریم توسط «کوروش جم نشان» (۱۳۷۵ هـ -) مطرح شده است. ایشان با توجه به آیه ی سوم سوره ی فجر (۱) که خداوند متعال به زوج و فرد سوگند یاد کرده می گوید: شاید یک نظام عددی بر مبنای زوج و فرد در قرآن کریم وجود داشته باشد.

در نهایت ایشان به این نتیجه رسیده است که جمع اعداد زوج، مساوی با جمع تعداد آیات قرآن، یعنی ۶۲۳۶ می باشد و جمع اعداد فرد، مساوی ۶۵۵۵ است که حاصل جمع شماره ی سوره ها می باشد. بدین ترتیب نمونه دیگری از اعجاز عددی قرآن را ثابت می کند. (۲)

۵. اعجاز عدد هفت:

اعجاز «عدد هفت» توسط مهندس عبدالدائم الکحیل (۲۰۰۲ م) مطرح شده است. ایشان با استفاده از آیه ی ۱۲ سوره ی طلاق که خداوند می فرماید: «اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ»؛ نتیجه می گیرد که باید بین عدد هفت و تعالیم قرآن ارتباطی باشد، برای مثال می گوید:

ص: ۱۹۲

۱- (۱). «وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ»

۲- (۲). مجله بینات / بهار ۱۳۷۵، ش ۱، ص ۹۹.

ایشان معتقد است که اگر تعداد حروف کلمات هر آیه را کنار هم بگذاریم، یکی از مضرب های عدد هفت می باشد.

یادآوری:

برخی از مطالب اعجاز عددی صحیح و قابل قبول است اما برخی دیگر سلیقه ای و مطابق با واقع نیست. به عنوان نمونه:

الف. در مورد حروف مقطعه ی (ن) در اول سوره ی (ن و القلم) گفته شده است که تعداد تکرار آن ۱۳۳ مرتبه است. که براساس این شمارش یکی از مضرب های عدد ۱۹ می باشد (۱۳۳۷ * ۱۹) در حالی که در شمارش دقیق به این نتیجه می رسیم که حرف «ن» در این سوره ۱۳۱ مرتبه است.

ب. در مورد تناسب تعداد تکرار کلمات قرآن، معیار دقیقی وجود ندارد چون بعضی کلمات با مشتقات آن حساب شده و بعضی بدون مشتقات، مانند: جهنم و جنات.

ج. در مورد اعجاز عدد هفت در شمارش حروف کلمات مخصوصاً شمارش حرف همزه اشکالاتی وجود دارد؛ چون در بعضی موارد همزه به حساب آمده و در بعضی موارد حساب نشده است. این اختلاف ها به خاطر این است که معیار و قانونی برای شمارش وجود ندارد.

نتیجه: با توجه به آنچه بیان شد اعجاز عددی قرآن در موارد ادعا شده نیاز به بررسی بیشتر دارد؛ از این رو باید گفت: اعجاز عددی قرآن اجمالاً و در برخی از موارد ادعا شده پذیرفته شده است.

ص: ۱۹۳

۱. تفسیر نمونه، آیت الله مکارم شیرازی، ج ۲، آیه ی اول سوره ی آل عمران.
۲. قرآن و اسرار آفرینش، (تفسیر سوره ی رعد) استاد جعفر سبحانی، ۱۳۶۲، چاپ امیرالمومنین، انتشارات توحید، قم، ص ۱۵ - ۴۶.
۳. تناسب آیات، آیت الله محمدهادی معرفت، ترجمه شیخ عزت الله مولایی نیا همدانی، ۱۳۷۳، چاپ دانش، ناشر بنیاد معارف اسلامی، ص ۱۵۱ - ۱۶۲.
۴. پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، جلد اول، چاپ اول، ۱۳۸۰، ناشر کتاب مبین، ص ۲۱۹ - ۲۳۲.
۵. سلسله الاعجاز الرقمی، معجزه القرآن فی عصر المعلوماتیه، مهندس عبدالدائم الکحیل، چاپ اول، ۲۰۰۲ م، انتشارات علمیه، دمشق.
۶. اعجاز عددی قرآن کریم و ردّ شبهات، محمود احمدی، ۱۳۷۱ چاپ اول، انتشارات مسعود احمدی.
۷. اعجاز الرقم ۱۹ فی القرآن الکریم، بسام نهاد جزّار، چاپ دوم، ۱۴۱۴ هـ - ۱۹۹۴، ناشر دارالفنّانس.
۸. عجائب العدد و المعدود فی القرآن الکریم، جمیل دیباچه، چاپ اول ۱۴۱۹ هـ - ۱۹۹۹ م، ناشر مجه البيضاء، بیروت.
۹. من الاعجاز البلاغی و العددی للقرآن الکریم، دکتر ابوزهره النجدی، تاریخ ۱۴۱۰ هـ - ، ۱۹۹۰ م.
۱۰. المنظومات العددیه فی القرآن العظیم، مهندس مصطفی ابوسیف، مهندس احمد عبدالوهاب، ۱۴۱۸ هـ - ، ۱۹۹۸ م، ناشر مکتبه وهبه.

پرسش:

رابطه حروف مقطعه قرآن با ریاضیات چیست؟

پاسخ:

برخی از صاحب نظران در چند دهه ی اخیر، ادعا کردند که یک نظام ریاضی خاصی بر قرآن حاکم است. یکی از آن ها «دکتر رشاد خلیفه» شیمیدان مصری بود. او برای تحقیقات خود مدّت ها از رایانه استفاده نمود.

تمام کوشش استاد مزبور برای کشف معانی حروف مقطعه قرآن، مانند (الم - یس - ق و...) صورت گرفته است او با کمک محاسبات پیچیده ای ثابت کرد که رابطه ی نزدیکی میان حروف مزبور با حروف سوره ای که در آغاز آن قرار گرفته است، وجود دارد.

دکتر رشاد خلیفه می نویسد: می دانیم قرآن مجید ۱۱۴ سوره دارد، که از میان مجموع این سوره ها، ۲۹ سوره در آغاز آنها حروف مقطعه قرار دارد. جالب اینجا است که اگر مکررات آن را حذف کنیم درست نصف حروف ۲۸ گانه الفبای عربی را تشکیل می دهد. (یعنی ا - ح - ر - س - ص - ط - ع - ق - ک - ل - م - ن - ه - ی) که گاهی آن را حروف نورانی می نامند.

اینک توجه شما را به نتایج جالبی که دکتر رشاد خلیفه رسیده است جلب می کنیم:

ص: ۱۹۵

۱. حروف مقطعه یک حرفی: نسبت حرف (ق) در سوره ی (ق) از تمامی سوره های قرآن بدون استثناء بیشتر است و نیز محاسبات نشان داد که حرف (صلی الله علیه و آله) در سوره ی (صلی الله علیه و آله) چنین است، یعنی مقدار آن به تناسب مجموع حروف از هر سوره ی دیگر بیشتر است و نیز حرف (ن) در سوره ی (ن و القلم). (۱)

۲. حروف مقطعه چند حرفی: اگر چهار حرف (المص) را در آغاز سوره ی اعراف در نظر بگیریم، اگر الف ها و لام ها و میم ها و صادهایی که در این سوره وجود دارد را با هم جمع کنیم و نسبت آن را با حروف این سوره بسنجیم خواهیم دید که از تعداد مجموع آن در هر سوره ی دیگر بیشتر است.

همچنین (الم) در آغاز سوره ی رعد و (کهیعص) در آغاز سوره ی مریم.

۳. تاکنون بحث درباره ی حروفی بود که تنها در آغاز یک سوره ی قرآن قرار داشت. اما حروفی که در آغاز چند سوره قرار دارد، مانند: (الر - الم)، شکل دیگری دارد و آن اینکه بر طبق محاسبات کامپیوتر مجموع این سه حرف مثلاً (الف - لام - میم) اگر در مجموع سوره هایی که با الم آغاز شده است حساب شود و نسبت آن با مجموع حروف این سوره ها به دست آید، از میزان هر یک از سوره های دیگر قرآن بیشتر است. (۲)

ص: ۱۹۶

۱- (۱). تنها استثنایی که در این زمینه وجود دارد سوره ی حجر است که تعداد نسبی حرف (ن) در آن بیشتر است. ولی چون سوره ی حجر دارای (الر) است و بعداً می گوئیم که سوره هایی که دارای حروف مقطعه ی واحد هستند، باید در حکم یک سوره باشند، این اشکال رفع می شود

۲- (۲). تفسیر نمونه، ج ۲، ص ۴۱۳ - ۴۱۹.

۴. محاسبات کامپیوتری نشان داد که حاصل جمع حروف مقطعه در هر سوره، یکی از مضرب های عدد ۱۹ می باشد برای روشن شدن مطلب به جدول زیر توجه فرمایید. (۱)

این جدول تمام حروف مقطعه اوائل سوره های قرآن را نشان می دهد.

ص: ۱۹۷

۱- (۱). ر.ک: اعجاز عددی قرآن کریم و رد شبهات، محمود احمدی.

نتیجه گیری:

تعداد زیادی از دانشمندان مسلمان نظم ریاضی قرآن را دنبال کرده و به نتایج قابل توجهی رسیده اند، هر چند برخی محاسبات آنها خطا بوده و یا با اعمال سلیقه و ذوق شخصی همراه بوده است.

در مقابل، گروه دیگری از نویسندگان و صاحب نظران قرآنی، این مطالب را نمی پذیرند و برخی محاسبات آنان را خطا می دانند.

از سخنان هر دو طرف استفاده می شود که نظم ریاضی قرآن، به صورت موجه جزئی (یعنی در برخی از موارد ادعا شده) مورد پذیرش موافقان و مخالفان اعجاز عددی واقع شده است و این مطلب از شگفتی های علمی قرآن به شمار می آید. اما به صورت موجه کلیه (یعنی در همه ی موارد ادعا شده) مورد قبول نیست. (۱)

اعجاز عددی و اشکالات آن:

کسانی که اعجاز عددی را قبول ندارند، به مطالب زیر استناد کرده اند:

۱. قرآن از طریق قرآن شناخته می شود و در این طریق سخنی از اعجاز عددی نیست.

قسمتی از آیات قرآن که ماهیت قرآن را معرفی می کند عبارتند از:

«ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ» (۲)

ص: ۲۰۲

۱- (۱). پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، ج ۱، ص ۲۳۱

۲- (۲). بقره / ۲.

آن کتاب [با عظمت] هیچ تردیدی در آن نیست. [و] راهنمای پارسایان (خود نگهدار) است.

«شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ» (۱)

ماه رمضان (ماهی است) که قرآن در آن فرو فرستاده شد، در حالی که [آن قرآن] راهنمای مردم و نشانه هایی از هدایت و جدا کننده [حق از باطل] است.

«إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِّلَّتِي هِيَ أَقْوَمٌ» (۲)

در حقیقت این قرآن، بدان (شیوه ای) که آن پایدارتر است، راهنمایی می کند؛

چنانکه ملاحظه می کنید قرآن خود را نور، حکمت، علم، ذکر، هدایت و موعظه... معرفی می کند و همه ی این عناوین در پرتو توجه به محتوای قرآن و پیروی از رهنمودهای آن میسر می شود نه از طریق دقت در ساختار لفظی و کشف تناسب و توازن حروف و کلمات این کتاب آسمانی. بنابراین در هیچ جای قرآن حتی به طور تلویحی نیز به اینگونه کاوش ها دعوت نشده ایم.

یکی از داستان های عبرت انگیز قرآن داستان «اصحاب کهف» است. قرآن بعد از ذکر داستان آنها، اظهار تاسف می کند که چرا مردم به جای اینکه به پیام این قصه توجه کنند و راه اصحاب کهف را ببینند خود را مشغول مطالب حاشیه ای و فرعی قصه نموده اند و بر سر تعداد اصحاب کهف با هم جدال می کنند. (۳)

ص: ۲۰۳

۱- (۱). بقره / ۱۸۵

۲- (۲). اسراء / ۹

۳- (۳). کهف / ۲۲.

۲. آیا حدیثی از معصومین (علیه السلام) به ما رسیده است که قرآن را کتابی اسرارآمیز، معماگونه و حاوی فرمول های ریاضی و از مقوله ی رمل و جفر معرفی کرده باشد. پاسخ منفی است. هرگز در بیانات امامان معصوم و سیره ی عملی آنها مشاهده نشده است که قرآن را از این منظر بنگرند، و مطالبی هر چند تلویحی در مورد تعداد حروف و کلمات قرآن و روابط ریاضی بین آنها، بیان نموده باشند.

در احادیث نیز قرآن را علم، حکمت و نور خوانده شده است.

۳. «رشاد خلیفه» در مورد حروف مقطعه به این نتیجه می رسد که همواره معدل تکرار حروف مقطعه در سوره ای خاص، از معدل تکرار حروف دیگر بیشتر است. چنانکه در سوره ی (ق) حرف (ق) معدلی بالاتر از سایر حروف در این سوره، و سایر سوره های دیگر قرآن دارد؛ و یا حرف (ن) در سوره ی (ن و القلم) بزرگ ترین رقم نسبی را دارد.

اگر آمارها با موارد نقض روبرو نمی شد ما هم با ایشان و سایر پیروان «تئوری نظم ریاضی قرآن» هم عقیده می شدیم اما در اینجا با استثنای فراوانی روبرو می شویم. برای مثال:

۱. تعداد تکرار حروف (ق) در سوره های «الشمس» و «القیامه» و «الفلق»، در حدی است که معدل تکرار آن از معدل تکرار (ق) (در سوره ی «ق») بیشتر می باشد.

۲. در سوره ی «طه» که دو حرف (ط + ه) وجود دارد با پنج استثناء روبرو می شویم: ۱. حج ۲. نور ۳. فتح ۴. مجادله ۵. توبه

۳. در مورد سوره ی «یس»، نتیجه برعکس است. یعنی یاء و سین کمترین تکرار را به خود اختصاص داده اند.

۴. در مورد حرف (ن) در سوره ی (ن و القلم) می بینیم تکرار آن در سوره ی «حجر» بیشتر از تکرار آن در سوره ی (ن و القلم) است. (۱)

در مورد مضرب های عدد ۱۹ اشکالات فراوانی وجود دارد که ما به چند مورد اشاره می کنیم:

۵. حرف مقطعه ی (ن) در اول سوره ی (ن و القلم) ۱۳۱ مورد است، که در این صورت از مضرب های عدد ۱۹ نمی باشد. در حالی که قائلین به اعجاز عدد ۱۹ می گویند: ۱۳۳ مورد است. (۱۹ * ۷)

۶. در سوره ی طه مجموع ط + ه = ۲۳۹ مورد است، نه ۳۴۲ و ۲۳۹، یکی از مضرب های عدد ۱۹ نمی باشد.

۷. در شمارش حرف (ل) در چهار مورد اشتباه صورت گرفته است:

الف: آیه ۲۱ سوره ی «روم» که در این آیه ۷ مورد لام شمارش شده در حالی که ۸ مورد می باشد.

ب: آیه ی ۵۸ سوره ی «یونس» که در این آیه ۵ مورد لام شمارش شده در حالی که ۶ مورد است.

ج: آیه ی ۷۰ سوره ی «هود» که در این آیه ۸ مورد لام شمارش شده در حالی که ۹ مورد است.

د: آیه ی ۴۱ سوره ی «ابراهیم» که در این آیه ۵ مورد لام شمارش شده در حالی که ۶ مورد است.

ص: ۲۰۵

بنابراین مجموع (ا + ل + م) در سوره ی روم یکی از مضرب های عدد ۱۹ نمی باشد و همچنین مجموع (ا + ل + ر) در سوره های هود، یونس و ابراهیم. (۱)

منابع برای مطالعه بیشتر:

۱. تفسیر نمونه، آیت الله مکارم شیرازی، دارالکتب الاسلامیه، ج ۲، ص ۴۱۳ - ۴۱۶.
۲. پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، جلد اول، چاپ اول، ۱۳۸۰، ناشر کتاب مبین.
۳. اعجاز عددی قرآن کریم و ردّ شبهات، محمود احمدی، چاپ اول، ۱۳۷۱، انتشارات مسعود احمدی.

ص: ۲۰۶

۱- (۱). اعجاز رقم ۱۹، بسام نماد جزّار، ص ۲۷.

چرا در قرآن کریم زن و مرد هر کدام ۲۴ بار آمده است؟ دلیل علمی یا معنوی دارد؟ توضیح دهید؟

پاسخ:

این پرسش در مورد اعجاز تناسب عددی تکرار واژه ها است که اولین بار توسط شخصی به نام «عبدالرزاق نوفل» مطرح شد، و بعدها توسط دانشمندان مسلمان دیگر دنبال شد و به نتایج قابل توجه ای رسیدند.

قائلین به «اعجاز تناسب عددی واژه ها» می گویند :

تناسب و تساوی و هماهنگی در اعداد و ارقام کلمات و موضوعات شبیه و مغایر با هم، در قرآن امری بسیار شگفت انگیز است. هیچ بشری بر آوردن کتابی که از نظر «معنا و محتوا»، آن قدر متعالی باشد و در «کلمات و الفاظ» آن نیز رعایت تناسب شده باشد، قادر نیست.

این تناسب شگفت انگیز در شرایطی فراهم شده که قرآن در طول ۲۳ سال در شرایط گوناگون نازل شده و هر بخشی از کلمات آن در حادثه ی خاصی بوده است. و بعد از نزول نیز، از اصلاح و تنظیم بعدی برخوردار نبوده است.

این تساوی و توازن عددی، بدین صورت به وجود نیامده باشد که این کلمات متقابل، در همه جای قرآن در کنار هم ذکر شده و در نتیجه چنین تقابلی حاصل شده باشد. زیرا چنین تقابل و توازنی یک توازن خود به خودی (و فاقد ارزش قابل ذکر) خواهد بود. به عنوان مثال: کلمه «حیا» مقابل «میتاً» است، در هیچ آیه ای از آیات قرآن به همراه آن ذکر نشده و بلکه در هیچ سوره ای نیز، این دو کلمه با هم

جمع نشده اند. با این حال توازن عددی میان دفعات تکرار کلمه در سرتاسر قرآن برقرار است.

برای مثال به نمونه هایی اشاره می کنیم: (۱)

۱. لفظ «دنیا» و مشتقاتش برابر است با لفظ «آخرت» و مشتقاتش که هر کدام ۱۱۵ بار تکرار شده است. (۲)

۲. لفظ «حیات» و مشتقاتش برابر است با لفظ «موت» و مشتقاتش که هر کدام ۱۴۵ بار تکرار شده است. (۳)

۳. لفظ «صالحات» و مشتقاتش برابر است با لفظ «سینات» و مشتقاتش که هر کدام ۱۶۷ بار تکرار شده است. (۴)

۴. لفظ «ملائکه» و مشتقاتش برابر است با لفظ «شیاطین» و مشتقاتش که هر کدام ۸۸ بار تکرار شده است. (۵)

۵. لفظ «هدی» و مشتقاتش برابر است با لفظ «رحمة» و مشتقاتش که هر کدام ۷۹ بار تکرار شده است.

ص: ۲۰۸

۱- (۱). ر.ک به الاعجاز العددی للقرآن الکریم، عبدالرزاق نوفل ج ۱ و ۲ و ۳، و معجزة الارقام و الترقيم فی القرآن الکریم، عبدالرزاق نوفل ص ۵۰ تا ۵۴ و الاعجاز العلمی فی القرآن الکریم، محمد السید ارنا ووط ص ۱۳۵ تا ۱۴۰. و اعجاز قرآن در نظر اهل بیت عصمت (علیه السلام) و بیست نفر از علمای بزرگ اسلام. حجة الاسلام دکتر سید رضا مؤدب ص ۲- (۲). الرسالة الشافیة فی الاعجاز، امام البلاغین عبدالقاهر جرجانی، ص ۱۴ تا ۱۷، موسوعة الاعداد فی القرآن الکریم، مهدی سعید رزق کریم، ص ۳۷ و ۳۸

۳- (۳). همان

۴- (۴). همان

۵- (۵). الاعجاز العلمی الاسلامی للقرآن الکریم، محمد کامل عبدالصمد، ص ۸-۳۷۶.

۶. لفظ «عقل» و مشتقاتش برابر است با لفظ «نور» و مشتقاتش که هر کدام ۴۹ بار تکرار شده است. (۱)
۷. لفظ «مصیبه» و مشتقاتش برابر است با لفظ «شکر» و مشتقاتش که هر کدام ۷۵ بار تکرار شده است.
۸. لفظ «ابلیس» و مشتقاتش برابر است با لفظ «استعاذه» و مشتقاتش که هر کدام ۱۱ بار تکرار شده است.
۹. لفظ «برّ» و مشتقاتش برابر است با لفظ «ثواب» و مشتقاتش که هر کدام ۲۰ بار تکرار شده است.
۱۰. لفظ «جهنم» و مشتقاتش برابر است با لفظ «جنات» و مشتقاتش که هر کدام ۷۷ بار تکرار شده است. (۲)
۱۱. لفظ «شیخ» و مشتقاتش برابر است با لفظ «طفل» و مشتقاتش که هر کدام ۴ بار تکرار شده است.
۱۲. لفظ «نسل» و مشتقاتش برابر است با لفظ «عقیم» و مشتقاتش که هر کدام ۴ بار تکرار شده است.
۱۳. لفظ «یفسد» و مشتقاتش برابر است با لفظ «ینفع» و مشتقاتش که هر کدام ۵۰ بار تکرار شده است. (۳)

ص: ۲۰۹

-
- ۱- (۱). وجوه من الاعجاز القرانی، مصطفی الدباغ، ص ۱۱۲
- ۲- (۲). المعجزه (النظرية الاولى) مهندس عدنان رفاعی
- ۳- (۳). النظرية الاولى، مهندس عدنان رفاعی، والاعجاز العددي فی القرآن، الدكتور لیب بیضون.

۱۴. لفظ «برهان» و مشتقاتش برابر است با لفظ «بهتان» و مشتقاتش که هر کدام ۸ بار تکرار شده است.
۱۵. لفظ «ثياب» و مشتقاتش برابر است با لفظ «حجاب» و مشتقاتش که هر کدام ۸ بار تکرار شده است.
۱۶. لفظ «وهن» و مشتقاتش برابر است با لفظ «عزم» و مشتقاتش که هر کدام ۹ بار تکرار شده است.
۱۷. لفظ «مجنون» و مشتقاتش برابر است با لفظ «سفيه» و مشتقاتش که هر کدام ۱۱ بار تکرار شده است.
۱۸. لفظ «نشر» و مشتقاتش برابر است با لفظ «کتم» و مشتقاتش که هر کدام ۲۱ بار تکرار شده است.
۱۹. لفظ «رذيله» و مشتقاتش برابر است با لفظ «عفه» و مشتقاتش که هر کدام ۴ بار تکرار شده است.
۲۰. لفظ «عوره» و مشتقاتش برابر است با لفظ «اغضض» و مشتقاتش که هر کدام ۴ بار تکرار شده است.
۲۱. لفظ «وسطاً» و مشتقاتش برابر است با لفظ «طرفاً» و مشتقاتش که هر کدام ۵ بار تکرار شده است.
۲۲. لفظ «سعيد» و مشتقاتش برابر است با لفظ «نحس» و مشتقاتش که هر کدام ۲ بار تکرار شده است. (۱)

ص: ۲۱۰

۱- (۱). از شماره ۱۴ تا ۲۱، الموسوعة العلمية، الاعجاز القرآنی، الدكتور سمير عبدالحلیم، ص ۳-۱۴۰ و المعجزه (النظريه الاولى) مهندس عندنان رفاعی، ص ۲۸ تا ۳۸.

۲۳. لفظ «فرقان» و مشتقاتش برابر است با لفظ «بنی آدم» و مشتقاتش که هر کدام ۷ بار تکرار شده است. (۱)

۲۴. لفظ «جحیم» و مشتقاتش برابر است با لفظ «عقاب» و مشتقاتش که هر کدام ۲۶ بار تکرار شده است.

۲۵. لفظ «حساب» و مشتقاتش برابر است با لفظ «عدل و قسط» و مشتقاتش که هر کدام ۲۹ بار تکرار شده است.

۲۶. لفظ «یوم» به معنای روز با تمام مشتقاتش، ۳۶۵ مرتبه در قرآن به کار رفته که برابر با تعداد روزهای سال می باشد. (۲)

بررسی:

بسیاری از این آمار و ارقام که در تناسب واژگان قرآن از نویسندگان مختلف نقل شده است در مقام محاسبه، درست نیست. و نیازمند نگاه خوشبینانه است. و بر فرض صحت، نیازمند توجیهاات و تکلفات فراوانی است که عملاً این تناسب ها را از اعجاز بودن دور می کند. برای مثال:

۱. در شمارش کلمه ی «یوم» برای اینکه به عدد ۳۶۵ برسند (عدد روزهای سال) گفته اند: باید «یوم» را به صورت مفرد در نظر بگیریم. زیرا اگر ایام و یومین را به حساب آوریم، به عدد مطلوب نمی رسیم.

ص: ۲۱۱

۱- (۱). وجوه من الاعجاز القرانی، مصطفی الدباغ، ص ۱۱۲

۲- (۲). اعجاز القرآن الکریم، محمدباقر المنصوری، ص ۶۲؛ و زیباترین سخن، محمود احمدی، ص ۱۸۷.

اما باز هم منظور آنها تأمین نمی شود زیرا یومئذ و یومکم و یومهم نیز باید از فهرست خارج شود در حالی که اینها هم مفرد هستند. اگر منظور ایشان از مفرد این است که به «یوم» هیچ حرفی متصل نباشد، در این صورت باید «بالیوم» و «الیوم» و «فالیوم» را نیز از فهرست خارج کرد و در این صورت آمار ما از ۳۶۵ بسیار کمتر می شود. خلاصه این افراد برای رسیدن به عدد ۳۶۵ از هیچ اسلوب منقطی پیروی نکرده اند.

۲. در مواردی که آمارشان به حد نصاب نمی رسد، به دنبال مشتقات آن واژه ی خاص رفته و می کوشند با اضافه کردن مشتقات نصاب لازم را تهیه کنند. و این سؤال بی جواب می ماند که چرا در بعضی موارد باید مشتقات را به حساب آوریم و در بعضی موارد فقط به آمار مفرد آن واژه بسنده کنیم. و عجیب تر اینکه می گویند: در بعضی واژه ها مثل: جهنم و جنات، در یکی به صورت مفرد و در دیگری به ضم مشتقات باید به مطلوب نایل شد.

۳. در مواردی نیز دو واژه ای در مقابل هم قرار می گیرند که اصلاً ربطی به هم ندارند. مثلاً واژه ی «یفسد» و مشتقات را شمارش می کنند و چون با تعداد واژه ی «یُصلح» برابر نیست، سراغ واژه ی «ینفع» می روند. در حالی که برای آشنایان به زبان عربی واضح است که «یفسد» در مقابل «یُصلح» می باشد نه «ینفع». یا به جای اینکه «قلتم» را با «قلنا» بسنجند با «اقوال» مقایسه کرده اند: بین «مصیبت» و «شکر» چه ارتباطی هست؟ آیا در برابر مصیبت باید «صبر» نمود و یا «شکر» کرد؟ مگر قرآن نمی فرماید: «وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ» به احتمال قوی، آقایان وقتی دیده اند واژه ی «صبر» و مشتقات آن (۱۰۳) با تعداد واژه ی مصیبت مساوی نیست، سراغ واژه ی «شکر» رفته اند.

در مورد تکرار لفظ زن و مرد در قرآن در برخی منابع آمده است لفظ «رجل» به صورت مفرد، برابر است با لفظ «امراه» با مشتقاتش که هر کدام ۲۴ بار تکرار شده است. (۱) در اینجا می بینیم لفظ «رجل» را به صورت مفرد در مقابل لفظ «امراه» با مشتقاتش قرار داده اند تا نصاب لازم کامل گردد.

در حالی که با مراجعه به «معجم المفهرس» و شمارش کامپیوتری کلمات قرآن می بینیم که ریشه ی «رجل» ۷۳ مرتبه و ریشه ی «مرء» ۳۷ مرتبه تکرار شده است. که در این دفعات لفظ «رجل» به صورت مفرد ۱۶ بار و لفظ «امراء» با تمام مشتقاتش ۲۸ بار تکرار شده است.

و بر فرض که تعداد تکرار لفظ «رجل» به صورت مفرد با تعداد تکرار لفظ «امراه» با تمام مشتقاتش یکی باشد، چه دلیلی وجود دارد که یکی را به صورت مفرد حساب کنیم و دیگری را با تمام مشتقاتش؟

بنابراین به نظر می رسد این ادعا در مورد برابری لفظ زن و مرد در قرآن صحیح نیست.

ص: ۲۱۳

۱- (۱). المعجزه (النظریة الاولى) مهندس عدنان رفاعی، و الاعجاز العلمی فی القرآن الکریم، محمد سامی محمدعلی، ص

موافقان و مخالفان اعجاز عددی چه استدلالی دارند؟

پاسخ:

اعجاز قرآن ابعاد گوناگونی دارد، که یکی از این ابعاد، اعجاز عددی قرآن کریم است. تا چند سال اخیر این راز علمی پنهان مانده بود و با ظهور رایانه هایی که دقت بالایی دارند، پرده از «نظم ریاضی قرآن» برداشته شد. در رأس این گروه افرادی همچون رشاد خلیفه و عبدالرزاق نوفل و... هستند.

در مقابل آنان گروه دیگری از نویسندگان و صاحب نظران قرآنی، قرار دارند که این مطالب را نمی پذیرند و برخی محاسبات آنان را خطا آلود می دانند. حتی برخی نویسندگان با شدت هر چه بیشتر قسمتی از این مطالب را توطئه ی بهائیت معرفی می کنند و آن را یک جریان انحرافی می دانند و در این مورد به ادعای نبوت رشاد خلیفه و کشته شدن او استشهاد می کنند. (۱)

در اینجا گزارشی از کتاب ها و نویسندگان دو گروه بیان می کنیم.

ص: ۲۱۵

۱- (۱). پژوهش در اعجاز علمی قرآن، محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۱، ص ۲۲۰.

الف: موافقان اعجاز عددی قرآن:

در این مورد افراد زیادی کتاب نوشته اند که به مهمترین آنها اشاره می کنیم:

۱. معجزه القرآن الکریم، دکتر رشاد خلیفه:

دکتر رشاد خلیفه در خانواده ای از صوفیان مصر در شهر «طنطه» متولد شد و در سال ۱۹۷۱م در شهر مکه به جرگه ی نایبان مکتب تصوف در آمد. او تحصیلات جدید خود را تا کارشناسی در دانشکده کشاورزی «عین الشمس» قاهره گذراند، و سپس کارشناسی ارشد خود را در دانشگاه آریزونا (۱۹۵۹-۱۹۶۱م) آمریکا گذراند و دکترای خود را در دانشگاه کالیفرنیا (۱۹۶۲-۱۹۶۴م) در رشته بیوشیمی گیاهی دریافت کرد. (۱)

او به مدت سه سال در مورد قرآن با استفاده از رایانه تحقیق کرد و نتیجه ی این تحقیقات را در سال ۱۳۵۱ش به روزنامه های دنیا داد. (۲)

۲. الاعجاز العددی للقرآن الکریم، عبدالرزاق نوفل:

این کتاب در سه جزء جداگانه چاپ شده است. و تحت عنوان «اعجاز عددی در قرآن کریم» توسط مصطفی حسینی ترجمه شده است. (۳)

ایشان تلاش کرده تا نظام ریاضی تکرار واژه ها را در قرآن نشان دهد.

برای مثال:

ص: ۲۱۶

۱- (۱). ر.ک: پژوهش در اعجاز علمی قرآن - دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۱، ص ۲۲۰

۲- (۲). همان ص ۲۲۰

۳- (۳). پژوهش در اعجاز علمی قرآن، دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی، ج ۱، ص ۲۲۳.

واژه ی دنیا ۱۱۵ بار و واژه ی آخرت نیز ۱۱۵ بار آمده است.

واژه ی شیطان و ملائکه هر کدام ۶۸ بار در قرآن آمده است. (۱)

۳. تفسیر نمونه، آیه الله مکارم شیرازی:

ایشان در جلد دوم تفسیر نمونه ذیل آیه ی اول سوره ی آل عمران بحثی را از دکتر رشاد خلیفه به صورت مبسوط گزارش می کنند. ولی قضاوت در مورد صحت و سقم آن را نیازمند بررسی فراوان می دانند و در پایان قضاوتی نمی کنند.

ایشان پس از ذکر مطالب دکتر رشاد خلیفه این نتایج را می گیرند:

الف: رسم الخط اصلی قرآن را حفظ کنید.

ب: این مطالب دلیل دیگری بر عدم تحریف قرآن است.

ج: اشارات پر معنا: در بسیاری از سوره هایی که با حروف مقطعه آغاز می شود، پس از ذکر این حروف اشاره به حقانیت و عظمت قرآن شده است مانند:

«الم. ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ» (۲) و (۳)

۴. اعجاز عددی قرآن کریم و رد شبهات، محمود احمدی.

ص: ۲۱۷

۱- (۱). ر.ک: الاعجاز العددی للقرآن الکریم، الجزء الاول، ص ۱۰ به بعد

۲- (۲). بقره/۲؛ آن کتاب [با عظمت] هیچ تردیدی در آن نیست. [و] راهنمای پارسایان (خود نگهدار) است

۳- (۳). تفسیر نمونه ج ۲، ص ۴۱۹

ایشان کوشش نموده است تا اشکالاتی را که بر اعجاز عددی و محاسبات رشادخلیفه نموده اند جواب دهد.

۵. اعجاز ریاضی زوج و فرد در قرآن کریم، کورش جم نشان:

ایشان با توجه به آیه ی سوم سوره ی فجر، که خداوند متعال به زوج و فرد سوگند یاد کرده است به فکر افتاده است که شاید یک نظام عددی بر مبنای زوج و فرد در قرآن باشد.

۶. معجزه القرآن فی عصر المعلوماتیه، المهندس عبدالدائم الکحیل:

ایشان با استفاده از آیه ی ۱۲ سوره ی طلاق که خداوند می فرماید: «اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ» نتیجه می گیرد که باید بین عدد هفت و تعالیم قرآن ارتباطی باشد.

ب: مخالفان اعجاز قرآن عددی قرآن کریم:

در این مورد به چند کتاب و مقاله برخورد کردیم که به آنها اشاره می کنیم:

۱. تسعة عشر ملكاً، بیان ان فریقه الاعجاز العددی للقرآن خدعه، حسین ناجی محمد محی الدین:

ایشان به کسانی که عدد ۱۹ را یکی از اسرار قرآن می دانند به شدت حمله می کند و آن را نوعی دروغ بستن به خدا دانسته است. سپس متذکر می شود که عدد ۱۹ از شعارهای بهائیان است که در نظر مسلمانان مرتد و کافر هستند.

۲. اعجاز عددی و نظم ریاضی قرآن، عباس یزدانی:

ص: ۲۱۸

ایشان در مقاله ای مفصل در مجله ی کیهان اندیشه اشکالات متعددی نسبت به برخی از کتاب ها و مقالاتی که اعجاز عددی را پذیرفته اند، مطرح می کند و این جریان را انحرافی دانسته که موجب سرگردانی افراد می شود.

۳. پژوهش در اعجاز علمی قرآن، دکتر محمدعلی رضایی اصفهانی:

ایشان می نویسند:

نظم ریاضی قرآن یک مطلب شگفت انگیز است. چرا که یک فرد امی و درس ناخوانده در طی ۲۳ سال، کتابی با نظم خاص ریاضی آورده است. اما آیا می توان ادعا کرد که این نظم ریاضی اعجاز قرآن را نیز ثابت کند؟

در اینجا دو اشکال عمده وجود دارد: نخست آنکه، این مطلب از لحاظ صغری قابل خدشه است چرا که نظم ریاضی به صورت موجهی کلیه اثبات نشده، و کثرت مطالب اثبات شده طوری نیست که اعجاز را ثابت کند.

و دوم آنکه، از لحاظ کبری قابل خدشه است چرا که قرآن کریم که تحدی و مبارزه طلبی کرده است (که اگر می توانید مثل قرآن را بیاورید) تحدی آن عام نیست و شامل همه ی جنبه های اعجاز قرآن نمی شود و در قرآن نیز اشاره ای به اعجاز عددی آن نشده است.

ایشان اضافه می کند: هر چند که ما در فصل اول کتاب به اشکال دوم پاسخ دادیم و بیان کردیم که ممکن است تحدی قرآن عام باشد اما اشکال اول هنوز سر جای خود باقی است، پس اعجاز علمی قرآن از طریق اعجاز عددی آن فعلاً قابل اثبات نیست. (۱)

ص: ۲۱۹

۱. بحارالانوار، مجلسی، محمدتقی، المكتبة الاسلامیة، تهران، ۱۱۰ جلد، ۱۳۸۵ ش.
۲. میزان الحکمة، ری شهری، محمد محمدی، دفتر تبلیغات اسلامی، قم، چاپ سوم، ده جلد، ۱۳۶۷.
۳. پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، محمدعلی رضایی اصفهانی، انتشارات کتاب مبین، ۱۳۸۰ ش.
۴. المیزان فی تفسیر القرآن، طباطبایی، محمدحسین، ۱۳۹۳ ق، مؤسسه مطبوعاتی اسماعیلیان، الطبعة الثالثة، ۲۰ جلدی.
۵. درآمدی بر تفسیر علمی قرآن، محمدعلی رضایی اصفهانی، قم، انتشارات اسوه، ۱۳۷۶ ش.
۶. تفسیر صافی، کاشانی، محمد محسن فیض، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، بیروت، الطبعة الثانية، ۵ جلدی، ۱۴۰۲ ق.
۷. اعجاز قرآن، سید محمدحسین طباطبایی، بنیاد علمی و فکری علامه طباطبائی، قم، ۱۳۶۲ ش.
۸. نظریه تکامل از دیدگاه قرآن، مهاجری، مسیح، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، ۱۳۶۳ ش.
- ۹.

۱۰. خلقت انسان در بیان قرآن، سبحانی، ید الله، شرکت سهامی انتشارات، تهران چاپ سوم، ۱۳۵۱ ش.
۱۱. القرآن و الطب، سلیمان، احمد محمد، دار العوده، بیروت، الطبعة الخامسة، ۱۹۸۱ م.
۱۲. طبرسی، ابی علی الفضل بن الحسن (امین الاسلام)، المكتبة الاسلامیة، تهران، ده جلد در پنج مجلد، چاپ پنجم، ۱۳۹۵ ق.
۱۳. باد و باران در قرآن، بازرگان، مهدی، به اهتمام سید محمد مهدی جعفری، ۱۳۵۳ ش.
۱۴. زنده جاوید و اعجاز جاویدان، سادات، محمد علی، انتشارات فلق تبریز، ۱۳۵۷.
۱۵. دانش عصر فضا، نوری، آیه الله حسین، نشر مرتضی، قم، ۱۳۷۰ ش.
۱۶. گیاهان در قرآن، حسین فاروقی، محمد اقتدار، ترجمه ی احمد نمایی، بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی، چاپ اول، ۱۳۷۴ ش.
۱۷. قاموس قرآن، قریشی، سید علی اکبر، دار الکتب الاسلامیة، تهران، چاپ سوم، هفت جلد در سه مجلد، ۱۳۶۱ ش.
۱۸. التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، مصطفوی، حسن، وزارت ارشاد جمهوری اسلامی ایران، الطبعة الاولى، ۱۳۷۱ ش.
۱۹. تفسیر کبیر (مفاتیح الغیب)، رازی، فخرالدین، دار الکتب العلمیة، بیروت، ۳۲ جلد، ۱۴۱۱ ق.
۲۰. قرآن و آخرین پدیده های علمی، رضایی فر، جعفر، انتشارات فوژان، ۱۳۷۵ ش.
۲۱. مطالب شگفت انگیز قرآن، نجفی، گودرز، نشر سبحان، تهران، ۱۳۷۷ ش.

۲۲

ص: ۲۲۲

۲۳. قرآن و علوم روز، افتخاریان، سید جواد، انتشارات افتخاریان، تهران، ۱۳۶۲ ش.
۲۴. مقایسه ای میان تورات، انجیل، قرآن و علم، بوکای، موریس، ترجمه مهندس ذبیح الله دبیر، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، چاپ سوم، ۱۳۶۵ ش.
۲۵. همان، تحت عنوان «عهدین، قرآن و علم» توسط حسن حبیبی ترجمه شده است انتشارات سلمان، ۱۳۷۵ ش، تهران.
۲۶. همان، ترجمه عربی تحت عنوان «التوراة والانجیل والقرآن والعلم الحديث» توسط انتشارات دار الکندی، بیروت، ۱۳۹۸ ق.
۲۷. همان، ترجمه عربی تحت عنوان «دراسة الكتب المقدسة في ضوء المعارف الحديثة» توسط دارالمعارف، قاهره، ۱۹۷۸ م.
۲۸. اسلام و هیئت، شهرستانی، سید هبه الدین، مطبعة الغری فی النجف، ۱۳۵۶ ش.
۲۹. الاعجاز العلمی فی القرآن الکریم، سامی محمد علی، دارالمحبة، بیروت و همان ۱۴۱۶ ق، دار النور، دمشق، بی تا.
۳۰. الاعجاز العلمی فی الاسلام (القرآن الکریم)، عبد الصمد، محمد کامل، دارالمصریة اللبنانیة، قاهره، ۱۴۱۰ ق.
۳۱. النظریه القرآنیة الکوئیة حول خلق العالم، الجایی، سلیم، مطبعة نصر، دمشق، بی تا.
۳۲. فرهنگ دانستیها، نژد، محمد، جهان دانش، انتشارات بنیاد، چاپ هفتم، ۱۳۷۴ ش.
۳۳. مطالب شگفت انگیز قرآن، نجفی، گودرز، نشر سبحان، تهران، ۱۳۷۷ ش.

۳۵. راه تکامل، امین، احمد، ترجمه ی بهشتی، لاری و امامی، انتشارات دار الکتب الاسلامیه، هفت جلدی، بی تا.
۳۶. کتاب مقدس، انجمن کتاب مقدس ایران، ۱۹۳۲ م، تهران، (شامل، تورات، انجیل و ملحقات آنها).
۳۷. خوابگردها، کوستلر، آرتور، ترجمه منوچهر روحانی.
۳۸. تاریخ علوم، پی یر، روسو، مؤسسه ی انتشارات امیر کبیر، تهران چاپ چهارم، ترجمه چاپ چهل و دوم کتاب، ۱۳۴۴ ش.
۳۹. قرآن و آخرین پدیده های علمی، رضائی فر، جعفر، انتشارات فوژان، ۱۳۷۵ ش.
۴۰. معارف قرآن، مصباح یزدی، محمد تقی، انتشارات در راه حق، قم، ۱۳۶۷ ش.
۴۱. پیشگوییهای علمی قرآن، زمانی، مصطفی، انتشارات پیام اسلام، قم، ۱۳۵۰ ش.
۴۲. اعجاز قرآن از نظر علوم امروزی، نیازمند شیرازی، ید الله، شرکت چاپ میهن، چاپ چهارم، ۱۳۳۵ ش.
۴۳. تفسیر منهج الصادقین، کاشانی، ملافتح الله، کتابفروشی اسلامیه، تهران، ۱۳۴۶ ش.
۴۴. اطیب البیان، طیب، سید عبد الحسین، فی تفسیر القرآن، انتشارات اسلام، ۶۹ ش، چاپ دوم.
۴۵. رابطه علم و دین، سر فرازی، عباسعلی، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، ۱۳۶۴ ش.
- ۴۶.

۴۷. الاتقان فی علوم القرآن، سیوطی، جلال الدین عبدالرحمن ابی بکر، دارالکتب العلمیه، بیروت، دو جلد، ۱۴۰۷ ق.
۴۸. اعجاز عددی قرآن کریم و ردّ شبهات، احمدی، محمود، انتشارات مسعود احمدی، بی جا، ۱۳۷۱ ش.
۴۹. نهج البلاغه (سخنان امام علی (علیه السلام)، سید رضی، ترجمه ی ناصر مکار شیرازی و همکاران، قم، انتشارات هدف، بی تا، سه جلدی.
۵۰. نورالثقلین، عبدعلی بن جمعه جوزیزی عروسی، قم، المطبعة العلمیه، الطبعة الثانية، ۱۳۸۳ ق، پنج جلدی.
۵۱. فیزیک نوین، اریک اوبلاکر، ترجمه ی بهروز بیضایی، تهران، انتشارات قدیانی، ۱۳۷۰ ش.
۵۲. القرآن و العلم الحدیث، عبدالرزاق نوفل، بیروت دارالکتب العربی، ۱۹۷۳ م.
۵۳. بینات، فصلنامه ی قرآنی، شماره ی ۲۳ - ۲۲۷ قم.
۵۴. قرآن و روانشناسی، محمد عثمان نجاتی، ترجمه عباس عرب، چاپ پنجم، ۱۳۸۱ ش، بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی، مشهد.
۵۵. مصباح المنیر، فیومی، دارالهجرة، ۱۴۰۵ ق.
۵۶. تفسیر نمونه، ناصر مکارم شیرازی با همکاری جمعی از نویسندگان، دارالکتب الاسلامیه، چاپ ۱۴، سال ۱۳۷۶ ش.
۵۷. معجم الفروق اللغویة، ابوهلال عسکری و سید نورالدین جزایری، موسسه نشر اسلامی، ۱۴۱۲ ق.
۵۸. روان شناسی رنگها، ماکس لوشر، نشر حسام.

۵۹.

ص: ۲۲۵

۶۰. روان شناسی رشد (۲) با نگرش به منابع اسلامی، جمعی از نویسندگان، دفتر همکاری حوزه و دانشگاه.
۶۱. اسلام و بهداشت روان (۱)، نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه علوم پزشکی ایران، چاپ اول، تابستان ۱۳۸۲، دفتر نشر معارف.
۶۲. شواهد پژوهشی در رابطه بین وابستگی مذهبی و افسردگی، احمد علی نوربالا.
۶۳. زبده البیان فی براهین القرآن، محقق اردبیلی ملا احمد، انتشارات مومنین،
۶۴. نهج البلاغه (سخنان امام علی (علیه السلام)، سید رضی، ترجمه ی ناصر مکار شیرازی و همکاران، قم، انتشارات هدف، بی تا، سه جلدی.
۶۵. نهج البلاغه، امام علی (علیه السلام)، ترجمه ی محمد دشتی، دفتر نشر الهادی، ۱۳۷۹ ش.
۶۶. التبیان فی التفسیر القرآن، الطوسی، ابی جعفر محمد بن الحسن (۳۸۵ - ۴۶۰ ق)، النجف، المطبعة العلمیة، ۱۳۷۶ ق - ۱۹۵۷ م، ده جلد.
۶۷. تفسیر راهنما، اکبر هاشمی رفسنجانی و جمعی از محققان مرکز فرهنگ و معارف قرآن، مرکز انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی، قم، ۱۳۷۹ ش، چاپ سوم.
۶۸. شبهات وردود، محمد هادی معرفت، منشورات ذوی القربی، قم، ۱۴۲۳ ق،
۶۹. دارونیسیم یا تکامل انواع، جعفر سبحانی، انتشارات توحید.
۷۰. تکامل زیستی و آیات آفرینش، ابراهیم کلانتری، موسسه فرهنگی دانش و اندیشه معاصر، چاپ اول، ۱۳۸۲.
۷۱. انجمن کتاب مقدس ایران، ۱۹۳۲ م، کتاب مقدس، تهران، (شامل، تورات، انجیل و ملحقات آنها).
۷۲. کهکشان در قرآن، لطفعلی سمیعی، انتشارات انصاری، ۱۳۸۱.

۷۳.

ص: ۲۲۶

۷۴. الاعجاز العلمی فی القرآن، لیب بیضون، موسسه الاعلمی للمطبوعات، بیروت، چاپ اول، ۱۴۲۴ هـ / ۲۰۰۳ م.

۷۵. نگاهی به دنیای حیوانات در قرآن، جلیل ابوالحب، ترجمه ی تقی متقی، انتشارات تبلیغات اسلامی، چاپ اول، ۱۳۸۰.

۷۶. معجم الوسیط، ابراهیم مصطفی، احمد حسن الزیات، حامد عبدالقادر، محمدعلی النجار.

۷۷. الرائد، حیران مسعود، ترجمه ی انزابی نژاد، انتشارات آستان قدس رضوی، چاپ سوم، ۱۳۸۰.

۷۸. تفسیر جزء عم، شیخ محمد عبده، دارو مکتبه الهلال، بیروت، چاپ اول، ۱۹۸۵ م.

۷۹. پیام قرآن، ناصر مکارم شیرازی با همکاری جمعی از نویسندگان، انتشارات نسل جوان، قم، ۱۳۷۳ ش.

۸۰. مخزن العرفان، بانوی اصفهانی (امین اصفهانی)، نشر نهضت زنان مسلمان، تهران، ۱۳۶۱ ش.

۸۱. انوار درخشان در تفسیر قرآن، سید محمدحسین همدانی، کتابفروشی لطفی، تهران، ۱۳۸۰ ق.

۸۲. تاریخچه زمان، استفن ویلیام هاو کینگ، ترجمه ی دادفر، سازمان انتشارات کیهان، ۱۳۷۲ ش.

۸۳. کیهان و راه کهکشان، ری ویلار و دیگران، ترجمه ی سید محمد امین محمدی.

۸۴. تفسیر کبیر (مفاتیح الغیب) فخرالدین رازی، بیروت، دارالکتب العلمیه، ۱۴۱۱ ق، ۳۲ جلدی.

۸۵

ص: ۲۲۷

۸۶. الجواهر فی تفسیر القرآن، طنطاوی جوهری، بی جا، دارالفکر، بی تا، ۱۳ جلدی.
۸۷. التمهید فی علوم القرآن، معرفت، محمد هادی، مؤسسه النشر الاسلامی، قم، ج ۶، ۱۴۱۷ ق.
۸۸. القرآن و العلم، احمد محمد سلیمان، دارالعودة، بیروت، الطبعة الخامسة، ۱۹۸۱ م.
۸۹. الاعجاز العلمی فی القرآن الکریم، ارناووط، محمد السید، مکتبه مدبولی، قاهره، بی تا.
۹۰. تفسیر طبری (جامع البیان فی تفسیر القرآن)، طبری، دارالمعرفه، بیروت.
۹۱. مجله اطلاعات علمی، ش ۱۹۳، مهر ۱۳۷۴ ش.
۹۲. مجله مکتب اسلام، شماره ۸، سال ۱۳، شماره مسلسل ۱۵۲، شهریور ماه ۱۳۵۱ ش، (مقاله چرخ لنگر در قرآن)
۹۳. قرآن و طبیعت (راز کوه ها، عبدالکریم بی آزار شیرازی)
۹۴. زمین و آسمان در قرآن و نهج البلاغه، سید علی اشرف حسنی،
۹۵. مجله کیهان اندیشه، ش ۶۷.
۹۶. اعجاز رقم ۱۹، بسام نماد جزّار.

Discovery Institute News

Over ۵۰۰ Scientists Proclaim Their Doubts About Darwins Theory

The Scientific Dissent From Darwinism list is now located at a new webpage,
[.http://www.dissentfromdarwin.org](http://www.dissentfromdarwin.org)

SEATTLE Over ۵۰۰ doctoral scientists have now signed a statement publicly
expressing their skepticism about the contemporary theory of Darwinian evolution

:The statement reads

We are skeptical of claims for the ability of random mutation and natural selection to "account for the complexity of life. Careful examination of the evidence for Darwinian theory should be encouraged." The list of ۵۱۴ signatories includes member scientists from the prestigious US and Russian National Academy of Sciences. Signers include ۱۵۴ biologists, the largest single scientific discipline represented on the list, as well as ۷۶ chemists and ۶۳ physicists. Signers hold doctorates in biological sciences, physics, chemistry, mathematics, medicine, computer science, and related disciplines. Many are professors or researchers at major universities and research institutions such as MIT, The Smithsonian, Cambridge University, UCLA, UC Berkeley, Princeton, the University of Pennsylvania, the Ohio State University, the University of Georgia, and the University of Washington.

Discovery Institute first published its Scientific Dissent From Darwinism list in ۲۰۰۱ to challenge false statements about Darwinian evolution made

Evolution " series. At the time it was claimed that " virtually every scientist in the " world believes the theory to be true. "" Darwinists continue to claim that no serious scientists doubt the theory and yet here are ۵۰۰ scientists who are willing to make public their skepticism about the theory, " said Dr. John G. West, associate director of Discovery Institutes Center for Science American Association for the Advancement of Science Fellow Lyle Jensen; evolutionary biologist and textbook author Stanley Salthe; Smithsonian Institution evolutionary biologist and a researcher at the National Institutes of Healths National Center for Biotechnology Information Richard von Sternberg; Editor of Rivista di Biologia / Biology Forum --the oldest still published biology journal in the world-- Giuseppe Sermoniti; and Russian Academy of Natural Sciences embryologist Lev Belousov

انتشارات تفسیر و علوم قرآن

- الف. کتاب های منتشر شده: ۱. پرسش های قرآنی جوانان (۱) ترنم مهر - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران
۲. پرسش های قرآنی جوانان (۲) شمیم مهر - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران
۳. پرسش های قرآنی جوانان (۳) باران مهر - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران
۴. پرسش های قرآنی جوانان (۵) دانش مهر - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران
۵. پرسش های قرآنی جوانان (۶) علوم مهر - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران
۶. فلسفه احکام (۲) حکمت ها و اسرار نماز - احمد اهتمام
۷. آموزه های عاشورا - محمدعلی رضایی اصفهانی
۸. تفسیر قرآن مهر، سوره یوسف (علیه السلام) - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران
۹. تفسیر قرآن مهر، سوره توبه - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران
۱۰. پژوهشی در اعجاز علمی قرآن (ج ۱ و ۲)، محمدعلی رضایی اصفهانی.

ب: کتاب های در دست انتشار:

۱. پرسش های قرآنی جوانان(۴) شبنم مهر - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران
۲. فلسفه احکام(۳) خداشناسی از راه کیهان شناسی - احمد اهتمام
۳. ترجمه آموزشی قرآن - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از اساتید حوزه و دانشگاه
۴. ترجمه تفسیری قرآن - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از اساتید حوزه و دانشگاه
۵. اعجاز و شگفتی های علمی قرآن - محمدعلی رضایی اصفهانی و محسن ملاکاظمی
۶. قرآن و علوم پزشکی - حسن رضا رضایی
۷. قرآن و مدیریت - محسن ملاکاظمی
۸. سیمای سوره های قرآن - محمدعلی رضایی اصفهانی
۹. انس با قرآن، دکتر محمد فاکر میدی
۱۰. تاریخ گذاری قرآن از نظر مستشرقین، دکتر محمدجواد اسکندرلو
۱۱. هنر و زیباییشناسی از دیدگاه قرآن، دکتر علی نصیری
۱۲. پرسش های قرآنی جوانان(۷) روابط دختر و پسر - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران
۱۳. پرسش های قرآنی جوانان(۸) پیامبر مهر - محمدعلی رضایی اصفهانی و جمعی از پژوهشگران

الف. خرید حضوری: به مراکز پخش که در شناسنامه کتاب موجود است مراجعه فرمایید.

ب. خرید غیرحضوری:

۱. از طریق فاکس: ۷۷۳۹۰۰۲ - ۰۲۵۱

۲. خرید اینترنتی: WWW.quransc.com

۳. بوسیله نامه با آدرس: قم، خیابان معلم، معلم ۹، جنب هتل یثرب، کوچه شهید محمدحسن احمدی، کوی نور، پلاک ۹۱؛ مکاتبه فرمایید.

تذکرات:

۱. کتاب های فوق جهت ترویج فرهنگ قرآنی و دینی آماده سازی شده است، از این رو با حداقل قیمت در اختیار قرآن دوستان قرار می گیرد.

۲. برای هر یک از این کتاب ها مسابقه علمی طراحی شده که در جلسات، مدارس و ... قابل اجراست.

۳. در صورتی که مایل به خرید کتاب های فوق هستید مبلغ آن را به شماره حساب جاری ۱۵۳۱۱۰۱۰۵۳ بانک تجارت شعبه صفائیه قم به نام آقای نصرالله سلیمانی واریز و فیش آن را برای ما ارسال کنید تا کتاب ها به آدرس شما پست شود. (هزینه پست به عهده مرکز است)

۴. برای خرید کمتر از ۱۰ جلد ۲۰٪ تخفیف و برای خرید ۱۰ تا ۵۰ جلد ۳۰٪ تخفیف و برای خرید ۵۰ جلد به بالا ۴۰٪ تخفیف در نظر گرفته شده است که می توانید پس از کسر مبلغ تخفیف مابقی را به حساب فوق واریز فرمایید.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

